ஆரம்ப கால ஆவிக்குரிய அனுபவங்கள்

EARLY SPIRITUAL EXPERIENCES

52-0713A

ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல்,
ஜூலை 13, 1952

சிவிக் சென்டர், ஹம்மண்ட்,
இந்தியானா, அமெரிக்கா

சகோ.வில்லியம் பிரன்ஹாம்

ஆரம்ப கால ஆவிக்குரிய அனுபவங்கள் (52-0713A)

சகோதரர் பாக்ஸ்டர். அது பரவாயில்லை. இனிய மாலை வணக்கம், நண்பர்களே. நான் இங்கே இருப்பதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக, சகோதரர் அப்ஷா. அவரைக் காண்பதில் எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி; அவர் சரியான நேரத்தில் திரும்பி வருவார் என்று நான் நினைக்கவில்லை. ஆனால் அவர் மேலேயும் கீழேயும் சென்று வந்ததாகவும், பல இடங்களுக்குச் சென்றதாகவும், ஸ்காண்டிநேவிய நாடுகளில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான என் நண்பர்களைச் சந்தித்ததாகவும், அவரை மீண்டும் சந்திப்பதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவதாகவும் என்னிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

அவருடைய கால்களில் ஒரு தொற்று ஏற்பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். மிஷனரிகள் கடினமான நேரங்களை எதிர்கொள்கிறார்கள், சகோதரர் அப்ஷா. எனக்கும் சில சொந்த அனுபவங்கள் உண்டு. ஒரு மிஷனரியாக இருப்பது என்றால் என்னவென்று எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் எல்லாவற்றையும், எல்லாவிதமான ஆபத்துகள், அபாயங்கள், நோய்கள், மற்றும் வியாதிகள் போன்றவற்றை எதிர்கொள்கிறார்கள், ஆனால் தேவன் அவை யெல்லாவற்றிலுமிருந்து அவர்களை விடுவிக் கிறார். அறுபத்தாறு வருடங்களாக ஒரு ஊன முற்றவராக இருந்த உங்களைச் சுகமாக்க முடிந்த தேவனால், நிச்சயமாக ஒரு தடகள வீரரின் பாதத்தை கவனித்துக்கொள்ள முடியும், அல்லவா? அது சரிதான்.

இப்போது, இன்று நான் இங்கே இருப்பதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை, நான் வரும் போது, ஏசி இல்லாத இந்த இடத்திற்கு வருவதைப் பற்றியும், சூழ்நிலைகளைப் பற்றியும், மற்றும் எல்லோரும் என்னிடம், “நீ கல்லறைக்குச் செல்கிறாய். மகனே! அவர்கள்

அனைவரும் சிகாகோவில் இறந்து போவார்கள்" என்றும் பலவாறாகக் கூறி, போக வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள் என்பதை நான் உங்களிடம் சொன்னேன். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னைப் போகச் சொன்னார். நான் பரிசுத்த ஆவியானவருக்குக் கீழ்ப் படிந்தேன்.

நேற்று மதியம், என்ன நடக்கிறது என்று எனக்குச் சிறிதும் தெரிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் நேற்றிரவு அவர் அதைச் செய்தார். நேற்றிரவு ஏதோ நடந்தது. நீங்கள் அதைப் பற்றிப் பிறகு கேள்விப்படுவீர்கள். அது நடப்பதற்கு சற்று முன்புதான் நான் சொன்னேன். நேற்று மதியம், என் பையன் படுக்கையில் இருந்தான் என்பதும், வெளியே சென்று சூடாகி, கொஞ்சம் உடம்பு சரியில்லாமல் இருந்ததால், ஆராதனைக்கு வர முடியவில்லை என்பதும் எனக்குத் தெரியாது. அவன் இங்கே கீழே ஜெப அட்டைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான் என்று நினைத் தேன். நான் அவனை அங்கே படுக்கையில் கண்டேன், நான் மனைவியிடம் சொன்னேன். நான் சொன்னேன், "ஏதோ நடக்கப் போகிறது. எனக்குத் தெரியவில்லை; ஏதோ விசித்திரமாக

இருக்கிறது." பின்னர், நான் கீழே சென்றேன். நான் சகோதரர் பாக்ஸ்டரின் அறைக்குச் சென்றேன், அவர் வைத்திருக்கும் ஜெப அறைக்கு. நான் உள்ளே சென்றேன். நான் சொன்னேன், "சகோதரர் பாக்ஸ்டர், ஏதோ நடக்கப் போகிறது."

அவர் கேட்டார், "ஏதாவது தவறாக இருப்பதாக நினைக்கிறீர்களா, சகோதரர் பிரன்ஹாம்?"

நான் சொன்னேன், "இல்லை, இது—இது நல்லதுக்குத்தான். கர்த்தருடைய தூதன் ஏதோ செய்யப் போகிறார்." பின்னர் நேற்று மாலை இங்கே அவர் அதைச் செய்தார். நேற்றிரவு கூட்டத்தைப் பற்றி நீங்கள் நீண்ட காலமாகக் கேள்விப்படுவீர்கள்.

இப்போது, நான் இப்போது சுதந்திரமாக இருக்கிறேன். பரிசுத்த ஆவியானவர்... ஆராதனையின் போது இன்னும் பல விஷயங்கள் நடக்கலாம், ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னை ஏன் இந்த இடத்திற்கு அனுப்பினார்

என்பதை இப்போது என் ஆத்துமாவின் ஆழத்திலிருந்து நான் காண்கிறேன்.

2 இப்போது, இன்று மதியம், ஆவிக்குரிய காரியங்களைக் குறித்து, அல்லது ஆவிக்குரிய ரீதியில் என் வாழ்க்கைக் கதையைப் பற்றி பேசுவது எனக்குக் கிடைத்த பாக்கியம். நான் சற்று முன்பு சகோதரி அப்ஷாவிடம் பேசினேன், அவர்கள் இன்னும் ஓரிரு நாட்கள் இங்கு இருக்கப் போவதாகக் கூறுகிறார், அதனால் சந்தேகமில்லாமல், அவர் பேசுவார், அவர்களுடைய பயணத்தைப் பற்றியும், சகோதரர் அப்ஷாவின் சுகமளிப்பைப் பற்றியும் அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்க நீங்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவீர்கள். அதைப் பற்றி அவர் சொல்வதைக் கேட்க நீங்கள் அனைவரும் விரும்புவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும், அன்றிரவு அங்கு என்ன நடந்தது, அவர் யார், எங்கிருந்து வந்தார், அவரது வாழ்க்கை முழுவதையும் பரிசுத்த ஆவியானவர் எப்படி வெளிப்படுத்தினார் என்பதையும், மேலும்—பல ஆண்டுகளாக ஊனமுற்றவராக இருந்து, சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்து, படுக்கையிலேயே பயணித்து, ஓ, மற்றும் பலவற்றிற்குப் பிறகு,

அவரது சுகமளிப்பைப் பற்றிப் பேசியதையும் நீங்கள் கேட்க விரும்புவீர்கள். பின்னர், இறுதியாக எண்பது வயதைத் தாண்டிய ஒரு மனிதரான பிறகு, தேவன் தம்முடைய எல்லையற்ற இரக்கத்தால் அவரிடம் பேசினார், இப்போது அவர் எண்பது சொச்சம் வயதிற்குப் பிறகு, அவரை ஒரு மிஷனரியாக ஆக்கியுள்ளார். அதுதான் தேவன். அதுதான் தேவனுடைய செயல்.

எனவே, அந்தப் பகுதியைச் சகோதரர் அப்ஷாவே சொல்லட்டும் என்று விட்டு விடுகிறேன், அவரும் சகோதரியும் அதைத் தாங்களே சொல்லட்டும், அது எப்படி நடந்தது என்ற கதையை நீங்கள் கேட்பீர்கள்.

இப்போது, நான்... சொல்லப்போனால், நான் பேசப்போகும் விஷயத்திற்கு இது எனக்கு ஒரு மிகச் சிறந்த தொடக்கத்தைக் கொடுக்கிறது. தேவன் தம்முடைய எல்லையற்ற இரக்கத்திலும், அவருடைய—அவருடைய இறையாண்மையிலும், அவருடைய சித்தத்திலும், தேவன் எவ்வாறு காரியங்களைச் செய்கிறார் என்பதுதான், இது அனைத்தும் தேவனுடைய கிருபையின்

செயலின் மூலமாகவே நடக்கிறது, இதில் நாம் செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லை.

இப்போது, முதலில் நான் சில வேதப்பகுதிகளை வாசிக்க விரும்புகிறேன், அதன் பிறகு நான் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன், ஏனென்றால் நீங்கள் இன்றிரவு மீண்டும் இங்கே வர வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். ஏனெனில், நான் பார்க்கக் காத்திருந்த காரியம் நேற்றிரவு வெளிப்பட்ட பிறகு, இப்போது என்ன வேண்டுமானாலும் நடக்கலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். பாருங்கள், இப்போது அது சுதந்திரமாக இருக்கிறது. ஆனால் சாத்தான் மிகவும் கடுமையாகத் தள்ளினான்; அதை வெளியே வைத்திருக்க அவன் முயற்சித்த பிறகு ஒருவேளை அவன் இப்போது நிறுத்திவிடுவான். எனக்கு அதைப் பற்றித் தெரியாது, நான்... நான் வீட்டுக்குச் சென்று நான் இருந்தபோது... நான் மனைவியிடம் சொன்னேன், நான் சொன்னேன், "ஏதோ நடந்துவிட்டது. என்னால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கூட்டங்களில் இருந்தேன், ஏதோ நடந்திருக்கிறது போலத் தோன்றுகிறது... பின்னர் அவர்கள் இரவில்

என்னைத் தனியாக விட்டார்கள், இன்று காலை நான் மீண்டும் வந்து, மீண்டும் சாதாரண நிலைக்குத் திரும்பிய பிறகு...

சகோதரி பாக்ஸ்டர் வந்து, “சகோதரர் பிரன்ஹாம்” என்றார், நேற்றிரவு என்ன நடந்தது என்பதை அவர் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினார். நான் சொன்னேன், "அதோ, அவ்வளவுதான்." கர்த்தர் நம்மை இங்கே ஏன் விரும்பினார் என்பதை, பரிசுத்த ஆவியானவரால் நான் அப்போது அறிந்துகொண்டேன்.

3 இப்போது—இப்போது, இன்றிரவு நமது கர்த்தரிடமிருந்து ஒரு பெரிய காரியத்தை எதிர் பார்க்கிறோம். இப்போது நேரம் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இன்று காலை, நிச்சயமாக, இந்தக் கூட்டத்தின் முடிவிற்குப் பிறகு, அடுத்த வாரம் இங்கேயே அருகிலி ருக்கும் இல்லினாய்ஸின் சீயோனில் தொடங் குவதற்கு நான் உறுதியாக நடத்தப்பட்டேன். எனவே, பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னை அந்த வழியில் நடத்துகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மக்களுக்கு நான் கொடுப்பதாக வாக்களித்த ஒரு விஷயம், அது

ஒரு—அங்கே நடந்த ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் யாரோ... நான் முன்பே இருந்திருப்பேன், ஆனால் நான் சீயோனை விட்டு வெளி யேறியபோது மக்களிடம் சொன்னேன்; நான் சொன்னேன், "நான் திரும்பி வருவேன்." கண்ணியமான ஒரு மனிதன் தன் வார்த்தையைக் காப்பாற்றுவான்.

பின்னர், நான் நினைத்தேன், சில நேரங்களில்... இப்போது நாம் இந்த மையத்தில் இருக்கும்போதே, அவர் என்னை அங்கே சுற்றி நடத்துவது போல் தோன்றுகிறது. பரிசுத்த ஆவியானவர் நடத்தினால், கீழே சிகாகோவில் ஒரு பெரிய மைதானம் அல்லது அரங்கம் காத்திருக்கிறது. பேட்டில் கிரீக்கில் ஒன்று காத்திருக்கிறது. இரட்டை-இரட்டை நகரங்களில் ஒன்று கீழே காத்திருக்கிறது. பத்தாயிரம் பேர் அமரக்கூடிய ஒரு அரங்கம் இங்கே இலவ சமாகக் காத்திருக்கிறது, மெத்தடிஸ்ட், பாப்டி ஸ்ட் என அனைத்து விதமான ஐந்நூறு போதகர்கள் ஒத்துழைப்பதற்காக ஒரு காகிதத்தில் தங்கள் பெயருடன் என் வீட்டில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் எங்கே நகரச் சொல்கிறாரோ அங்கேதான்.

இப்போது, ஒரு சபையில் பத்து பேர் மட்டுமே இருக்கும் ஒரு சிறிய இடத்திற்குப் போகும்படி அவர் என்னிடம் சொல்லக்கூடும். அவர் எங்கே செல்லச் சொல்கிறாரோ அங்கேதான். அதுதான் எப்போதும் சிறந்தது, அல்லவா? அதுதான் எப்போதும் சிறந்தது. அவருடனே விட்டுவிடுங்கள்—அவரிடமே விட்டுவிடுங்கள்.

இப்போது, நீங்கள் எனக்காகத் தொடர்ந்து ஜெபியுங்கள். நான் செய்யக்கூடிய ஒன்றை—அவர் என்னிடம் பேசிச் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் கர்த்தரிடம் கேட்கிறேன். நீங்கள் எனக்காக அதைச் செய்தால், நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவேன். இது எனக்காக ஒன்றுமில்லை. இது இல்லை, எதற்கும் இல்லை... எனக்கு அதிக பலத்தைக் கொடுங்கள்—அதனால் நான் கூட்டங்களில் அதிக நேரம் நிற்க முடியும். ஆனால் அவருடைய மக்களுக்கு நான் உதவ முடியும் என்பதற்காக அவர் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். அது வரங்களிலும் அழைப்புகளிலும் மற்றும் காரியங்களிலும் இல்லை; அந்த காரியங்கள்... உலகம் தொடங்

குவதற்கு முன்பே அங்கே தீர்மானிக்கப் பட்டவை. அவருடைய முன்குறிக்கப்பட்ட சித்தத்திலிருந்து என்னால் வெளியேற முடியாது. நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று அவர் ஏற்கனவே சித்தங்கொண்டுள்ளார். ஆனால் நான் வேறொரு வழியில் செய்ய விரும்பும் ஒரு காரியம் இது. என்னால் அதைச் செய்ய முடியும் என்று அவர் என்னிடம் சொல்ல வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், வரங்களைப் பற்றி ஒன்றுமில்லை, ஆத்துமாக்களைப் பற்றி மட்டுமே.

சரி. இப்போது, நான் சில வேதப் பகுதிகளை வாசிக்க விரும்புகிறேன். எப்படி யிருந்தாலும் நான் இங்கே ஒன்றை வாசிப்பேன், மேலும் சிலவற்றை உங்களுக்கு மேற்கோள் காட்டுவேன். இப்போது, இன்று மதியம் என் வாழ்க்கைக் கதையை உங்களுக்குச் சொல்வேன் என்று நான் உங்களிடம் சொன்னேன். அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஒருவேளை, என் வாழ்க் கைக் கதையை வழக்கமான வடிவத்தில் சொல்வேன், ஆனால் இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை நான் ஆவிக்குரிய பக்கத்தைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். இங்கே எத்தனை கிறிஸ்தவர்கள்

இருக்கிறீர்கள்? உங்கள் கைகளை உயர்த்திப் பார்ப்போம். அது... இது நூறு சதவீதம் முழுமையாகக் கிறிஸ்தவர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன், அல்லது குறைந்தபட்சம் தொண்ணூற்றொன்பது புள்ளி ஒன்பது சதவீதம் அப்படித்தான்.

4 நான் பேசுவது உங்களுக்குச் சரியாகக் கேட்கிறதா? மேல்மாடத்தில் இருப்பவர்களுக்குச் சரியாகக் கேட்கிறதா? இங்கே? எல்லாரும்... சரி. நல்லது, அது அருமை. ஒருவேளை நான்... நான் போதுமான அளவு சத்தமாகப் பேசவில்லையோ என்று நினைத்தேன். இவ்வளவு காரியங்கள் சுற்றியிருக்கும்போது, நான்... யாராவது கேட்க வேண்டும், அல்லவா? இவ்வளவு கூட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, மீண்டும் ஆப்பிரிக்காவில் இருப்பதைப் போல இருக்கிறது, சகோதரர் ஜாக்சன், அதனால், இத்தனை ஒலிவாங்கிகள். ஆப்பிரிக்காவில் நீங்கள்—நீங்கள் எல்லா—மொழி பெயர்ப்பாளர் களையும் மொழிபெயர்க்கச் செய்தால், நீங்கள் “இயேசு கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரன்” என்று சொல்வீர்கள், இங்கே ஒரு கோத்திரத்தார் மற்றொன்றைச் சொல்வார்கள், பின்னர்

காத்திருக்க வேண்டும், அடுத்தவர் தனது கோத்திரத்திற்காக மொழிபெயர்க்கும் வரை காத்திருக்க வேண்டும், அடுத்தவர் தனது கோத்திரத்திற்காக, மற்றும் அடுத்தவர்... ஏன், நீங்கள் சென்று ஒரு சாண்ட்விச் வாங்கிக் கொண்டு வந்து அடுத்ததைச் சொல்லும் அளவுக்கு, கிட்டத்தட்ட, எல்லா மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் வழியாகவும் செல்ல அவ்வளவு நேரமாகும். ஆனால் தேவன் அங்கே இருந்தார். அவர்கள் ஒவ்வொரு அசைவையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், அவர்கள் ஆவலுடன் கேட்டார்கள். ஒரு சூடான அறையில் உட்கார்ந்திருப்பதைப் பற்றி நீங்கள் பேசுகிறீர்கள், அவர்கள் வெப்பமண்டலப் புயல்களிலும், மின்னல்களிலும், உறுதியான வெளிச்சத்திலும் அங்கே அமர்ந்திருந்தார்கள், எங்கும் மழை அவர்கள் முகத்தில் கொட்டிக்கொண்டிருந்தது. அவர்கள் அப்படியே உட்கார்ந்திருந்தார்கள், அந்த கருப்பு முதுகுகள் அங்கே அமர்ந்துகொண்டு, கவனித்துக் காத்திருந்தன.

5 கறுப்பின மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, பழுப்பு நிற மனிதர்கள், மஞ்சள் நிற

மனிதர்கள், வெள்ளை நிற மனிதர்கள், என அனைவரும் அங்கேயே அமர்ந்திருந்தார்கள். பெண்கள் அணிந்திருந்த ஆடைகள் முழுமையாக நனைந்திருந்தன, புயல்கள் அடித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஆயிரக்கணக்கில் அங்கே அமர்ந்திருந்தார்கள். அந்த முகமதியர்கள் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார்கள்—நீண்ட முடி கொண்ட பெண்கள் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார்கள், அதுபோல, முழுமையாக நனைந்து போய், நீங்கள் அப்படி நடந்து வரும்போது, அவர்கள் முகங்குப்புற விழுந்து, சத்தமிட்டு, அலறி, தரையில் சாஷ்டாங்கமாக விழுவார்கள்: அது ஒரு ஆராதனையின் ஆவி. அவர்கள் என்னை கிருஷ்ணா என்று அழைத்தார்கள். கிருஷ்ணா, அவர்களின் கடவுள்களில் ஒருவர் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும், அதனால் நாம்... நான் "கிறிஸ்து" என்று சொல்வதை அவர்கள் கேட்கிறார்கள், அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் புரியவில்லை, அதனால் நான் "கிருஷ்ணா" என்று சொன்னதாக அவர்கள் நினைத்தார்கள். எனவே அவர்கள் தங்கள் அவதாரக் கடவுளான கிருஷ்ணாதான் என்று நினைத்தார்கள். ஆகையால், நாங்கள் அவர்களை நிறுத்தி, அது

தேவனுடைய குமாரனாகிய கிறிஸ்து என்றும், நான் அவருடைய ஊழியக்காரன் என்றும் அவர்களிடம் சொன்னோம். இந்தக் காரியங்களைத்தான் அவர்கள் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். கூட்டத்தில் சரியாக அமர்ந்திருக்கையில், அங்கே வெளியே, மக்களின் மொழியில், தேவனுடைய ஆவியானவர் ஒருவர் மீது அசைவாடுவதை நீங்கள் காண்பீர்கள், நீங்கள் அவர்களை நிற்க வைப்பீர்கள், நீங்கள் பேசும்போது அது யார் என்று மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் பார்க்க வேண்டும், பின்னர் ஒருவேளை ஒரு மொழியில், அவர்கள் தரிசனங்களைக் கொடுக்கத் தொடங்குவார்கள், இரண்டு வெவ்வேறு மொழிகளில், அதுபோல, அவர்கள் எங்கே இருந்தார்கள், என்ன செய்தார்கள், அவர்களுக்கு என்ன பிரச்சனை, அவர்கள் எங்கே சென்றிருந்தார்கள் என்று அவர்களிடம் சொல்வார்கள். கர்த்தர் அவர்களைச் சுகமாக்குவார். பின்னர் அந்த மக்கள் அலறிக்கொண்டு கீழே விழுவார்கள். அது தேவன்தான்... அவர்கள்—அவர்கள் ஆயத்தமாக இருந்தார்கள்.

6 இப்போது, எரேமியாவில் நான் வார்த்தையின் ஒரு—ஒரு பகுதியை வாசிக்க

விரும்புகிறேன். நான் எரேமியா 1-ம் அதிகாரம், 4 மற்றும் 5-ம் வசனங்களிலிருந்து வாசிக்க விரும்புகிறேன். அதன் பிறகு அங்கிருந்து, நான் இரண்டு அல்லது மூன்று வேதவசனங்களை மேற்கோள் காட்டுவேன், முடிந்தால், ஒரு மணி நேரத்திற்குள் மேடையை விட்டு இறங்க முயற்சிப்பேன், அதனால் நீங்கள் வீட்டிற்குச் சென்று திரும்பி வர உங்களுக்கு நேரம் கிடைக்கும்.

கர்த்தருடைய வார்த்தை எனக்கு உண்டாகி, அவர்: *(தீர்க்கதரிசியாகிய எரேமியா பேசுகிறார்.)*

நான் உன்னைத் தாயின் வயிற்றில் உருவாக்கு முன்னே உன்னை அறிந்தேன்... *இவை யாவுமே...* **நான் உன்னை...** *உருவாக்கு* **முன்னே உன்னை அறிந்தேன்; நீ கர்ப்பத்திலிருந்து வெளிப் படுமுன்னே நான் உன்னைப் பரிசுத்தம்பண்ணி, உன்னை ஜாதிகளுக்குத் தீர்க்கதரிசியாகக் கட்டளையிட்டேன் என்று சொன்னார்.**

அப்பொழுது நான்: ஆ கர்த்தராகிய ஆண்டவரே, இதோ, நான் பேச அறியேன்; சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறேன் என்றேன்.

இப்போது, இதை நான் வாசித்ததற்கான காரணம்... இப்போது, நான் என்ன... இப் போது, இல்லை... நான் பிரசங்கிக்கவில்லை. நான் ஒன்றை விளக்க விரும்புகிறேன், உங்களால் முடிந்தால் நீங்கள் அனைவரும் உங்கள் முழு கவனத்தையும் எனக்குக் கொடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

இப்போது நினைவில் கொள்ளுங்கள், இப்போது குறிப்பாக இங்கே உள்ள இந்தப் போதகர்களிடம் கூறுகிறேன். இந்தக் காரியங்களில் நான் வழிமாறி இருக்கலாம்; அப்படியிருந்தால், நான் அறியாமையில்தான் வழிமாறி இருக்கிறேன். பாருங்கள்? எனக்கு— எனக்கு வேறு எதுவும் தெரியாது. வேதவசனங்களின் மூலம் நான் அறிந்த ஒரே காரியம், வெளிப்பாட்டின் மூலம் எனக்கு நேரடியாக வருகிறது. பாருங்கள்? அதுதான் அந்த வழி, நான்... எனக்குத் தெரிந்த ஒரே வழி அதுதான். அது நீங்கள் நம்பும் விதத்துடன் ஒத்துப்போகவில்லை என்றால், என் சகோத ரர்களே, என் சகோதரியே, என்னுடன் முரண்பட வேண்டாம் என்று நான் உங்களிடம்

கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஆனால் என்னைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள், ஏனென்றால் அப்போது நான்தான் பலவீனமானவன். மேலும்—மேலும் நான்... நான் விளக்கிய வேதவசனங்களில் நான் தவறாக இருந்தால், எது சத்தியம் (பாருங்கள்?) என்ற வெளிச்சத்திற்கு தேவன் என்னை நடத்தும்படி எனக்காக ஜெபியுங்கள். ஏனெனில் நான் இன்றிரவு இங்கே சொன்னது போல், எனக்கு வார்த்தையைப் பற்றி, இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது; இதன் ஆசிரியரை, இதை எழுதியவரை, பரிசுத்த ஆவியானவரை எனக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும்.

இப்போது, இங்கே... எரேமியாவில், அவர் உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்பே, அவர் உலகத் திற்கு வருவதற்கு முன்பே, அவர் தனது முதல் இருப்பைப் பெறுவதற்கு முன்பே, அந்த உயிரணு ஒரு உயிரணுவாக மாறுவதற்கு முன்பே. அப்போதே தேவன் அவரை அறிந் திருந்தார் என்று அவர் சொன்னார், அவர் பிறப்பதற்கு முன்பே, அவர் அவரைப் பரிசுத்தம் பண்ணி, ஜாதிகளுக்கு ஒரு தீர்க்கதரிசியாக

அவரை நியமித்திருந்தார். நீங்கள் பார்க்கிறீர்களா?

இப்போது நான் சொல்ல வரும் முதல் விஷயம், இதை அறிந்துகொள்வதுதான்: இன்று உங்களில் யாராவது இரட்சிக்கப்பட்டிருந்தால், அது தேவனுடைய கிருபை. இரட்சிக்கப்பட வேண்டும் என்பது உங்களுடைய சித்தமல்ல. மனிதன் இயற்கையிலேயே தேவனுக்கு விரோதமான—ஒரு கலகக்காரனாக இருக்கிறான். அவன் ஏதேன் தோட்டத்தில் கலகம் செய்தான், அவன் கிருபையிலிருந்து விழுந்து, தேவனை விட்டு ஓடி, தேவனுக்கு மறைந்துகொண்டான், அதைச் செய்வது மனிதனின் இயல்பு.

இப்போது, கிருபைவரங்களும் அழைப்பும் மனமாறுதல் இல்லாதவைகள் என்றும் வேதாகமம் கூறுகிறது, நீங்கள் மனந்திரும் பியதாலோ, உங்கள் நீதியினாலோ அல்ல. இல்லை... கிருபைவரங்களும் அழைப்பும் மனமாறுதல் இல்லாதவைகள். அவர் வைத்தி ருப்பதைக் குறித்த தேவனுடைய முன்னறிவே அது...

ஏதேன் தோட்டத்தில், ஏதேன் தோட்டத்திற்கு முன்பே, தேவன் முடிவை ஆரம்பத்திலிருந்தே அறிந்திருந்தார் என்று நான் நம்புகிறேன். நான்—நான் அதை நம்புகிறேன். அந்தப் பெரிய கடிகாரத்தில், அந்தப் பெரிய சித்திரத்தில் உள்ள அனைத்தும் அப்படியே நகர்கின்றன, அதை எதாலும் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. தேவன் என்ன சொன்னாரோ அது அப்படியே நடக்கப்போகிறது.

இப்போது, உங்களுக்கும் எனக்கும், நாம் செய்யக்கூடிய சிறந்த காரியங்கள், தேவனுடைய ஊழியனாக நான் உங்களுக்கு அறிவுறுத்துவது போல, நான் சொல்லும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நிறுத்துப் பார்க்கிறேன், ஏனென்றால் நான் இதை உணர்கிறேன், இன்று நான் சுமார் அறுபது அல்லது எண்பது லட்சம் மக்களுடன் தொடர்பில் இருக்கிறேன். கவனித்துக்கொண்டு, நான் சொல்லும் வார்த்தைகளை அவர்கள் கவனிக்கிறார்கள், நான் சொல்வதை அவர்கள் நிறுத்துப் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள்... பெயரளவு உலகம், திருச்சபை, மருத்துவர்கள், வழக்கறிஞர்கள், மன்னர்கள், கவனித்துக்கொண்டு, கூட்டங்களில் நின்றார்கள், பெரிய மனிதர்கள்

சுகமடைந்தார்கள். அவர்கள் அதைப் பார்த்தி ருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதைச் சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எனக்கு எழுதிச் சொல்வார்கள், ஆனால் அவர்களில் பலர் நிக்கொதேமுவைப் போல... அவர்கள் இரவில் நடந்து வருவார்கள், அல்லது எழுதுவார்கள், அல்லது அது போன்ற ஏதோவொன்றைச் செய்வார்கள், ஆனால் மேடைக்கு நடந்து வந்து, "நான் இதனுடன் என் பக்கத்தை எடுத்துக் கொள்கிறேன்" என்று சொல்லப் பயப் படுகிறார்கள்.

7 நான் ஒருபோதும் வெட்கப்பட்டதில்லை, என் நம்பிக்கைகளை எழுந்து நின்று பேசுவதற்குப் போதுமான தைரியமுள்ள மனிதனாக நான் எப்போதும் இருக்க தேவன் எனக்கு உதவுவாராக. நான் அப்படி இல்லை யென்றால், நான் கிறிஸ்துவுக்குத் துரோகியாகி விடுவேன். பழைய பாணியிலான பரிசுத்த ஆவியின் முழுக்காட்டுதலை நான் நம்புகிறேன். ஒரு மனிதன் மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும், இல்லையென்றால் அவன் இன்னும் ஒரு பாவியாகவே இருக்கிறான் என்று நான் நம்புகிறேன். தேவனுடைய கிருபையினால்

மட்டுமே அவர் பரிசுத்த ஆவியானவரால் அழைக்கப்படுகிறார் என்று நான் நம்புகிறேன். விசுவாசிப்பதன் மூலம் நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதில்லை. இது தேவனுடைய கிருபை யால் நமக்கு வழங்கப்பட்ட தேவனுடைய இலவச ஈவு. அங்குதான் நான் என் சொந்த சபையிலிருந்து வேறுபடுகிறேன். நான் வந்த சபை, பாப்டிஸ்ட் சபை. அவர்கள் சொன் னார்கள், "நீங்கள் விசுவாசிக்கும்போது பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகிறீர்கள் என்று சொன்னீர்கள்."

நான் சொன்னேன், "அது வேதாகமத்திற்கு முரணானது."

அப்போஸ்தலர் 19-ல் பவுல் சொன்னார், அப்பொல்லோவைப் பின்பற்றிய அந்தப் பாப்டிஸ்டுகளிடம் அவர் கேட்டார்; அவர், "நீங்கள் விசுவாசிகளானபோது பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீர்களா?" என்று கேட்டார். நீங்கள் விசுவாசிக்கும்போது அல்ல, ஆனால் "நீங்கள் விசுவாசித்ததிலிருந்து." நீங்கள் முதலில் விசுவாசிக்கிறீர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவனுடைய ஈவு (பாருங்கள்?), உங்களிடம் வருகிறார். இது வேறுபட்டது... இங்கே...

இரட்சிக்கப்படுவதற்கும், தேவனால் அழைக்கப் படுவதற்கும் இது முற்றிலும் வேறுபட்டது.

ஆகவே, இப்போது நீங்கள் பார்க்க வேண்டும்; நான்—மனிதனின் ஆவி முன்பே உருவாக்கப்பட்டது என்று நான் நம்புகிறேன்... இயற்கையானவை அனைத்திற்கும் முன்பே இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவை அனைத்தும் உருவாக்கப்பட்டன. இயற்கையான வழியில் உள்ள அனைத்தும் ஆவிக்குரியவற்றுடன் இணக்கமாகச் செயல்படுகின்றன அல்லது செயல்பட வேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால்: ஒரு குழந்தை பிறக்கும்போது, ஒரு நபர் ஆவியினால் பிறக்கும்போது, போதகர்களே... இயேசு கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய சரீரத்தை உருவாக்க, கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலிருந்து வந்த மூன்று கூறுகள் உள்ளன. நீங்கள் அதை நம்புகிறீர்களா? தண்ணீர், இரத்தம், ஆவி, அதுதான் அவருடைய சரீரத்திலிருந்து வெளிவந்தது. அது உண்மையா? சரி, அவருடைய சரீரத்திற்குள் நுழைவதற்கு நாம் கடந்து செல்ல வேண்டிய கூறுகள் அதுவேதான், அந்த கூறுகள்...?... அது புதிய

பிறப்பை உருவாக்குகிறது, மூன்று கூறுகள்: தண்ணீர், இரத்தம், ஆவி.

இப்போது, இதைக் கவனியுங்கள். இயற்கையான மண்டலங்களில், இந்த உலகில் ஒரு குழந்தை பிறக்கும்போது, ஒரு சாதாரண பிறப்பில் முதலில் வருவது என்ன? தண்ணீர், இரத்தம், ஜீவன் (அது சரியா?), ஆவி: மூன்று காரியங்கள், இயற்கையான எல்லாக் காரியங்களும். ஓ, இன்று மதியம் நமக்கு நேரம் இருந்திருந்தால், அதிலேயே நிலைத்திருந்து, பிசாசுகளின் செயல்பாடுகள் என்னென்ன என்பதை உங்களுக்குக் காண்பித்திருப்பேன். ஒருவேளை நான் செய்வேன்.

இந்த வாரம் ஓரிரு மதிய நேரங்களில், பிசாசுகளைப் பற்றிய படிப்பு குறித்து மதியக் கூட்டங்களில் நானே பேச விரும்புகிறேன் (பாருங்கள்?). மக்கள் பிசாசுகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள், ஆனால் அவை என்னவென்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. நீங்கள் வெளியே இருக்கும்போது, "சரி, பிசாசுகள் என்றால் இது அல்லது அது" என்ற ஏதோவொரு சிந்தனையைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள்

அவர்களை முகமுகமாகச் சந்தித்து உரையாடும் போது, அவர்கள் உங்களை வேறு ஏதோவொரு வழியில் நகர்த்த முயற்சிக்கும்போது... இன்று மதியம் என் வேதாகமம் எனக்கு முன்பாகத் திறந்திருக்க, நண்பர்களே, நான் இதைச் சொல்வேன், நான் மட்டுமே... பிசாசுகள் என்னைச் சந்தித்தபோது, நான் அவர்களிடம் பேசியிருக்கிறேன், அது வெறும் கற்பனையோ, ஜோடிப்போ, அல்லது நினைப்பதோ, அல்லது அவர்களின் சக்தியை உணர்வதோ அல்ல, நான் உங்களுடன் பேசுவது போல முகமுகமாகப் பேசுவதைக் குறிக்கிறேன்.

மேலும் இதை உறுதிப்படுத்த நான் முயற்சித்திருக்கிறேன். நான் அவர்களை அங்கே நிற்க வைத்து, பார்த்திருக்கிறேன். நான் சொல்லுவேன், இப்போது, நான் ஒரு பிசாசு பிடித்த நபரைக் குறிக்கவில்லை, அதாவது, ஒரு கருமையான நிழலைப் போல அங்கே நின்று பேசிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு பிசாசின் உருவத்தை, வடிவத்தை நான் குறிக்கிறேன். அது என்னை அச்சுறுத்தும், நான் சொல்வேன், “நீ தவறு செய்கிறாய். நீ தவறு செய்கிறாய் என்று உனக்கே தெரியும். ஏனெனில் இது

வேதாகமத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது...” பாருங் கள்? அவன் அங்கே நிற்பான், நான் சொல்வேன், "எனக்குப் பதிலளி." ஆனால் அவன் எனக்குப் பதிலளிக்க மாட்டான்.

நான் சொல்வேன், “உன்னத பரலோகத்தின் நாமத்தில், எனக்குப் பதிலளி.” அவன் அதைச் செய்ய மாட்டான்.

நான் அவனை எல்லா விதமான பெயர்களிலும் அழைப்பேன், ஆனால் நீங்கள் அந்த இயேசு கிறிஸ்து என்ற நாமத்தைச் சொல்லும்போதெல்லாம், அவன் பதிலளிப்பான்.

நான் அதைப் பார்த்திருக்கிறேன், எனக்குத் தெரியும், இன்று மதியம் நான் இங்கே நிற்கும்போது, அதுதான் சத்தியம் என்று தேவனுக்குச் சாட்சியாகத் தெரியும். ஆனால், சகோதர சகோதரிகளே, நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வது நல்லது. நீங்கள் கவனமாக இருப்பது நல்லது. நீங்கள் புரிந்துகொள்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் உறுதிப்படுத்திக்கொள்வது நல்லது. அங்கே வெளியே செல்லாதீர்கள்; நீங்கள் என்ன

செய்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறியும் வரை, தேவன் உங்களை எங்கே அழைத்தாரோ அங்கேயே தங்கியிருங்கள், ஏனெனில் இது ஒரு ஆபத்தான காரியம். பாருங்கள்?

இப்போது, நிச்சயமாக, தேவன் வெளிப் படுத்திய காரியங்கள் உள்ளன, நான் ஒரு மாயவாதி என்று நீங்கள் நினைக்க வேண்டாம் என்று நான் விரும்புகிறேன்; நான் ஒரு மாயவாதி அல்ல. நான் இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதான விசுவாசத்தினால் தேவனுடைய பிள்ளையாக இருக்கிறேன். ஆனால் ஆவிக்குரிய உலகில் நீங்கள் மக்களிடம் சொல்ல முடியாத விஷயங்கள் உள்ளன. எனக்குத் தெரிந்தவரை, உலகில் எனக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர் என் மகன் மற்றும் என் மனைவி, என் தாய் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கும் அதைப் பற்றி இதைவிட அதிகம் தெரியாது, நான் உங்களிடம் சொல்வதைவிட அதிகமாக நான் அவர்களிடம் சொன்னதில்லை, ஏனென்றால் இது ஒரு தனிப் பட்ட விவகாரம்.

8 ஆனால் இப்போது, தேவனுடைய கிருபைவரங்களும் அழைப்பும் மாறாதவை

களாமே. தேவன் நேரத்தைப் பார்த்து, இடத்தைப் பார்த்து, காரியத்தை ஒழுங்கு படுத்தினால், அது அப்படியே நடக்கும். இப்போது, அதிலிருந்து விடுபட முயற்சிப் பதற்கு எந்த வழியும் இல்லை, ஏனென்றால் அது நடக்கப்போகிறது. இப்போது, ஒவ்வொரு தனிநபரும் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், தேவனில் அவருடைய இடம் என்ன, தேவன் உங்களை என்ன செய்ய அழைத்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்து, பின்பு அந்த இடத்திலேயே நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

இன்று மதியம், நான் எனது கூட்டங்களை மாற்ற முயற்சி செய்து, இங்கே சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் தன்னுடையதை நடத்துவது போல நடத்தினால் எப்படி இருக்கும்?

ஒருவர் என்னிடம் வந்து, "சகோதரர் பிரான்ஹாம், நீங்கள் இரண்டு பேருக்காக ஜெபிக்கும்போது, ராபர்ட்ஸ் ஐநூறு பேருக்காக ஜெபிக்கிறாரே" என்று சொன்னார்.

நான் சொன்னேன், "ஆனால் நான் சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் இல்லையே." புரிகிறதா? சகோதரர்

ராபர்ட்ஸ், அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று தேவன் அவரிடம் சொல்கிறார். அது தேவனுக்கும் சகோதரர் ராபர்ட்ஸுக்கும் இடையிலானது. சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் எனது அன்பு நண்பர். நான் சகோதரர் ராபர்ட்ஸை நேசிக்கிறேன். அவர் தனது குணமாக்கும் கூட்டங்களை தொடங்குவதற்கு முன்பாகவே, அவர் முன்புற வரிசையில், அப்படி அமர்ந் திருந்தார், அது நடந்ததை அவர் பார்த்தபோது, மேடையின் பின்னால் வந்து குணமாக்குதலைக் குறித்து என்னிடம் பேசினார். கன்சாஸ் நகரில் ஒரு மனிதருக்காக அவர் ஒரு சிறிய கூட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அது நடந்தபோது, சகோதரர் போஸ்வொர்த், நீங்களும் கூடவே இருந்தீர்கள். அதே இரவில், நாங்கள் ஒன்றாக நின்று எடுத்த புகைப்படங்கள் எங்களிடம் உள்ளன.

சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் தனது கூட்டங்களை திட்டமிட்டு ஒழுங்குபடுத்த முடியும்; இன்னும் இரண்டு வருடங்களில் தான் எங்கே இருக்கப் போகிறோம் என்பது அவருக்குத் தெரியும். ஊழியர்கள் அனைவரும் ஒத்துழைத்து, அவர் களை ஒன்றிணைத்து, அவருடைய கூட்டங்

களுக்கு ஸ்பான்சர் செய்வது மற்றும் அது போன்ற காரியங்களுடன் அவருடைய கூட்டங்கள் ஏற்கனவே திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. அனைவரும் அதை ஆவலோடு எதிர்பார்த்து, இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பாகவே திட்டமிடுகிறார்கள். அவர் அதைச் செய்வ திலிருந்து அவரைத் தடுக்கும் ஒரே காரியங்கள், ஏதேனும் தவறாகச் சொல்வது அல்லது மரிப்பது மட்டும்தான்.

என்னால் அப்படி என் கூட்டங்களை திட்டமிட முடியாது. என்னுடையது ஒரு வித்தியாசமான ஊழியம். இன்று இரவு நான் இங்கே இருக்கலாம், காலையில் தேவன் என்னை மிச்சிகனில் உள்ள பேட்டில் கிரீக்கிற்கு அனுப்பலாம். மேலும் கூட்டம் காலையில் முடிவடைந்துவிடும். புரிகிறதா? என்னால் முடியாது... அதுதான் என்னிடம் பத்திரிகைகள் இல்லாததற்கு காரணம். ஒருமுறை நான் அந்த "வாய்ஸ் ஆஃப் ஹீலிங்"-ஐ (Voice of Healing) தொடங்கினேன், ஓ, என் தேவனே. அது எப்படிப் போனது என்று உங்களுக்குத் தெரியும். சரி. உங்களால் அதைச் செய்ய முடியாது. உங்களால் முடியாது...

இப்போதும்—இப்போது அது, சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் மற்றும் அவர்கள் தேவனுடைய மனிதர்கள் என்று சொல்கிறதா. அவர்கள் அனைவரும், ஒரு கிறிஸ்தவன் என்று அறிக்கையிடும் ஒவ்வொருவரும், அந்த வாழ்க்கையை வாழ்ந்தால் அவர் ஒரு கிறிஸ்தவர் என்று நான் நம்புகிறேன். மேலும் சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் ஒரு நல்ல மனிதர் என்று நான் நினைக்கிறேன். மேலும் சகோதரர் டி. எல்., டாமி ஆஸ்போர்ன் நான் சந்தித்த மிகச் சிறந்த சிறிய கிறிஸ்தவ மனிதர்களில் ஒருவர் என்று நான் நினைக்கிறேன், ஏறக்குறைய, டாமி ஆஸ்போர்ன். அவர் என் இருதயத்திற்கு ஏற்ற ஒரு மனிதர், என்னுடைய சொந்த கூட்டத்திலேயே தெய்வீக சுகமளிப்பிற்கு மாறியவர், அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தார்... போர்ட்லேண்டில் அந்த இரவில், அந்த பைத்தியக்காரன் மேடையை நோக்கி ஓடி வந்து, "உன் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு எலும்பையும் உடைப்பேன், மாயாவி" என்று சொன்னதைப் பார்த்தார். நான் பேசிக் கொண்டுதான் இருந்தேன். அந்த மனிதன் சுமார் முந்நூறு பவுண்டுகள் எடையுள்ளவன், கைகள்

ஏறக்குறைய அப்படி இருந்தன. அவன் தன் பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு, அவன் சொன்னான், "நீ ஒரு மாயாவி, புல்லில் மறைந் திருக்கும் பாம்பு". சுமார் ஐநூறு பிரசங்கிகள், பின்வாங்கி, பின்னால் சென்றார்கள், சகோதரர் பாக்ஸ்டரும் அவர்களுடன் இருந்தார், அவரும் பின்வாங்கினார்.

9 நான் இப்போதுதான் தேவனிடம் வழி நடத்திய இரண்டு சிறிய போலீசார், அந்த மனிதனைப் பிடிக்க அங்கே சென்றார்கள். நான் சொன்னேன், "இது மாம்சத்தோடும் இரத்தத் தோடுமான காரியம் அல்ல." அறுபத்தி ஆறு நூறு மக்கள், அல்லது ஆறாயிரத்து அறுநூறு மக்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள், தெருவில் இருந்த வர்களைத் தவிர, அனைவரும் மூச்சடைத்து நின்றார்கள்... அப்போது என் எடை நூற்று இருபத்தெட்டு பவுண்டுகள். நான் அவன்பக்கம் திரும்பினேன், ஒரு வார்த்தையும் சொல்ல வில்லை. நீங்கள் எதைப் பற்றி பேசுகிறீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வது நல்லது.

அதனால் அவன் சொன்னான், "இன்று இரவு, நீ ஒரு மாயாவியே தவிர வேறொ

ன்றுமில்லை என்பதை நான் நிரூபிப்பேன்." அவன் சொன்னான், "உன் சிறிய பலவீனமான உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு எலும்பையும் உடைப்பேன்." அவன் தன் கைகளைத் தூக்கினான், உடல்ரீதியாகப் பேசினால், அவன் தன் மிரட்டல்களை நிறைவேற்ற வல்லவனாக இருந்தான். அவன் பற்களைக் கடித்துக்கொண்டு, கண்களை அப்படி உருட்டிக்கொண்டு என்னை நோக்கி நடந்து வந்தான். அவன்—எனக்கு மிகவும் அருகில் வந்து [சகோதரர் பிரான்ஹாம் துப்புவது போன்ற சத்தம் எழுப்புகிறார்] என் முகத்தில் துப்பி, "நீ புல்லில் மறைந்திருக்கும் பாம்பு, நீ—நீ தேவனுடைய மனிதனைப் போல நடிக்கிறாய்" என்று சொன்னான்.

நான் ஒரு வார்த்தையும் சொல்லவில்லை. கர்த்தருடைய தூதன் பேசுவதற்காக நான் காத்திருந்தேன். என்னுடையது எதற்கும் உதவாது.

அவன் சொன்னான், "இன்று இரவு, உன் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு எலும்பையும் உடைப்பேன். அங்கே உள்ள சபைக்கு நடுவே உன்னை அடித்து வீழ்த்துவேன்."

சரியாக அந்த நேரத்தில், ஏதோ ஒன்று [சகோதரர் பிரான்ஹாம் ஒரு சத்தம் எழுப்புகிறார்] நான் சொன்னேன், "இன்று இரவு, நீ இந்த சவாலை விட்டபடியால், நீ என் பாதங்களில் விழுவாய்: **கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது** (THUS SAITH THE LORD)." *அவ்வளவு தான். இப்போது, ஆறாயிரத்து அறுநூறு மக்கள் மூச்சடைத்து காத்திருக் கிறார்கள், இரண்டு சவால்களும் விடப்பட்டன. அவனைப் பார்க்க நான் அப்படி நிமிர்ந்து பார்க்க வேண்டியிருந்தது.*

அவன் சொன்னான், "யாருடைய காலில் நான் விழுவேன் என்று உனக்குக் காட்டுகிறேன், புல்லில் மறைந்திருக்கும் பாம்பே." இதோ அவன் அப்படியே வந்தான், தனது பெரிய முஷ்டியைப் பின்னால் இழுத்து, என்னை அடிக்கத் தயாரானான்.

அவன் அப்படிச் செய்தபோது, "சாத்தானே, இந்த மனிதனை விட்டுப் புறப்பட்டுப் போ" என்று சொன்னேன்.

அவன் அப்படிச் செய்தபோது, அவன் [சகோதரர் பிரான்ஹாம் ஒரு சத்தம் எழுப்புகிறார்] அவன் அப்படியே திரும்பினான், அவனுடைய கண்கள் பிதுங்கின, நாக்கு வாயிலிருந்து வெளியே தள்ளியது; அவன் தரையில் சுழன்று, என் பாதங்களில் விழுந்து, நான் எழுந்திருக்க முடியாதபடி என்னை தரையில் அழுத்திக்கொண்டான், போலீசார் அவனை என் பாதங்களிலிருந்து உருட்டி எடுக்கும் வரை அப்படியே இருந்தான். இப்போது, இரண்டு தீர்க்கதரிசனங்களும் சொல்லப் பட்டன; அது அங்கேயே நிறைவேறியது.

டாமி ஆஸ்போர்ன் தற்செயலாக அதை அமர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்; அவர் வீட்டிற்குச் சென்று, ஒரு சுத்தியலையும் ஆணிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு, கதவை ஆணி அடித்துத் திறந்து வைத்து, "தேவனே, நீர் எனக்காக ஏதாவது செய்யும் வரை நான் இங்கிருந்து வெளியே வரமாட்டேன்" என்று சொன்னார். அவர் சொன்னார், "நான் இங்கேயே தங்கியிருப்பேன்." அவர் பல நாட்கள் ஜெபித்தார்.

அவர் கீழே வந்து, வராண்டாவில் அமர்ந்திருந்தார்; சகோதரர் போஸ்வொர்த் என்னுடன் அங்கே அமர்ந்திருந்தார். அவர் கேட்டார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், தேவன் என் ஜெபத்திற்கு பதிலளிப்பார் என்று நினைக்கிறீர்களா?"

நான் சொன்னேன், "இப்போது, பாருங்கள் சகோதரர் ஆஸ்போர்ன், சரியான அடியெடுத்து தொடங்குங்கள். இப்போது, நீங்கள் நிறைய சத்தம் போடலாம், அல்லது எதுவேண்டு மானாலும் செய்யலாம், மக்கள் உங்களைப் பின்பற்றுவார்கள்; ஆனால் நினைவில் கொள்ளுங்கள், உங்கள் ஊழியத்திற்காக, நீங்கள் ஒருநாள் தேவனுக்கு முன்பாக கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும்." நான் சொன்னேன், "என் வராண்டாவில் ஒரு பழைய ஓக் மரம் அமர்ந்தி ருக்கிறது," என்று சகோதரர் போஸ்வொர்த்தைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன்; நான் சொன்னேன், "அவருக்கு தெய்வீக சுகமளிப்பைக் குறித்துத் தெரியும். அந்த மரத்தின் கீழே சென்று அவரிடம் கொஞ்ச நேரம் பேசுங்கள்." நான் சொன்னேன், "நீங்கள் ஒரு வரத்தோடு அழைக்கப்பட்டிருந்தால், அது உங்களுக்கு

முன்பாகவே தெரிந்திருக்கும். தேவனுடைய கிருபைவரங்களும் அழைப்பும் மாறாதவைகளாமே. நீங்கள் குறைந்தது ஒரு பிரசங்கியாராக இருக்கிறீர்கள், பொதுவான கட்டளையின்படி ஒவ்வொரு பிரசங்கியாரும் வியாதியஸ்தர்களுக்காக ஜெபிக்க வேண்டும்."

பிரசங்கிகள் மட்டுமல்ல, டீக்கன்கள், மற்றும் சபை மக்களும், "ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபம்பண்ணுங்கள்." இங்குள்ள ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனுக்கும் எனக்கோ, சகோதரர் போஸ்வொர்த், சகோதரர் பாக்ஸ்டர், சகோதரர் ராபர்ட்ஸ் அல்லது அங்குள்ள வேறு எந்த மனிதனுக்கோ உள்ளதைப் போலவே வியாதியஸ்தர்களுக்காக ஜெபிக்க உரிமை உண்டு.

அந்த மனிதர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? அவர்கள் செய்யக்கூடிய ஒரே காரியம், நீங்கள் அதைப் பார்த்து ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவுக்கு தேவனுடைய வார்த்தையைத் தெளிவாகப் பிரசங்கிப்பதுதான். அந்த மனிதனுக்குள் குணமாக்கக்கூடியது எதுவும் இல்லை, அவருடைய ஜெபத்தில் குணமாக்கக்கூடியது எதுவும் இல்லை, அது உங்களுடையது அல்ல...

இதோ—இங்கே ஒரு மனிதன் நின்று கொண்டிருக்கிறான்; ஒருவேளை அவன் ஒரு விசுவாசியல்லாதவனாக இங்கே நின்று கொண்டிருக்கலாம். அவனுக்கு இருக்கும் பல்வலிக்காக நான் இரவு முழுவதும் அவனுக்காக ஜெபிக்கலாம், ஆனால் அவனை ஒருபோதும் குணமாக்க முடியாது. அவனுக்கு விசுவாசம் இருக்க வேண்டும். அது அந்த மனிதனைப் பொறுத்தது. நான் அவனை குணமாக்க முடியும் என்பது அல்ல; ஆனால் அவன் தன் சுகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். நான் சொல்வது புரிகிறதா?

எனவே சகோதரர் ஆஸ்போர்ன் அதைத்தான் செய்தார். அவர் சகோதரர் போஸ்வொர்த்தோடு சேர்ந்து, ஒரு வருடம் அல்லது அதற்கும் மேலாக, வேதவாக்கியங்களை எப்படிப் பயன்படுத்துவது என்பதற்கான அனைத்து நுட்பங்களையும் கண்டறியும் வரை, அவருடன் தங்கியிருந்தார், வெவ்வேறு இடங்களில் ஒன்றாகப் பயணம் செய்தார் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

10 சில காலத்திற்கு முன்பு நான் அவரை நியூயார்க்கில் சந்தித்தேன், அவர் கியூபாவிலும், மற்ற பல்வேறு இடங்களிலும் நின்று கொண்டிருந்தார். அந்த மனிதரின் சபையில் இருபது அல்லது முப்பதாயிரம் மக்கள் இருந்தார்கள், நான் கேட்டேன், “சகோதரர் ஆஸ்போர்ன், நீங்கள் சோர்வாக இருக்கிறீர்களா?”

அவர் சொன்னார், "நான் ஒருபோதும் ஒரு நபர் மீது என் கையை வைத்ததில்லை." மேலும் சொன்னார், "நான் சோர்வடைய என்ன இருக்கிறது? நான் முப்பது நிமிடம் பிரசங்கித்துவிட்டு வீட்டிற்குச் செல்கிறேன்."

நான் கேட்டேன், "நீங்கள் அதை எப்படிச் செய்கிறீர்கள்?"

அவர் சொன்னார், "சகோதரா, நான் அங்கே நின்று, தேவனுடைய வார்த்தையை எடுத்துக் கொள்கிறேன்," என்று சொல்லி, "இப்போது, இதுபோன்ற எந்த வரங்கள் மற்றும் காரியங்களைப் பற்றியும் பேச வராதீர்கள். என்னிடம் உள்ள வரம் தேவனுடைய

வார்த்தையை விளக்குவதுதான்." அவர் சொன்னார், "மேலும் தேவனுடைய வார்த்தை சாத்தானை தோற்கடிக்கும்."

அதுதான் உண்மை. அது எந்த இடத்திலும், எங்கும், எந்த நேரத்திலும் சாத்தானை தோற்கடிக்கும். அவர் விளக்கிக் கூறத் தொடங்குகிறார், அந்த வார்த்தையில் அப்படியே நகர்ந்து செல்கிறார், சாத்தான் எங்கும் நகர முடியாதபடி முழுவதுமாக அடைக்கப்படும் வரை அப்படிச் செய்கிறார். பார்வையாளர்கள் அதைப் பார்க்கிறார்கள்.

அவர் சொல்வார், "இப்போது உங்களில் எத்தனை பேர் இதை நம்புகிறீர்கள், இதை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறீர்கள்." அவர்கள் அப்படித் தங்கள் கைகளை உயர்த்துவார்கள். "இங்கே வந்து சாட்சி சொல்லுங்கள்" என்று சொல்வார். பிறகு சகோதரர் ஆஸ்போர்ன் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்து, இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம் அவர்கள் சாட்சி சொல்வதைக் கேட்பார். "அல்லேலூயா" என்று சொல்லிவிட்டு வீட்டிற்குச் செல்வார், அடுத்த நாள் இரவு திரும்பி வந்து அதை மீண்டும்

விளக்குவார். கர்த்தரால் இன்னும் அதிக காரியங்கள் செய்யப்படுவதைப் பெறுவார். அந்த மனிதர் சொல்வது சரிதான், முற்றிலும், நூறு சதவீதம் சரி. அவர் அப்படித்தான் இருக்கிறார். எந்த அடிப்படைவாதியோ அல்லது வேறு யாருமோ அதில் குறை காண முடியாது, ஏனென்றால் அது கர்த்தருடைய வார்த்தையில் இருக்கிறது.

கேள்வி கேட்க உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதா? அப்படியானால் அதைக் குறித்து தேவனிடமே கேளுங்கள். டாமி ஆஸ்போர்ன், இன்று தெய்வீக சுகமளிக்கும் தளங்களில் உள்ள மிகச் சக்திவாய்ந்த சுவிசேஷகர்களில் ஒருவராவார், ஏனென்றால் அவருக்கு பைபிளில் உள்ள கர்த்தருடைய வார்த்தை தெரியும்.

11 இப்போது, கிருபைவரங்களும் அழைப் புகளும், இப்போது, அவை என்ன என்பதற்குத் திரும்புவோம். தேவன் அவைகளைத் தனியாக வைக்கிறார். தேவன் தமது சித்தத்தின்படி அவைகளைச் சபையில் வைக்கிறார். தேவன் தமது சித்தத்தின்படியே பகிர்ந்தளிக்கிறார் (அது சரியா?), என் சித்தத்தின்படி அல்ல, ஆனால்

அவருடைய சித்தத்தின்படி. இப்போது, தேவன் என்னைச் சபையின் ஒரு சாதாரண உறுப்பினராக இருக்க விரும்பினால், நான் ஒரு பிரசங்கியாக இருப்பதைவிட சாதாரண உறுப்பினராக இருப் பதே எனக்கு நல்லது. புரிகிறதா? ஏனென்றால் நான் வழியில் எங்காவது நிந்தையை மட்டுமே கொண்டுவருவேன், அது நிந்தையை ஏற்படுத் துவதாகவே இருக்கும்.

அவர் என்னை டீக்கனாக இருக்க அழைத்திருந்தால், நான் ஒரு ஊழியக்காரனாக இருப்பதைவிட டீக்கனாக இருப்பதே எனக்கு நல்லது. ஆனால் அவர் என்னை ஒரு ஊழியக்காரனாக அழைத்திருந்தால், நான் ஒரு சாதாரண உறுப்பினராக இருப்பதைவிட ஊழியக்காரனாக இருப்பதே எனக்கு நல்லது. தேவன் நம்மை எங்கே அழைத்தாரோ, அங்கே தம்முடைய ஊழியர்களாகச் சபையில் நம்மை வைத்துள்ளார். அப்பொழுது நாம் அதற்குப் பொருத்தமாக இருப்போம்.

இப்போது, நான் உங்களுக்குத் தர விரும்புகிறேன்... ஓ, அந்தப் பின்னணியுடன்,

என் வாழ்க்கையின் அனுபவத்தை உங்களுக்குத் தருகிறேன்.

அன்பான கிறிஸ்தவ நண்பரே, அநேகர் என்னைத் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று நான்—நான் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறேன். நான்—நான் அதை என்னால் முடிந்தவரை மிகவும் தெளிவாக விளக்க முயற்சி செய்தேன், இருப்பினும் இவை அனைத்திலும், அதை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க எனக்கு எந்த வழியும் இல்லை. அதைப் புரிந்துகொள்ள தேவனாலேயே ஒரு வெளிப்பாடு வர வேண்டும். புரிகிறதா?

இப்போது, இங்கே—இங்கே அமர்ந்திருக்கும் இந்த மனிதர், அமெரிக்காவின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் (Congressman). நீங்கள் எவ்வளவு காலம் காங்கிரஸில் இருந்தீர்கள்? சுமார் பதினேழு வருடங்கள் அல்லவா? ஆம். ஒன்பது வருடங்கள், எட்டு வருடங்கள், எட்டு வருடங்கள் ஒரு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக. ஜார்ஜியாவின் செனட்டராகவும், மற்றும் பல உயர்

பதவிகளிலும் இருந்தீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன், மேலும் ஒரு சிறு வயதிலிருந்தே ஊனமுற்றவராகவும் இருந்தீர்கள். அந்த மனிதரை எனக்கு எப்படித் தெரியும்? நான் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதே இல்லை. தேவன் அறிவார், அந்த நாள் வரை என் வாழ்க்கையில் நான் அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதே இல்லை. எனக்கு ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினரோ, மற்றும் ஒரு அரசியல் தலைவரோ, மற்றும் அதுபோன்றவர்களோ தேவையில்லை. எனக்கு—எனக்கு ஆரம்பப் பள்ளி கல்வி மட்டுமே இருந்தது, மீதமுள்ள எனது கல்வியெல்லாம் எங்கோ வயலில் ஒரு மண்வெட்டியுடனோ அல்லது ஒரு ஜோடி கோவேறு கழுதைகளுடனோ தான் இருந்தது. புரிகிறதா? எனக்கு—எனக்கு அரசியல் அல்லது வேறெதையும் பற்றி அதிகமாகத் தெரியாது.

இப்போது, அந்த இரவில் அங்கே எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம், காட்டில் எனது துப்பாக்கி, எனது நாய், மற்றும் ஒரு லாந்தர் விளக்கு ஆகியவைதான். ஒரு சிருஷ்டிகர் இருக்கிறார் என்பதை நான் அறிந்துகொண்டேன், அதுவும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட வழிகளில். பின்பு

வெளிப்பாட்டின் மூலம், தரிசனத்தின் மூலம், வல்லமையின் மூலம், தேவன் அந்த மனிதனின் வாழ்க்கையை எனக்கு வெளிப்படுத்தினார். அது மட்டுமல்ல, இங்கே ஒவ்வொரு இரவும்... கடந்த ஆண்டு நான் அமெரிக்காவில் இருந்த திலிருந்து, என் மேலாளரும் மகனும் என்னிடம் சொன்னபடி, இங்கே ஹம்மண்டில் நடைபெறும் என் கூட்டங்களில் சபை வழியாகச் செயல்படும் தேவனுடைய சுத்தமான, கலப்படமற்ற வல்லமையைக் காட்டிலும் சமநிலையான ஒரு கூட்டம் வேறெங்கும் நடந்ததில்லை. அதில் எதன் மீதாவது உங்கள் விரலை வையுங்கள். அது முற்றிலும், ஒவ்வொரு முறையும், பரிபூரணமாக இருக்கிறது. அது சரியா? செய்யப்பட்ட காரியங்களைப் பார்ப்பது.

12 இப்போது, என் தாயாரும் என் தகப்பனாரும் என்னிடம் சொன்னார்கள்... இப்போது, என் அப்பா காட்டில் மரம் வெட்டுபவராக இருந்தார். என் அம்மாவுக்கு பதினான்கு வயதும் என் அப்பாவுக்கு பதினெட்டு வயதும் இருந்தபோது என் தாய்க்கும் தந்தைக்கும் திருமணம் நடந்தது.

அம்மாவுக்கு பதினைந்து வயதாக இருந்தபோது நான் பிறந்தேன்: ஒரு குழந்தைக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்தது, அவ்வளவுதான். நான் பிறந்தபோது, வெறும் ஐந்து பவுண்டுகள் மட்டுமே எடையிருந்த ஒரு சின்னஞ்சிறு பையன்.

நான் ஒரு சிறிய பழைய மரக்கட்டை வீட்டில் வாழ்ந்தேன். அந்தச் சிறிய பழைய மரக்கட்டை வீட்டின் புகைப்படம், கலி போர்னியாவில் ஒரு நபர் எனக்காக வரைந்து கொடுத்தது, இன்று என் வீட்டில் தொங்குகிறது. மேலும் அங்கே, இந்தச் சிறிய மரக்கட்டை வீட்டில், ஏப்ரல் 6-ம் தேதி காலையில், நான் எப்படி இருக்கிறேன் என்பதை அம்மாவும் அப்பாவும் பார்க்கும்படி வெளிச்சம் உள்ளே வருவதற்காக மருத்துவச்சி ஜன்னலைத் திறந்தபோது. அவர்கள் உள்ளே பார்த்தபோது... அங்கே ஜன்னல் வழியாக ஒரு தலையணை அளவில் ஒரு வெளிச்சம் சுழன்று வந்தது. அது நான் இருந்த இடத்தை சுற்றி வட்டமிட்டு, படுக்கையின் மீது இறங்கியது. அங்குப் பல மலைவாழ் மக்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அழுது கொண்டிருந்தார்கள். எனக்கு

முன்பிருந்த என் முன்னோர்கள் கத்தோலிக்கர்களாக இருந்தார்கள். நான் இரு வழிகளிலும் ஐரிஷ் இனத்தைச் சேர்ந்தவன்.

எனவே அவர்கள்...அவர்கள்...என் முன்னோர்கள், என் தாய் மற்றும் தந்தை அல்ல, ஏனென்றால் அவர்கள் சபையை விட்டு விலகிவிட்டார்கள். பின்பு, என்ன நடந்தது என்று அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. நிச்சயமாக, மலைவாழ் மக்கள் எவ்வளவு மூடநம்பிக்கை கொண்டவர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியும், "அதோ அந்த மலையின் மீது பிறந்த அந்தக் குழந்தை," என்று சொன்னார்கள், உங்களுக்குத் தெரியும். "அங்கே ஒரு அறையில் ஒரு வெளிச்சம் தோன்றியது. அந்தக் குழந்தை எப்படிப்பட்டதாக இருக்கும் என்று ஆச்சரியமாக இருக்கிறது." புரிகிறதா? "அவன் எங்கோ பிறப்பான். அவன் சில-சில காரியங்களைச் செய்வான்." மலைவாழ் மக்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். சரி.

13 இப்போது, இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்களில் எனக்கு சுமார் மூன்று வயதாகும்

வரை எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் அது மட்டும்தான். என் தந்தை ஒரு எருதைக் கொண்டு மரக்கட்டைகளை இழுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தார். நீங்கள் ஒருபோதும் எருது களின் நுகத்தடியைப் பார்த்ததில்லை என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் அவற்றை அங்குள்ள மலைகளில் ஓட்டிச் செல்வார்கள், பின்னர் எல்லா மரக்கட்டைகளையும் எடுத்து ஆற்றில் போட்டு, மிதவைகளாகக் கட்டி, கம்பர்லேண்ட் ஆற்றின் வழியாக மிசிசிப்பியில்—அல்லது ஓஹியோ ஆற்றில் இறங்கி, கம்பர்லேண்ட் ஆற்றின் வழியாக மிதவைகளில் வருவார்கள்.

அப்பா இன்னொரு மனிதருடன் எருதைக் கொண்டு மரக்கட்டைகளை இழுத்துச் சென்று கொண்டிருந்தார், ஒரு நாள், ஒரு சிறு பையனாக, இப்போது மகிமையில் இருக்கிற, அப்பொழுது பிறந்திருந்த என் தம்பியுடன்... என்னிடம் ஒரு கல் இருந்தது, வீட்டின் பின்னால் ஒரு சிறிய நீரோடை ஓடிக் கொண்டிருந்த இடத்திற்கு நான் நடந்து சென்றேன்; நான் இந்தக் கல்லை எடுத்து, சேற்றில் தூக்கி எறிந்துகொண்டிருந்தேன். மரக்கட்டை வெட்டுபவர்களின் கூட்டம் எப்படி

இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும், நடுக்கடலில் உள்ள மாலுமிகளின் கூட்டத்தைப் போலத்தான் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் எப்போதும் என்னைக் கேலி செய்து கொண்டும் விளையாடிக்கொண்டும் இருந்தார்கள். மேலும் நான் ஒரு மோசமான சிறு பையனாக இருந்தேன் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு எவ்வளவு பெரிய தசை இருக்கிறது என்றும், என் கட்டைவிரலால் அதை எப்படி ஊதிப் பெருக்குவது என்றும் அவர்கள் என்னிடம் சொல்வார்கள், உங்களுக்குத் தெரியும். எனக்கு எவ்வளவு பெரிய தசை இருக்கிறது என்று என் தம்பியிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். நான் அந்தக் கல்லை கீழே வீசுவேன், அது சேற்றில் எவ்வளவு ஆழமாக விழும் என்பதைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தேன்.

என் தம்பி தள்ளாடிக்கொண்டே வீட்டை நோக்கித் திரும்பிச் சென்றான்; அவன் வீட்டிலிருந்து சுமார் ஐம்பது கெஜம் தூரத்தில் இருந்தான், ஒருவேளை. அவன் மீண்டும் வீட்டிற்குச் சென்றுவிட்டான், நான் இன்னும் அந்தச் சிறிய நீரோடையைச் சுற்றி விளையாடிக்

கொண்டிருந்தேன். மேலே ஒரு பறவை அமர்ந் திருப்பதை நான் கேட்டேன், அந்தப் பறவை கீச்சிட்டுக் கொண்டிருந்தது. நான் அதைக் கவனித்தேன், அது விசிலடித்துக் கொண்டி ருந்தது, அது ஒரு ராபினாக இருக்கலாம், அல்லது ஏதோ ஒன்று, விசிலடித்து, ஒரு பாட்டைப் பாடிக் கொண்டிருந்தது.

பின்பு, அதனூடே கீழே வரும்படியாக ஒரு சத்தம் கேட்டது. இப்போது, நண்பர்களே, நினைவில் கொள்ளுங்கள், நான் இதைச் சொல்லும்போது இந்த பைபிள் எனக்கு முன்பாகத் திறந்திருக்கிறது. இப்போது, அது பறவையிடமிருந்து வந்ததா, மரத்திலிருந்து வந்ததா என்று, நான் ஒரு சிறு பையன், எனக்குத் தெரியாது. என்னால் சொல்ல முடியாது. தேவனுக்குத் தெரியும். எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஒரு சத்தம் என்னிடம் பேசியது, நியூ அல்பானி என்ற நகரத்திற்கு அருகில் நான் வாழப்போகிறேன் என்று அது சொன்னது. அங்கிருந்து சுமார் ஒரு வருடம் அல்லது ஒரு வருடத்திற்கும் குறைவான காலத்தில், என் தந்தை இந்தியானாவிற்கு வந்தார், நாங்கள் இப்போது நான்கு

மைல்களுக்குள் வசித்து வருகிறோம், நான் இந்தியானாவின் நியூ அல்பானிக்கு நான்கு மைல்களுக்குள் தான் வளர்ந்தேன்.

14 எனக்குத் தெரிந்த அதன் அடுத்த தோற்றம், எனக்கு சுமார் ஏழு வயதாக இருக்கும்போது நடந்தது. நான் பள்ளியில் சேர்ந்திருந்தேன். அந்த நாட்களில் குழந்தை களுக்கு சுமார் ஏழு வயதாகும் வரை அவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்ல மாட்டார்கள். நான் இப்போதுதான் பள்ளியில் சேர்ந்திருந்தேன், எனக்கு மீன் பிடிப்பது மிகவும் பிடிக்கும், நான் மீன் பிடிக்கச் செல்ல விரும்பினேன். நான் குளத்தின் பின்பக்கமாகச் சென்றேன், அந்தப் பழைய ஐஸ் குளம், அப்பா அப்போது ஒரு கோடீஸ்வரரிடம் ஓட்டுநராக வேலை பார்த்து வந்தார். நான்...என் தந்தை தவறு செய்தார். இவற்றை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை, ஆனால், சகோதரா, சகோதரி, அவை உண்மையாக இருக்கும்போது, அது எனக்கு எதிராக இருந்தாலும் சரி, எனக்கு ஆதரவாக இருந்தாலும் சரி, நான் உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும்.

என் தந்தை தவறு செய்தார். அது மதுவிலக்கு அமலில் இருந்த காலம். அவர் அதிகமாகக் குடித்தார். அவர் தான் குடித்ததைச் செய்தார், மற்றவர்களுக்காகவும் அதைச் செய்தார். பின்பு தண்ணீர் சுமந்து கொண்டு, ஒரு நாள் இரவு அவர் மற்ற மனிதர்களுடன் இருந்த அந்த சாராயம் காய்ச்சும் இடத்திற்கு நான் செல்ல வேண்டியிருந்தது...என்னால் மீன் பிடிக்கச் செல்ல முடியவில்லை. நான்—தண்ணீரைச் சுமக்க வேண்டியிருந்தது.

ஒரு பாதையின் வழியாகக் கீழே வந்து கொண்டிருந்தேன், இப்போது இந்தக் கட்டடத்தில் நான் பார்க்கிற அநேக மக்கள், சகோதரர் ரியான், ஒருவராக இங்கே அமர்ந்திருக்கிறார், சகோதரர் போஸ்வொர்த், மற்றொருவராக அருகில் அமர்ந்திருக்கிறார், மேலும் சகோதரர் பாக்ஸ்டர் அருகில் இருக்கிறார். நான் அவர்களைச் சரியாக அந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளேன்; அவர்கள் அந்த இடத்தையும் அதைப் பற்றிய அனைத்தையும் பார்த்திருக்கிறார்கள். கனடாவி லிருந்தும், மற்ற எல்லா இடங்களிலிருந்தும் மக்கள் வந்து, அந்த இடத்தைப் பார்க்க

விரும்பி, அது எங்கே இருக்கிறது என்பதை அறிய அங்கே செல்கிறார்கள். அங்கே, ஒரு உயரமான பாப்லர் மரத்திலிருந்து ஒருவர் என்னிடம் பேசினார், "நீ ஒருபோதும் புகைப் பிடிக்கவோ, குடிக்கவோ, அல்லது உன் உடலைத் தீட்டுப்படுத்தவோ கூடாது, ஏனென்றால் நீ வளரும்போது உனக்காக ஒரு வேலை இருக்கிறது," என்று சொன்னார். அது என்னைக் குலைநடுங்கச் செய்தது. நான் வீட்டிற்கு ஓடினேன். எனக்கு அடிபட்டுவிட்டது என்றோ, அல்லது—அல்லது பாம்பு கடித்துவிட்டது என்றோ அம்மா நினைத்தார்கள்.

அதன்பிறகு சில நாட்கள் கழித்து, அமர்ந் திருந்தேன்... அதுதான் எனது முதல் தரிசனம், முன் முற்றத்தில் ஒரு பெரிய வெள்ளி பாப்லர் மரத்தின் கீழே அமர்ந்திருந்தேன், அந்த மரம் இன்றும் அங்கே நிற்கிறது... அந்த இடத்தின் முன்பாக நின்றுகொண்டிருந்தபோது, நேற்று மதியம் போல, ஏதோ ஒன்றை நான் பார்த்தேன், அவர் என்மீது வருவதை நான் பார்த்தேன், நான் ஒருபோதும்...அது என்ன வென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. சிறிது நேரத்தில் நான் அங்கிருந்து நகர்ந்தேன், நான்

பார்த்தேன், ஆற்றின் அருகேயுள்ள அந்தப் புதர்களிலிருந்து ஏதோ ஒன்று மேலே நகர்ந்து வருவதை நான் பார்த்தேன், அங்கே ஒரு பெரிய பாலம் வந்தது, அது ஆற்றின் குறுக்கே நீண்டிருந்தது. மனிதர்கள் அதிலிருந்து கீழே விழுந்து தங்கள் உயிரை இழப்பதை நான் பார்த்தேன்.

நான் உள்ளே சென்று அம்மாவிடம் சொன்னேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், "கண்ணா, நீ தூங்கிவிட்டாய்."

நான் சொன்னேன், "அம்மா, நான் தூங்கவில்லை." நான் சொன்னேன், "நான் அங்கே அமர்ந்திருந்தேன். எனக்கு ஒரு வித்தியாசமான உணர்வு ஏற்பட்டது, அம்மா." நான் சொன்னேன், "ஓ, எனக்கு பயமாக இருக்கிறது, அம்மா. எனக்கு என்ன ஆனது?"

அவர்கள் சொன்னார்கள், "ஓ, நீ கொஞ்சம் பதற்றமாக இருக்கிறாய், கண்ணா."

நான் சொன்னேன், "அம்மா, ஏதோ...நான் இப்படி உணர விரும்பவில்லை." ஏதோ ஒன்று நகர்ந்துகொண்டிருந்தது. மேலும்... அவர்கள்

அதை எழுதி வைத்துக்கொண்டார்கள். அந்த நேரத்திலிருந்து இருபத்தி இரண்டு வருடங்கள் கழித்து, ஓஹியோ ஆற்றின் குறுக்கே செல்லும் முனிசிபல் பாலம் அதே இடத்தில் கட்டப்பட்டது, அதே அளவிலான மனிதர்கள் பாலத்திலிருந்து கீழே விழுந்து தங்கள் உயிரை இழந்தார்கள், அப்படியே சரியாக நடந்தது. அதிலிருந்து அது எடுக்கும்... இனிவரும் நாட்களில் ஒன்றில், நான் அதை ஒரு டேப் ரெக்கார்டரில் பதிவுசெய்து, விவரமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஒரு சிறு பையனிலிருந்து நான் பார்த்த காரியங்களுக்குள் செல்ல, மணிக் கணக்காக, மணிக்கணக்காக, மணிக்கணக்காக நேரம் எடுக்கும். '37-ம் ஆண்டு வெள்ளம் வருவதை நான் பார்த்தேன். எனக்கு நினைவிருக்கிறது, நான் ஃபால்ஸ் சிட்டி டிரான்ஸ்ஃபர் கம்பெனியில் நின்றுகொண்டிருந்தேன்; ஜெபர்சன்வில்லியை நன்கு அறிந்த உங்கள் பலருக்கு அது எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியும். நான் அங்கே நின்று பிரசங்கித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் அப்போது ஒரு ஊழியக்காரனாக ஆகியிருந்தேன். அதைப் போலவே இன்னும் பல காரியங்கள் நடந்தன,

ஓ, அவை எண்ணற்றவை. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் பார்க்கும்படி, ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்தைச் செய்யும்படி அது என்னிடம் எப்படிச் சொல்லும் என்பது போல.

15 ஒரு முறை என் அப்பா என்னை விஸ்கி குடிக்க வைக்க முயன்றபோது, நான் சொன்னேன்... அவர்கள் என்னைப் பார்த்து ஒரு கோழை என்று அழைத்தார்கள், அதற்கு நான், "அந்த பாட்டிலைக் கொடுங்கள்; நான் ஒரு போதும் கோழையாக அழைக்கப்பட மாட்டேன்" என்று சொன்னேன்.

என் அப்பா கூறினார், "நீ... நான் நிறைய பிள்ளைகளை வளர்த்திருக்கிறேன், ஆனால் அவர்களில் ஒருவன் கோழை, அதுதான் பில்."

நான் சொன்னேன், "நானா, ஒரு கோழையா?" நான் சொன்னேன், "அப்படி அழைக்கப்படுவதைக் கேட்டு எனக்குச் சலிப்பாகவும் வெறுப்பாகவும் இருக்கிறது." என்று சொல்லி நான் ஒரு பாட்டிலை எடுத்து, அதன் மூடியைத் திறந்து, குடிப்பது போல்

அதை மேலே தூக்கி; "நான் ஒரு... என்பதை உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன்" என்றேன்.

அந்த மனிதர் சொன்னார், "நீ ஒரு பிரன்ஹாம், ஒரு ஐரிஷ்காரன், ஆனாலும் குடிக்க மாட்டாய் என்று என்னிடம் சொல்ல வருகிறாயா?" என்றார்.

நான், "பாட்டிலைக் கொடுங்கள்" என்று சொன்னேன். குடிக்க அதின் மூடியைத் திறந்தேன். நான் குடிக்கத் தொடங்கியபோது, சர்வவல்லமையுள்ள தேவன் தம்முடைய கிருபையினால் அங்கே அதைச் செய்யவிடாமல் என்னைத் தடுத்தார், இல்லையென்றால் நான் அதைக் குடித்திருப்பேன்.

ஒரு சிறு பையனாக பள்ளியில் அமர்ந்திருந்தபோது, விஸ்கி என் குடும்பத்திற்கு என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை நான் பார்த்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது, அந்த குளிர்காலம் முழுவதும் காலணிகள் இல்லாமல், சட்டை இல்லாமல், என் கோட்டைக் கொக்கி போட்டுக் கொண்டு இப்படி நான் எப்படி பள்ளிக்குச் சென்றேன் என்பதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

நான் வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன்; ஆபிரகாம் லிங்கன் நியூ ஆர்லியன்ஸில் படகிலிருந்து இறங்கியபோது, அந்த அடிமைத் தனத்தின் நாட்களில், மிகப்பெரிய, பருமனான ஒரு கறுப்பின மனிதரையும், அவருடைய சிறிய மனைவியையும், அவருடைய இரண்டு குழந்தைகளையும் அவர்கள் கூச்சலிட, அழ, மற்றும் ஜெபிக்க அழைத்துச் சென்றதை அவர் பார்த்தார். மேலும், இன்னும் அதிகமான, ஆரோக்கியமான, கொழுத்த அடிமைகளை உருவாக்குவதற்காக அவரைப் பெரிய பெண்களுடன் இனப்பெருக்கம் செய்ய அவர்கள் அங்கு ஏலம் விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தச் சிறிய தாய் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தாள், அப்போது முதியவரான ஆபிரகாம் லிங்கன் தன் தொப்பியைத் தலையிலிருந்து எடுத்து, முஷ்டியைச் சுருட்டி அடித்து, "இது தவறு. நான் எப்படி ஒரு மனிதனோ, அதேபோல அந்த மனிதனும் ஒரு மனிதன். ஒரு நாள் என் உயிரைக் கொடுத்தாவது, என்னிடம் உள்ள எல்லாவற்றையும் கொண்டு இதை நான் ஒழிப்பேன்" என்று சொன்னார். அதை அவர் செய்தார்.

16 அதிக நாட்களுக்கு முன்பு அல்ல, இங்கே அந்த அருங்காட்சியகத்தில், அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டபோது ரத்தம் படிந்த அந்த உடை வைக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில்... நான் அந்த அருங்காட்சியகத்தில் இருந்தேன். தலையின் பின்பகுதியில் பஞ்சு போல் வெள்ளையான கொஞ்ச முடியோடு, தொப்பி யைக் கழற்றி, மிகவும் கூன் விழுந்த ஒரு முதிய கறுப்பின மனிதர் நடந்து வருவதைப் பார்த்தேன். அவர் ஏதோ ஒன்றைப் பார்த்து விட்டு பின்னால் குதித்தார். அவர் தன் தலையைத் தாழ்த்தியிருப்பதையும், அவருடைய கறுத்த கன்னங்களில் கண்ணீர் வடிவதையும் நான் பார்த்தேன். அவர் ஜெபித்துக் கொண்டி ருப்பதை, ஒரு ஜெபம் செய்வதை நான் பார்த்தேன். அவர் ஜெபித்து முடிக்கும் வரை நான் அவர் அருகில் நின்றேன்; அவர் தன் தலையை உயர்த்தி, "ஆண்டவரே, உமக்கு ஸ்தோத்திரம்" என்று கூறினார்.

நான் அவரைத் தொட்டு, "ஐயா?" என்றேன்.

அவர், "சொல்லுங்கள் ஐயா," என்றார்.

நான் சொன்னேன், "*நான்—நான்* ஒரு போதகர்." நான் கூறினேன், "*நீங்கள்* ஜெபம் செய்து கொண்டிருந்தபோது நான் ஆச்சரியப் பட்டேன். என்ன விஷயம்?"

அவர், "*அங்கே பாருங்கள்*" *என்றார்.* ஒரு உடையைத் தவிர வேறெதையும் என்னால் பார்க்க முடியவில்லை.

அவர் கூறினார், "*என்னிடமிருந்து அடிமைச் சங்கிலியை அகற்றிய ஆபிரகாம் லிங்கனின் ரத்தம் அந்த உடையில் படிந்திருக்கிறது.*" மேலும் *அவர்,* "*நான் ஏன் இவ்வளவு உணர்ச்சிவசப்பட்டேன் என்று உங்களுக்குப் புரிகிறதா?*" *என்றார்.*

நான் சொன்னேன், "*ஆம் ஐயா.*" நான் *நினைத்தேன்,* "*ஓ தேவனே, ஆபிரகாம் லிங்கனின் ரத்தமே அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட ஒரு அடிமையை இவ்வளவு உணர்ச்சிவசப்படுத்துகிறது என்றால், இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தம் மறுபடியும் பிறந்த ஒரு மனிதனுக்கு அல்லது* பெண்ணுக்கு *என்ன* செய்ய வேண்டும்?"

நான் சொன்னேன், "குடிப்பது போன்ற காரியங்கள் தவறானவை, ஒரு நாள் நான் அதனைத் தாக்குவேன்." நான் இன்னும் போர்க்களத்தில்தான் இருக்கிறேன். என்னால் முடிந்த அளவுக்கு, என்னிடம் உள்ள எல்லாவற்றையும் கொண்டு அதற்கு எதிராகப் போரிடுகிறேன். அது குடும்பங்களுக்கு என்ன செய்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

17 பாருங்கள். என் வாழ்க்கை முழுவதும் அந்த காரியங்கள் வந்தன, போயின. இறுதியாக ஊழியத்திற்கான—அந்த அழைப்பு. இப்போது, நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். நான் ஒரு கிறிஸ்தவனாவதற்கு முன்பு, இயேசு கிறிஸ்துவை என் சொந்த ரட்சகராக அறிக்கையிடுவதற்கு முன்பும், அந்த வரம் அதேபோல்தான் இருந்தது. நான் ஒரு பாவியாக, தேவனுடைய காணியாட்சிக்குப் புறம்பானவனாக, தூரமாக இருந்தபோதும், அந்த வரம் அதேபோல்தான் இருந்தது, அதே போல்தான் தரிசனங்களைக் கண்டேன். இன்று நான் யாருக்கு முன்பாக நிற்கிறேனோ, அந்த என் நியாயாதிபதியாகிய தேவனுக்கு அது சத்தியம் என்பது தெரியும். நான் அதற்குத்

தகுதியானவனா? இல்லை ஐயா. தேவன் காரியங்களைச் செய்யும் வழி இதுதான் என்பதை வேதாகமம் முழுமையாக உறுதிப் படுத்தி ஆதரிக்கிறது: தேவனுடைய கிருபை வரங்களும் அழைப்பும் மாறாதவைகளே.

பின்னர் யாராவது என்னிடம் இயேசுவைப் பற்றியும், என் மீதான அவருடைய அன்பைப் பற்றியும் சொன்னபோது, நான் ஒரு பாவி என்பதையும், தேவனுக்குப் புறம்பானவன் என்பதையும் நான் உணர்ந்துகொண்டேன், அவரை என் சொந்த ரட்சகராக ஏற்றுக் கொண்டேன். அதன்பிறகு, தேவன் என்னை வேதவாக்கியங்களை உபதேசித்த சிலரிடம் வழிநடத்தினார், நான் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டேன். அதன் பிறகு அது எப்பொழுதும் என்னிடம் வரத் தொடங்கியது.

நான் போதகர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டேன். முதலில் நான் மிஷனரி பாப்டிஸ்ட் சபையில் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டபோது, அவர்கள் என்னிடம் என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? இப்போது அவர்... இங்கே இதை

நீங்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். உங்களில் எத்தனை பேர் என்னை நேசிக்கிறீர்கள்? இப்போது என்னை நம்பப்போகிறவர்கள் உங்கள் கைகளை உயர்த்துங்கள். நீங்கள் அனைவரும் நம்புவீர்கள் என்று நம்புகிறேன். நான் பகிரங்கமாக மக்களிடம் சொல்லாத ஒன்றை இங்கே உங்களுக்குச் சொல்லப் போகிறேன். ஆனால் நீங்கள் இதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். அவர்கள்...

நான் போதகர்களிடம் பேசினேன்; நான் சொன்னேன், "ஏன், என் வாழ்க்கையில் ஏதோ ஒன்று நடக்கிறது." நான் சொன்னேன், "நான் வேதத்தை வாசித்துக் கொண்டிருப்பதால், இது தேவனிடமிருந்து வந்த ஒன்றாக இருக்குமா என்று நினைக்கிறீர்களா?" நான் சொன்னேன், "அங்கே... நான்—நான் தரிசனங்களைப் பார்க்கிறேன், மேலும்—மேலும் அவர்கள் சொல்லும் காரியங்கள், வெள்ளப்பெருக்கை முன்கூட்டியே அறிவிக்கும் பல்வேறு காரியங்கள், நான் அங்கே சுவரின் மேல் நின்றபோது, நான்..."

அப்போது நான் ஒரு கிறிஸ்தவன், ஒரு பாப்டிஸ்ட் போதகன். நான் அங்கே நின்று கொண்டு சொன்னேன், "ஏன், அங்கே வரப்போகிறது... நான் ஒரு தரிசனத்தைக் கண்டேன், கீழே அந்தத் தெருவின் மேல் இருபத்திரண்டு அடி தண்ணீர் வரப் போகிறது."

சில சிறுவர்கள் அந்த வழியே செல்வதைப் பார்த்தேன், "பில்லிக்கு கொஞ்சம் புத்தி பேதலித்து விட்டது. அவன் அதிகமாக மதப்பற்றுடையவனாக மாறி வருகிறான்" என்று சொன்னார்கள். பார்த்தீர்களா?

என் போதகர்களிடம், என்—பிஷப்கள் மற்றும் பாஸ்டர்கள் போன்றவர்களிடம் நான் சொல்வேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், "பில்லி, நீ செய்வதில் கவனமாக இரு. பிசாசு அந்த வழியில் இருக்கிறான்."

நான் சொன்னேன், "ஓ, என் தெய்வமே!"

"ஐயா, பிசாசு அதைச் சுற்றிலும் இருக்கிறான், கவனமாக இருங்கள். பாருங்கள், உங்கள் மீது ஒரு வெளிச்சத்தோடு நீங்கள் பிறந்தீர்கள் என்று உங்கள் அம்மா என்னிடம்

சொன்னார். பாருங்கள், உங்களுக்கு அருகில் உலாவும் ஒரு பிசாசு உங்களைப் பிடித்திருக்கலாம்."

நான் சொன்னேன், "ஓ, என் தெய்வமே! ஹும்!" நான் சொன்னேன், "சரி, நான்... ஐயா, எனக்காக ஜெபம் செய்வீர்களா?"

"ஆம், நாங்கள்—நாங்கள் உங்களுக்காக ஜெபிப்போம், போதகர் பிரன்ஹாம்."

"நன்றி ஐயா. எனக்காக ஜெபியுங்கள்." நான் சொல்வேன், "ஓ, தேவனே, ஓ, தேவனே, என் அருகில் ஒரு பிசாசு. அதைத் தூரமாக விலக்கி வையும் ஆண்டவரே. அதை என் அருகில் வர விடாதீர். இல்லை, நான் எந்த தரிசனத்தையும் வேறெதையும் பார்க்க விரும்பவில்லை; நான் எதையும் பார்க்க விரும்பவில்லை. நான் இங்கே வார்த்தையைப் படித்து, ஜெபித்து, வார்த்தையைப் பிரசங்கிக்க மட்டுமே விரும்புகிறேன். அந்த மாதிரியான காரியங்கள் எதுவும் எனக்கு வேண்டாம். வேண்டாம்!"

18 அதன்பிறகு முதல் காரியமாக உங்களுக்குத் தெரிந்தபடி, இதோ அது மீண்டும்

அசையும். என்னால் அதனைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. அது என்னிடம் அப்படித்தான் வருகிறது, நான்... 37-ம் ஆண்டில் அதைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்லப்போனால், என்ன நடந்தது என்பதை நீங்கள் பார்த்தீர்கள். மேலும் நண்பர்களே, நாளை மறுநாள் இதே நேரம் வரைக்கும் என்னால் இங்கே நின்று, வாழ்க்கைப் பயணம் முழுவதும் எனக்கு நடந்த காரியங்களை உங்களுக்குச் சொல்ல முடியும். எந்தவொரு நபரையாகிலும், அல்லது எந்த நேரத்திலாகிலும், எந்த இடத்திலாகிலும், கர்த்தருடைய நாமத்தில் சொல்லப்பட்ட எதுவும், அது சொல்லப்பட்டபடியே நிறைவேறாமல் போனதில்லை என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்வேன். புரிகிறதா?

இங்கு இந்தியானாவில் நான் ஒரு வனக் காப்பாளராக ஆனேன். நான் ஒரு... ஹம்மண்ட் பகுதியைச் சுற்றிலும், மற்ற எல்லா இடங்களுக்கும் சென்றிருக்கிறேன். நான் ஒரு மாநிலத் துணை அதிகாரியாக இருந்தேன், அவர்கள் எங்கே அழைத்தாலும் செல்வேன். அப்போது நான்—நான்... நான் வேலை செய்து கொண்டிருந்தேன். ஒரு நாள் உள்ளே

வரும்போது, நான் அதை விரட்டியடிக்கப் போராடிக்கொண்டிருந்தேன். நான்... என் முதல் மனைவியை நான் இழந்தேன், திருமணமாகி, ஐந்து வருடங்களாகத் தனியாகவே வாழ்ந்தேன், அப்போது என் சிறு பையன் பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருந்தான். நான் மீண்டும் திருமணம் செய்துகொள்வதைக் குறித்து என்றாவது நினைக்கக் காரணம் என்னவென்றால், அவள் இறக்கும் போது நான் தனியாக வாழக்கூடாது என்று எனக்கு வாக்குறுதி அளிக்கச் செய்தாள்.

பிறகு ஒரு நாள் நான் என் சிறு பையனை அழைத்து வர ஒரு வீட்டிற்குச் சென்றேன். அவன் மணல் குவியலில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான், அவனுக்கு சுமார் ஐந்து வயது இருக்கும், சிறிய பில்லி, அவனை நீங்கள் இங்கே பார்க்கிறீர்கள். நான் சொன்னேன், "பில்லி, வா என்னோடு வீட்டுக்குப் போவோம்." நான் ஆற்றில் ஒரு படகில் முகாமிட்டுத் தங்கியிருந்தேன். என்னால் வீட்டில் இருக்க முடியவில்லை. வீடு எனக்கு இனி வீடாக இல்லை. என் தாயாரோடு, அப்பா இறந்துவிட்டார், மற்றும்—மற்றும் என் மாமியார் வீடோடு, ஓ, என்னால் எங்கும்

இருக்க முடியவில்லை. பில்லியைச் சிலர் பாதுகாத்து வந்தார்கள். நான் அங்கே சென்றேன், அவன் தன்னுடைய சிறிய மணல் குவியலில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். நான், "பில்லி, நீ அப்பாவோடு வீட்டுக்கு வர விரும்புகிறாயா?" என்று கேட்டேன்.

அவன் திரும்பி என்னைப் பார்த்தான், அவனுடைய அந்தப் பழைய சிறிய கண்கள், அவன் கேட்டான், "அப்பா, என் வீடு எங்கே இருக்கிறது?" அவனுக்குச் செல்ல ஒரு வீடே இல்லை. நான் அவனுக்குப் பதில் சொல்ல வில்லை. எனக்குத் தொண்டை அடைத்தது. நான் திரும்பி நடந்து சென்றேன். நான் திரும்பி அந்தச் சிறுவனைப் பார்த்தேன், நான் நினைத்தேன், "ஓ தேவனே, ஒரு நாள், நான் தூக்கு மேடையிலோ, அல்லது மின்சார நாற்காலியிலோ விழ நேரிட்டு, அவன் திரும்பி என்னைப் பார்த்து, 'அப்பா, அம்மா உங்களுக்குச் சொன்னபடி நீங்கள் செய்து, எனக்கு ஒரு வீட்டை உருவாக்கி, என்னை அங்கும் இங்கும் அலைக்கழிக்காமல் சரியாக வளர்த்திருந்தால், இந்த நிலைமை வந்திருக்காது' என்று சொன்னால் என்ன செய்வது."

மேலும் நான் சிந்திக்கத் தொடங்கினேன், ஒருவேளை அவள் மரணத்தில், அவள் இந்த உலகத்தை விட்டுப் போவதை நான் அனுமதிக்க வேண்டும், ஒருவேளை அவள் சொல்வது சரியாக இருக்கலாம் என்று. நான் மீண்டும் திருமணம் செய்துகொண்டேன்: ஒரு அன்பான கிறிஸ்தவப் பெண், பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டவள், இன்று என் மனைவியாக இருப்பவள், ஒரு அருமையான நபர்.

19 பிறகு ஒரு நாள் நாங்கள் ஒரு சிறிய பழைய குடிசையில், சிறிய குடிசையில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தபோது, சகோதரர் ரையான் எனக்கு மிதிவண்டியைக் கொடுப்பதற்கு முன்பு. என் தெய்வமே, அதை ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன், அது காணிக்கைகளை எடுப்பதைப் பற்றியது. என் வாழ்க்கையில் நான் ஒருபோதும் காணிக்கை எடுத்ததில்லை. அவர்கள் எனக்காக காணிக்கை எடுப்பார்கள், ஆனால்...

ஒரு நாள் எனக்கு நினைவிருக்கிறது, சபையில் நான் சொன்னேன், "நான் ஒரு காணிக்கை எடுக்கப் போகிறேன். நான் சும்மா..."

மேடா என்னிடம் சொன்னாள், "பில், இதை... இங்கே நாம் இதைச் செலுத்த வேண்டும். இதைச் செலுத்த வேண்டும். இதை இங்கே செலுத்த வேண்டும், இதை இங்கே கீழே, மற்றும் அதை அங்கே செலுத்த வேண்டும்" என்றாள். "நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம்?" என்று கேட்டாள். நான் வாரத் திற்கு இருபத்தேழு டாலர் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

மேலும் நான் சொன்னேன்... வாரத்திற்கு இருபத்தேழு டாலரிலிருந்து, என் தசம பாகங்களை எடுத்து, கீழே வைத்தேன். நான் சொன்னேன், "ஓ, என் தெய்வமே." நான் சொன்னேன், "அன்பே, நான்—நான் அதைச் செலுத்த ஆரம்பிக்கக் கூட முடியாது." நான் சொன்னேன், "சரி," எங்களுக்கு சுமார் பத்து, பன்னிரண்டு டாலர்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்தது. நான் கூறினேன், "ஐயோ, நாம் என்ன—என்ன செய்யப் போகிறோம்?" நான் சொன்னேன், "உனக்கு ஒன்று தெரியுமா? நான் இன்றிரவு ஒரு காணிக்கை எடுக்கப் போகிறேன்."

அவள் சொன்னாள், "நான் உன்னைப் பார்க்க அங்கேயே வருகிறேன்."

நான் ஒருபோதும் காணிக்கை எடுத்ததில்லை. அப்போது மக்கள் என்னை நேசித்தார்கள். நான் ஒரு அழகிய பெரிய சபையைக் கொண்டிருந்தேன், அது உங்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் எனக்காக எதை வேண்டுமானாலும் செய்திருப்பார்கள். ஆனால் என்னால் வேலை செய்ய முடியும், ஏன் வேலை செய்யக்கூடாது? எனவே நான் விரும்பவில்லை... சபைக்காக நானே பணம் செலுத்தினேன், வேலை செய்து அதற்கான பணத்தைச் செலுத்தி, சமுதாயத்திற்காக அதனை அங்கே எழுப்பினேன். நான் தேவனை நேசிக்கிறேன்; அவருக்குத்தான் என் அன்பு செல்கிறது.

20 எனவே அன்றிரவு எனக்கு நினைவிருக்கிறது, அவள் அங்கே வந்தாள். நாங்கள் அனைவரும் அங்கே அமர்ந்திருந்தோம், நான் சொன்னேன், "சரி, நண்பர்களே இன்றிரவு இதைக் கேட்பதை நான் வெறுக்கிறேன்." அவள் என்னை நிமிர்ந்து பார்ப்பதை நான் பார்த்தேன்.

அவளைப் பார்க்காமல் என் தலையைத் திருப்பிக்கொள்ள நான் முயன்று கொண்டிருந்தேன். நான் சொன்னேன், "உங்களுக்குத் தெரியும், இதுவும் அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் ஒன்று; இதற்கு முன்பு நான் இப்படிச் செய்ததில்லை, உங்களுக்குத் தெரியும், என்னால் என் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியவில்லை, அது எப்படி இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும்." நான் சொன்னேன், "உங்கள் அனைவரிடமும் ஐந்து காசு அல்லது பத்து காசு இருக்கிறதா," நான் கூறினேன், "இங்குள்ள என் தொப்பியில் போட விரும்புகிறீர்களா?" நான் சொன்னேன், "சகோதரர் வைஸ்ஹார்ட், நீங்கள் வந்து என் தொப்பியை எடுத்துக்கொண்டு..."

ஆகவே சகோதரர் வைஸ்ஹார்ட்டுக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. அவர்—அவர் என் தொப்பியை எடுக்க வந்தார், கீழே அமர்ந்திருந்த இந்தச் சிறிய வயது முதிர்ந்த தாயாரை நான் குனிந்து பார்த்தேன், கீழே அந்தச் சிறிய ஏப்ரானுடன், உங்களுக்குத் தெரியும், கட்டங்கள் போட்ட சிறிய ஏப்ரான், அதிலிருந்து இந்தச் சிறிய பணப்பையை

வெளியே எடுத்தார், அதன் மேல் ஒரு பித்தான் இருந்தது, உள்ளே கையை விட்டு எடுக்கத் தொடங்கினார்... ஓ, எனக்கருமையானவர்களே. என்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. நான்—நான்—நான் நினைத்தேன், "அந்தப் பாவப்பட்ட முதிய பெண்மணி அந்தப் பணத்தோடு அங்கே உட்கார்ந்து, அதிலிருந்து ஐந்து காசுகளை எடுக்கிறாள். ஹுஹும்! அது எனக்கு வேண்டாம்."

நான் கூறினேன், "நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள் என்று பார்க்க நான் உங்களைச் சும்மா கிண்டல் செய்தேன்." எனவே அப்போது—அப்போது சகோதரர் வைஸ்ஹார்ட் ஏற்கனவே என் தொப்பியை கையில் வைத்திருந்தார், உங்களுக்குத் தெரியும்."

அவர் கேட்டார், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், நான் என்ன செய்வது?"

நான் சொன்னேன், "என் தொப்பியைத் திரும்ப வைத்துவிடுங்கள். நான் சும்மா விளையாட்டுக்குச் சொன்னேன், சகோதரர்

வைஸ்ஹார்ட்." என் மனைவி தலையை ஆட்டி, ஒருவிதமாகச் சிரிப்பதை நான் பார்த்தேன்.

சகோதரர் ரையான் எனக்கு ஒரு பழைய மிதிவண்டியைக் கொடுத்தார். அவர் அங்கே வந்திருந்தார், நான்—மேலும் புறப்பட்டார், அவர் எனக்கு ஒரு பழைய மிதிவண்டியைக் கொடுத்தார், நான் அதற்குப் பெயிண்ட் அடித்து அதை பத்து டாலருக்கு விற்றேன், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகக் காணிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியமே வரவில்லை, அப்படி... என் பக்கத்து வீட்டில் வாழ்ந்து வந்த அந்த நாத்திகர் முனையில் என்னைச் சந்தித்து, அவர் சொன்னதைச் செய்தபோது நான் சென்ற அதே மிதிவண்டிதான் அது. இன்று அவருடைய வேதாகமப் புத்தகத்தை நான் இங்கே சுமந்து கொண்டிருக்கிறேன். அங்கு தேவன் எப்படி கிரியை செய்தார்.

ஓ, அவரை அவருடைய வல்லமையில் பார்ப்பது அற்புதம். பிறகு நான்... ஒரு நாள், வீட்டிற்கு வரும்போது, நான்... நான் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். அநேக போதகர்கள் என்னிடம் அந்த மாதிரியான காரியங்களைக்

கேட்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் அவசரப்பட வேண்டும். இப்போது இருபத்தேழு நிமிடங்கள் மட்டுமே உள்ளன. என்னால் முடிந்தவரை நான் விரைவாகச் செல்வேன், ஏனென்றால் நான் ஆப்பிரிக்காவின் அனுபவத்திற்குள் செல்ல விரும்புகிறேன். ஆப்பிரிக்காவில் இருந்து இங்கே அமர்ந்திருக்கும் இந்தச் சகோதரர் இப்போது அதைப் பிடித்துக்கொள்ள முடியும்.

மேலும் இப்போது, எனக்கு இது நினைவிருக்கிறது, "இனிமேல் எனக்கு அதோடு எந்தச் சம்பந்தமும் இருக்கப் போவதில்லை" என்று நான் கூறினேன். ஒரு நாள் நான் ஹென்றிவில் ஸ்டேட் வனப்பகுதியில் ரோந்து செல்வதற்காகச் சாலையில் போய்க் கொண்டிருந்தேன். நான் பேருந்தில் ஏறினேன். இப்போது, நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் கவனமாகக் கேளுங்கள். விசித்திரமான காரியம் என்னவென்றால், குறிசொல்லுபவர் போன்ற ஒரு பிசாசு பிடித்த நபரை நான் சந்திக்கும் போதெல்லாம், அவர்கள் என்னிடம் பேசுவார்கள், மேலும் அவர்களுக்கு என்னைத்

தெரிந்திருப்பதைப் போலத் தோன்றும். அது என்னை மரண பயத்திற்கு உள்ளாக்கியது.

21 ஒரு நாள் இரவு ஒரு திருவிழாவிற்கு வெளியே சென்றது எனக்கு நினைவிருக்கிறது; எனக்கு அப்போது பதினெட்டு வயது இருக்கும். என் உறவினர், அவர்களில் இருவர், மற்றும் நான், கீழே போய்க்கொண்டிருந்தோம். அங்கே ஒரு சிறிய பழைய ஜிப்ஸி குறி சொல்லுப வர்களின் கூடாரம் இருந்தது. நான் அந்தப் பக்கமாகச் சென்றுகொண்டிருந்தேன், அந்தச் சிறிய—சிறிய ஜிப்ஸி பெண், "ஏய், நீ, இங்கே வா!" என்று கூறினாள். சரி, நாங்கள் மூவரும் திரும்பினோம். அவள், "கோடு போட்ட ஸ்வெட்டர் அணிந்திருக்கும் நீதான்" என்றாள்.

நான் கேட்டேன், "நானா?"

"ஆம்!"

நான் நினைத்தேன், ஒருவேளை அவளுக்கு நான் ஒரு கோக் வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவள் விரும்புகிறாள் போல. நான் கூறினேன், "சொல்லுங்கள் அம்மா."

அவள் கேட்டாள், "நீ ஒரு அடையாளத்தின் கீழ் பிறந்தாய் என்பது உனக்குத் தெரியுமா?"

நான் கூறினேன், "இங்கே பார் பெண்ணே. வாயை மூடு." நான் மிக விரைவாக அங்கிருந்து விலகிச் சென்றேன். பிறகு ஓ, அவர்கள் என்னைக் கேலி செய்யத் தொடங்கினார்கள், தொடர்ந்தார்கள்.

நான் காப்பாளராக இருந்தபோது, ஒரு நாள் நான் பேருந்தில் சென்றுகொண்டிருந்தேன், நான் அங்கே நின்றுகொண்டிருந்தேன். நான் எப்பொ ழுதும் ஆவிகளுக்கு உட்படக்கூடியவனாக இருந்தேன். ஒரு விசித்திரமான உணர்வை நான் உணர்ந்தேன். நான் சுற்றிப் பார்த்தேன், நன்றாக ஆடையணிந்த, பெரிய பலசாலிப் பெண் ஒருத்தி அங்கே அமர்ந்திருந்தாள், அவள் என்னை நிமிர்ந்து பார்த்து, "எப்படி இருக்கிறீர்கள்" என்று கேட்டாள்.

"மாலை வணக்கம்," என்று அதுபோல நிமிர்ந்து பார்த்தேன்.

மேலும் அவள் கேட்டாள், "நீங்கள் தனிமையாக இருக்கிறீர்கள், இல்லையா?"

அதற்கு நான், "இல்லை, அம்மா" என்றேன்.

அவள் கூறினாள், "சரி, நீங்கள் உங்கள் வீட்டில் இல்லை."

நான் சொன்னேன், "எனக்குக் கிடைத்த வீட்டைப் பொறுத்தவரையில்."

அவள் கூறினாள், "நீங்கள் மேற்கத்தியப் பகுதிக்காகப் பிறந்தவர்கள்."

நான் கேட்டேன், "சொல்லுங்கள், நீங்கள் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறீர்கள்?"

அவள் கூறினாள், "ஒருவேளை நான் என்னைப் பற்றி விளக்கிக் கூறுவது நல்லது." அவள் கேட்டாள், "நீங்கள் ஒரு அதிகாரியா?"

நான் சொன்னேன், "வனப்பாதுகாப்பு அதிகாரி."

மேலும் அவள் கூறினாள், "ஒருவேளை, நான் என்னைப் பற்றி விளக்குவது நல்லது." அவள் சொன்னாள், "நான் ஒரு ஜோதிடர்."

நான் நினைத்தேன், "ஓ, அந்த வேடிக்கையான மனிதர்களில் இவளும் ஒருத்தி." எனவே பிறகு...

நான் சொன்னேன், "ஆம் அம்மா." நான் தொடர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்... நான் அதை நோக்கி வெளியே நகர்ந்தேன்... சரியாக எனக்குப் பின்னால் ஒரு மாலுமி நின்றுகொண்டிருந்தார், அப்படி, பேருந்தில் கூட்டம் நன்றாக ஏறியிருந்தது. நான் நினைத்தேன், "இது வெறும் பேச விரும்பும் ஒரு பெண்தான்."

மேலும் அவள் கூறினாள், "நான் உங்களிடம் சில நிமிடங்கள் பேச விரும்பு கிறேன்." நான் அவள் சொன்னதைக் கேட்டது போலவே காட்டிக்கொள்ளவில்லை. நான் தொடர்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன், உங்க ளுக்குத் தெரியும். அவள் கூறினாள், "நான் உங்களிடம் ஒரு நிமிடம் பேசலாமா?"

22 மேலும் நான் நினைத்தேன், “அது ஒரு பண்புள்ள மனிதனுக்கு அழகல்ல, ஆனால் நான்—நான் அவளிடம் பேச விரும்பவில்லை.”

பார்க்கிறீர்களா? மேலும் நான் அங்கே காத்திருந்தேன். பிறகு அவள் சொன்னாள், "சொல்லுங்கள், நீங்கள் வனத்துறை அதிகாரியா," என்று கேட்டு, "நான் உங்களிடம் ஒரு நிமிடம் பேசலாமா?" என்றாள்.

நான் சொன்னேன், "உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?"

அவள் சொன்னாள், "நான் உங்களிடம் ஒரு நிமிடம் பேசலாமா?"

நான் சொன்னேன், "உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?"

மேலும் அவள் சொன்னாள், நான் நினைத்தேன், "ஒரு மனிதனாக நீங்கள் இப்படி நடந்து கொள்வது மிகவும் மோசம்," என்று மிகவும் அலட்சியமாக, உங்களுக்குத் தெரியுமல்லவா. மேலும் அவள் கேட்டாள், "நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவரா?"

அதற்கு நான், "இல்லை. அதனால உங்களுக்கு என்ன?" என்றேன். பார்க்கிறீர்களா?

மேலும் அவள் சொன்னாள்... அவள் சொன்னாள், “சரி, நான் சும்மா யோசித்தேன்.” மேலும் அவள் சொன்னாள், “நீங்கள் ஒரு அடையாளத்தின் கீழ் பிறந்தீர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?”

ஓ, என் தெய்வமே. நான் சொன்னேன், “பாருங்கள், அம்மா, எனக்கு அதைப் பற்றி எதுவும் தெரிய வேண்டாம். பார்க்கிறீர்களா?” நான் சொன்னேன், “உங்களுக்கு எந்த சுருக்கமான பதிலும் அளிக்காமல் சொல்கிறேன், வீட்டில் எனக்கு ஒரு தாய் இருக்கிறாள். பார்க்கிறீர்களா?” மேலும் நான் சொன்னேன், “எனக்கு அதைப் பற்றி எதுவும் தெரிய வேண்டாம்.”

அவள் சொன்னாள், “ஓ, இவ்வளவு கடுமையாக இருக்காதீர்கள்.”

மேலும் நான் சொன்னேன், “சரி, எனக்கு அந்த விஷயங்களைப் பற்றி எதுவும் தெரிய வேண்டாம்.” பார்க்கிறீர்களா? நான் சொன்னேன், “எனக்கு அதைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது; எனக்கு எந்த மத விஷயங்களைப்

பற்றியும் எதுவும் தெரியாது, மேலும் நான்—நான் அதைப் பற்றி எதுவும் தெரிந்து கொள்ள விரும்பவில்லை." மேலும் நான் சொன்னேன், "உங்கள் மனதை புண்படுத்த நான் விரும்பவில்லை." நான் தொடர்ந்து முன்னால் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தேன்.

அவள் சொன்னாள், "என்..." மேலும் அவள் சொன்னாள், "நீங்கள் இப்படி நடந்து கொள்ளக்கூடாது."

மேலும் நான் சொன்னேன், "சரி, நான்—நான் பண்பில்லாமல் நடக்க விரும்பவில்லை; ஆனால் நான்—நான்..."

அவள் சொன்னாள், "பாருங்கள்! இதற்கும் மதத்திற்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை." அவள் சொன்னாள், "நான் சிகாகோ செல்லும் வழியில் இருக்கிறேன்." நாங்கள் ஒரு கிரேஹவுண்ட் பேருந்தில் இருந்தோம். அவள் சொன்னாள், "ஒரு பாப்டிஸ்ட் போதகராக இருக்கும் என் மகனைப் பார்க்கச் செல்கிறேன்." அவள் சொன்னாள், "நான் வெள்ளை மாளிகையில் வேலை செய்கிறேன்." மேலும் அவள்

சொன்னாள், "உங்களுக்கு முதல் விஷயம் தெரியுமா, இந்த அமெரிக்கா மற்றும் அனைத்து வானியல் சாஸ்திரங்கள், அவர்கள் அதை எப்படி செய்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா?"

நான் சொன்னேன், "எனக்கு அதைப்பற்றி எதுவும் தெரியாது." பார்க்கிறீர்களா?

அவள் சொன்னாள், "சரி, நான் வெள்ளை மாளிகையில் வேலை செய்கிறேன்." மேலும் அவள் சொன்னாள், "நீங்கள் வெள்ளை மாளிகையின் படிகளில் ஏறும்போதே, அங்கே ஒரு வானியல் சாஸ்திர காலண்டர் உள்ளது." மேலும், "உங்களுக்குப் பின்னால் ஒரு கடற்படை வீரர் நிற்கிறார். அலைகளை சந்திரன் கட்டுப்படுத்துகிறதா இல்லையா என்று அவரிடம் கேட்டுப் பாருங்கள்," என்றாள்.

நான் சொன்னேன், "அதைத் தெரிந்து கொள்ளும் அளவுக்கு எனக்கு அறிவு இருக்கிறது." பார்க்கிறீர்களா?

மேலும் அவள் சொன்னாள், "சரி, அது சரிதான்." அவள் சொன்னாள், "உங்கள்

பிறப்பிலும் ஏதோ...” அவள் சொன்னாள், “ஒருவேளை, நீங்கள் எப்போது பிறந்தீர்கள் என்பதை நான் சரியாகச் சொன்னால், நீங்கள் என்னை நம்புவீர்களா?”

அதற்கு நான் சொன்னேன், “முதலாவதாக உங்களால் அதைச் செய்ய முடியாது.” பார்க்கிறீர்களா?

அவள் சொன்னாள், “ஓ, ஆம், என்னால் முடியும்.”

நான் சொன்னேன், “சொல்லுங்கள் கேட்போம்.”

அவள் சொன்னாள், “நீங்கள் 1909-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் 6-ம் தேதி காலை ஐந்து மணிக்கு பிறந்தீர்கள்.”

நான் சொன்னேன், “அது சரிதான்.” நான் சொன்னேன், “இந்த கடற்படை வீரர் எப்போது பிறந்தார் என்று அவரிடம் சொல்லுங்கள்.”

அவள் சொன்னாள், “என்னால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை.”

"சரி," நான் சொன்னேன், "நீங்கள் சும்மா... என்னிடம் சொல்ல முடிந்தால், ஏன் அவரிடம் சொல்ல முடியாது?"

அவள் சொன்னாள், "ஏனென்றால் நீங்கள் ஒரு அடையாளத்தின் கீழ் பிறந்தீர்கள்; அது எப்போது தோன்ற வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியாது." அவள் கேட்டாள், "போதகர்கள் உங்களிடம் எப்போதாவது பேசியதில்லையா?"

23 நான் சொன்னேன், "எனக்கும் பிரசங்கிகளுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை." நான் சொன்னேன், "எனக்கு அவர்களோடு எந்த ஒட்டும் இல்லை, உறவும் இல்லை." நான் எப்போதும் அதிலிருந்து ஓடிவிடுவேன், உங்களுக்குத் தெரியும். நான்... அதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன், என்னிடம் பேசியது, மேலும் அதுவும் ஒரே விஷயம்தான் என்று எனக்குத் தெரிந்தது, என் அம்மா என்னிடம் அந்த காரியங்கள் பிசாசினுடையது என்று சொல்லியிருந்தார்கள், அதனால் நான் அவற்றை விட்டு விலகி இருந்தேன்." பார்க்கிறீர்களா? மேலும் நான் சொன்னேன், "இல்லை, ஐயா. எனக்கு அதோடு எந்த சம்பந்தமும் இல்லை."

மேலும் அவள் சொன்னாள், "சரி, இதுவரை யாரும் இதை உங்களிடம் சொன்னதில்லையா?" அவள் கேட்டாள், "பிரசங்கிகளுக்கு இது தெரியாது என்பது விசித்திரமாக இல்லையா?"

நான் சொன்னேன், "அவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் நான் சுற்றித் திரிவதில்லை." மேலும் நான் சொன்னேன், "நான்—நான் உங்களுக்கு மிகவும் நன்றி கூறுகிறேன்."

அவள் சொன்னாள், "சரி, பாருங்கள். நீங்கள் ஒரு அடையாளத்தின் கீழ் பிறந்தீர்கள், இதை ஒரு வரமாக நான் உங்களிடம் சொல்ல விரும்புகிறேன்." மேலும் அவள் சொன்னாள், "நீங்கள் மட்டும் இதை உணர்ந்துகொள்ள முடிந்தால்."

நான் சொன்னேன், "ஆம், அம்மா." நான் சொன்னேன், "ஒருவேளை, நான் ஒரு டேனியல் பூனாக இருக்கலாம், எனக்கு வேட்டையாட பிடிக்கும், மேலும் நான் கென்டக்கியில் பிறந்தேன்." மேலும் அதனால்... அவள் சொன்னாள், அதுபோல.

மேலும் அவள் சொன்னாள், "இல்லை," அவள்—அவள்—அவள் என்னை அழைத்தாள். அவள் சொன்னாள், "இல்லை, நான் அதைப் பற்றி பேசவில்லை."

நான் சொன்னேன், "சரி, ஒருவேளை நான் ஒரு தொழிலதிபராக ஆகலாம். நான் ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி கல்வியைப் பெற்றிருக்கிறேன்."

அவள் சொன்னாள், "நான் அதைப் பற்றி பேசவில்லை. நீங்கள் என்னவாக ஆவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் வானியல் சாஸ்திரத்தின்படி அந்த நேரத்தில், அவர்கள்..."

சுழற்சிகளைப் பற்றிய...? ...பற்றி அவள் என்னிடம் சொல்ல முயன்றாள், மேலும், தேவனுடைய குமாரனின் நினைவாக, மூன்று நட்சத்திரங்கள் ஒன்றுசேர்ந்த போது. அவள் சொன்னாள், "மூன்று சாஸ்திரிகள், அந்த விண்மீன் ஆராய்ச்சியாளர்கள் மூன்று வெவ்வேறு நட்சத்திரங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்தார்கள், தாங்கள் எப்போது வருகிறோம் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது." அவள் சொன்னாள், "அவர்கள் ஒன்றாகக் கூடி,

பெத்லகேம் வாசலில் ஒருவரையொருவர் சந்தித்தபோது, மூன்று வெவ்வேறு நட்சத்திரங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்து, அவை கிறிஸ்துவுக்கு மேல் தொங்கிய அந்த ஒரு விடிவெள்ளியை உருவாக்கின...” மேலும் அவள் சொன்னாள், “ஒருவர் நோவாவின் மூன்று குமாரர்களான காம், சேம் மற்றும் யாப்பேத் ஆகியோரின் வம்சத்தில் வந்தவர்.” மேலும் அவள் சொன்னாள், “அந்த மூன்று நட்சத்தி ரங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கிறிஸ்துவுக்கு மேல் தொங்கிய ஒரு நட்சத்திரமாக உருவாயின.” மேலும் சொன்னாள், “பின்னர் அவை பிரிந்தபோது, அவை ஒருபோதும் தங்கள் சுற்றுப்பாதைகளுக்குச் செல்லவில்லை, அதன் பின்னர் அவை இருக்கவும் இல்லை.” மேலும் சொன்னாள், “இப்போது, தேசத்திலுள்ள எல்லா நட்சத்திரம் பார்ப்பவர்களும் அப்படிப்பட்ட ஒன்றை ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை. மேலும் அவர்கள் அதை ஒருபோதும் கவனிக்கவில்லை; அது முற்றிலும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விதத்தில் கொடுக்கப்பட்டது,” என்று தன் விஷயங்களையெல்லாம் வைத்து, அதுபோல தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தாள்.

சரி, அவள் என்ன பேசுகிறாள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மேலும் அவள் சொன்னாள், "தேவன் பூமிக்கு இதுவரை கொடுத்த அந்த மிகப்பெரிய ஈவின் நினைவாக, அந்த காலத்தின் நினைவாக அவர் அதைவிடச் சிறிய ஒரு—ஒரு காரியத்தை திரும்ப அனுப்புகிறார்."

"சரி," நான் சொன்னேன், "அம்மா, நான் ஒரு கிறிஸ்தவன் அல்ல. எனக்கும் பிரசங்கி களுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. நீங்கள்... சொல்லும் காரியங்களுக்கும் எனக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை... நட்சத்திரங்களைப் பற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாது. எனக்குத் தெரிந்த தெல்லாம் நான் இந்தியானாவின் வனவிலங்கு காப்பாளர். என்னால் முடிந்ததை நான் சிறப்பாகச் செய்கிறேன். நன்றி." அப்படியே நான் கடந்து சென்றேன்.

24 சரி, அதுதான் மனப்பான்மையாக இருந்தது. ஆனால் விசித்திரம் என்னவென்றால் அது... பிறகு எனக்கு, எனது மனமாற் றங்களுக்குப் பிறகும், மற்றும் பலவற்றுக்குப்பிறகும், பிற்கால வாழ்க்கையில்,

எனது மனமாற்றம் தொடங்கிய பிறகு, அது மேலும் மேலும் மோசமாகிக் கொண்டே சென்றது, அது எனக்கு மிகவும் மோசமாக மாறியது, நான் ஜெபித்து, "ஓ தேவனே, இந்த காரியத்தை எடுத்துப்போடும். நான் இதை இனி பார்க்கவே விரும்பவில்லை, ஒருபோதும் வேண்டாம். தேவனே, நான் இப்போது ஒரு கிறிஸ்தவன். நான் உமக்குச் சொந்தமானவன். தயவுசெய்து, அந்த காரியம் எனக்கு மீண்டும் நடக்க அனுமதிக்காதீர். எனக்கு அதுபோன்ற எதையும் காட்டாதீர், ஆண்டவரே. நான் இப்போது எப்படி இருக்கிறேனோ அப்படியே என்னை விட்டுவிடும். இங்கே எனக்குக் கற்பிக்கப்பட்டபடி நான் வார்த்தையை மட்டும் படிக்க என்னை அனுமதியும், வார்த்தையை மட்டும் படிக்கிறேன்," என்று சொல்வேன். ஆனால் அது தொடர்ந்து வந்துகொண்டே இருக்கும்.

மேலும் ஒருநாள், நான் வீட்டிற்கு வந்து, எனது கோட்டைக் கழற்றிவிட்டு, வீட்டின் பக்கவாட்டில் சென்று கொண்டிருந்தேன். ஜெபர்சன்வில்லியில் உள்ள ஆராதனைக் கூடத்தில் எனக்காக பியானோ வாசிப்பவரின்

சகோதரரான ஒரு நபர் எனக்காக வெளியே முன்னால் காத்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் சொன்னார், "பில்லி, இன்று மதியம் நான் மேடிசனுக்குச் செல்கிறேன். நீ என்னோடு வர விரும்புகிறாயா?"

நான் சொன்னேன், "இல்லை. வர முடியாது. நான் ரோந்து செல்ல வேண்டும்." மேலும் நான் சொன்னேன், "என்னால் வர முடியாது." நான் அப்போது மின் கம்பிகளில் ரோந்துப் பணியில் இருந்தேன். மேலும் நான் சொன்னேன், "என்னால் வர முடியாது." நான் வீட்டைச் சுற்றி நடக்க ஆரம்பித்தேன், நான் வீட்டைச் சுற்றி நடக்க ஆரம்பித்தபோது, அங்கே இருந்த அந்த மரங்களின் முழு உச்சிப் பகுதியும், சகோதரர் ரையான், நீங்களும் நானும் எங்கே முழங்காலிட்டு ஜெபித்தோமோ, அங்கேயே அப்படி கீழே இறங்கி வருவது போலத் தோன்றியது, நான் கிட்டத்தட்ட மயக்கமடைந்துவிட்டேன். நான் படிகளில் பின்னால் விழுந்து, அங்கே நின்றேன். மேலும் நான் நினைத்தேன், "ஹ்ம்ம்ம்!"

என் மனைவி ஓடி வந்தாள், அவளிடம் கொஞ்சம் தண்ணீர் இருந்தது. அவள் கேட்டாள், "நீங்கள் மயக்கமடைகிறீர்களா, அன்பே?"

நான் சொன்னேன், "இல்லை." நான் சொன்னேன், "ஒரு நிமிடம்."

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக... அவர்... அவர் உள்ளே ஓடிவந்தார், திரு. கிப்ஸ், பின்னர் அவர் மீண்டும் பின்னால் சென்றுவிட்டார், தனது இடத்திற்குத் திரும்பச் சென்றார். மேலும் நான் சொன்னேன், "நீங்கள் செல்லுங்கள், நான் நலமாக இருக்கிறேன்."

அதனால் அவள் கேட்டாள், "உங்களுக்கு என்ன ஆயிற்று? உங்களுக்கு உடம்பு சரியில்லையா?"

நான் சொன்னேன், "இல்லை, அன்பே. மீண்டும் அதே காரியம்தான்." நான் சொன்னேன், "பார், அங்கே பதினேழு டாலர்கள் இருக்கின்றன. நான் தேவனோடு ஒரு தீர்வுக்கு வரப்போகிறேன். இது எனக்கு சலித்துவிட்டது. இங்கே கிரீன்ஸ் மில்லுக்குச் செல்ல எனக்கு ஒரு இடம் இருக்கிறது." உங்கள்

பலருக்குத் தெரிந்த எனது அந்த மறைவிடம், எஃப்பிஐ-ஆல் கூட என்னைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத, ஒரு குகைக்குள், நான் எங்கு செல்வேனோ அந்த இடம். நிலைமை மோசமாகும் போது நான் அங்கே செல்வேன், அங்கே தேவனோடு அதைத் தீர்த்துக் கொள்வேன்.

நான் அங்கே ஒரு இடத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றேன், நான் மீன்பிடிக்கவும், வேட்டை யாடவும், பொறி வைக்கவும் பயன்படுத்திய அந்தப் பழைய சிறிய குடிசை அது. நான் சொன்னேன், “மேடா, நான் எப்போது வீட்டிற்குத் திரும்புவேன் என்று எனக்குத் தெரியாது. என்னால் உன்னிடம் சொல்ல முடியாது. நான் ஒரு... இரண்டு மணி நேரத்தில் வீட்டிற்கு வரலாம்; நான் மூன்று நாட்களில் வீட்டிற்கு வரலாம். நான் இரண்டு வாரங் களுக்கு அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்கு வீட்டிற்கு வராமலும் இருக்கலாம். நான் எப்போது வீட்டிற்கு வருவேன் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இது எனக்கு சலித்து விட்டது. என்னால் ஒரு கைதியைப் போல வாழ முடியாது.”

நான் சொன்னேன், "எல்லோரும் என்னிடம் சொல்கிறார்கள், நான் போகிறேன்... நான் ஒரு பிசாசு, மற்றும் பலவிதமாகச் சொல்கிறார்கள், அதன் மூலம், நானும் ஒரு கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை வாழ முயற்சிக்கிறேன். மேலும் என் இருதயத்தில் நான் கர்த்தராகிய இயேசுவை நேசிக்கிறேன்—நேசிக்கிறேன், மேலும் பரலோகத்திற்குச் செல்ல எதிர்பார்க்கிறேன். ஆனால் இப்படி நான் வதைக்கப்பட விரும்பவில்லை."

25 நான் அங்கே திரும்பிச் சென்றேன். நான் ஒரு இடத்திற்குள் சென்றேன். நான் வேதத்தை வாசித்தேன், நான் அழுதேன்... [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்] ...அங்கே வெளிச்சம் இல்லை, எனவே நான் வார்த்தையை மூடிவிட்டு, பின்னால் செல்ல வேண்டியிருந்தது. மேலும் நான் ஜெபிக்கத் தொடங்கினேன்; நான் சொன்னேன், "தேவனே, தயவுசெய்து. நான் ஒரு கிறிஸ்தவன். நான் உம்மை நேசிக்கிறேன். நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்று உமக்குத் தெரியும். என் இருதயத்தில் என்ன இருக்கிறது என்று உமக்குத் தெரியும், என்னைவிட நீர் என்னை நன்றாக அறிவீர்கள். நான் உம்மை

நேசிக்கிறேன். ஆனால் நான் ஒரு பிசாசு என்றும், ஒரு ஆவி என்னைச் சுற்றி அசைவாடுகிறது என்றும் போதகர்கள் மற்றும் பலர் என்னிடம் சொல்கிறார்கள், ஆண்டவரே, அது என்னைச் சுற்றி இருக்க நான் விரும்பவில்லை. எனக்கு அது வேண்டாம் என்பது உமக்குத் தெரியும். நான் உம்மை நேசிக்கிறேன் என்பது உமக்குத் தெரியும். மேலும் நான் முழு இருதயத்தோடு உம்மை விசுவாசிக்கிறேன். அப்படி இருக்க, ஏன் என் வாழ்க்கை இப்படி வதைக்கப்பட நீர் அனுமதிக்கிறீர்? நீர் ஏன் அதைச் செய்ய வேண்டும்? நான் அதிலிருந்து விடுபட்டுப் போய் பிரசங்கிக்கவும், அதிலிருந்து சுதந்திரமாக உணரவும் ஏன் நீர் என்னை விடுவிக்கக்கூடாது?" இப்படி பலவற்றைக் கூறினேன். மேலும் நான் அவரிடம் கெஞ்சிக்கொண்டிருந்தேன்.

நேரம் அதிகாலை இரண்டு அல்லது மூன்று மணியாக இருக்கும்; நான் ஜெபித்து, அழுது, கெஞ்சிக்கொண்டிருந்தேன். மேலும் நான் அங்கே சிறிது நேரம் நின்றேன், நான் நின்று ஒரு ஜன்னல் வழியாக வெளியே பார்த்தேன், பின்னால் சென்றேன். நான் நினைத்தேன், "சரி,

பொழுது விடிய இன்னும் அதிக நேரம் இல்லை. நான்... பொழுது விடிந்ததும்," நான் சொன்னேன், "நான் இந்தக் குடிசையை விட்டு வெளியேறி, அந்த மலைக் குன்றுகளின் மீது ஏறி மீண்டும் என் குகைக்குள் செல்லப் போகிறேன். நான் அங்கேயே தங்கிவிடுவேன்." பட்டி ராபின்சன் சொன்னது போல, "அவர் திரும்பி வரும்போது ஒரு எலும்புக் குவியலைத்தான் பார்ப்பார். அல்லது ஏதேனும் நடந்தாக வேண்டும்."

நான் அங்கே தங்கி ஜெபித்தேன்; நான் பின்னால் நடந்து வந்தேன், என் வாழ்க்கையில் முதல் முறையாக, ஏதோ ஒன்று போலத் தோன்றியது, இப்போது இதோ... இப்போது கேளுங்கள். ஒரு தரிசனமாக இல்லை, ஆனால் ஏதோ ஒன்று என்னிடம் சொல்வது போலத் தோன்றியது, "அந்தப் போதகர்கள் தவறாக இருக்க முடியுமா? ஒருவேளை இது சரியாக இருக்கலாமோ."

சரி, நான் யோசிக்க ஆரம்பித்தேன். நான் நினைத்தேன், "ஒருவேளை அவர்கள் தவறாக இருக்கலாம்." சரி, நான் நினைத்தேன், "சரி,

அவர்கள் தவறாக இருக்க முடியும் என்றால், எப்படி இந்தப் பிசாசு பிடித்த மனிதர்களும், குறிசொல்லுகிறவர்களும், இதைப் பற்றி யெல்லாம் என்னிடம் சொல்கிறார்கள், ஆனால் தேவனுடைய அந்தப் பரிசுத்தவான்களுக்கு இதைப் பற்றி எதுவும் தெரியாமல் இருக்கிறது?"

பிறகு இது என் நினைவுக்கு வந்தது. இயேசு பிறந்தபோது, அந்த நட்சத்திரத்தைப் பார்த்து, பெத்லகேம் வரை அதனைப் பின்தொடர்ந்து வந்தது நட்சத்திரம் பார்ப்ப வர்களும், சாஸ்திரிகளும்தான். அது சரிதானே? எந்தப் பரிசுத்தவானும் அதைப் பார்க்கவில்லை. சாஸ்திரிகளும், நட்சத்திரம் பார்ப்பவர்களும், ஞானிகளும், மேலும் அவர்கள்... வானியல் சாஸ்திரிகளின் கோபுரங்களில் இருப்பவர்கள், எப்போதும் நட்சத்திரங்களைக் கவனித்துக் கொண்டே இருப்பவர்கள், அவர்கள் ஒருபோதும் அந்த நட்சத்திரத்தைப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் வேதாகமம் அங்கே ஒரு நட்சத்திரம் இருந்ததாகக் கூறுகிறது. அது சாஸ்திரிகள் பார்ப்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அது சரிதானே?

நான் இங்கே கீழே ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தபோதே அது ஏற்கனவே தோன்றிவிட்டது; அது இந்தியானாவின் முனையில், அங்கே இந்தியானாவின் மறுமுனையில், ஆற்றங்கரையில் ஆயிரக்கணக்கானோர் நின்றுகொண்டிருந்தபோது, நான் அங்கே நின்று ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் சொல்லத் தொடங்கினேன், "பிதாவே, இந்தப் பையனுக்கு அவனது பாவ மன்னிப்புக்காக நான் தண்ணீரினால் ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்போது, கர்த்தராகிய இயேசுவே, நீர் அவனுக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுத்தருளும்." நான் பதினேழாவது நபருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்கத் தொடங்கியபோது, ஒரு பிரகாசமான மதிய நேரத்தில் வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் முழங்கியது, அது வானத்திலிருந்து சுழன்றுகொண்டு கீழே வந்தது, இதோ இந்த வெளிச்சம் "ஹூ" என்று சத்தத்தோடு வந்தது. நாளிதழ்களில், "ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்போது உள்ளூர் பாப்டிஸ்ட் போதகர் மீது மர்மமான வெளிச்சம் தோன்றியது" என்று செய்திகள் வந்தன. அது நேராகக் கீழே வந்து நான் இருந்த இடத்திற்கு

மேல் தொங்கி அங்கே நின்றது. மக்கள் மயக்கமடைந்து விழுந்தார்கள், பின்னர் அது நேராக மீண்டும் வானத்திற்குச் சென்றுவிட்டது, மேலும் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நின்று அதனைப் பார்த்தார்கள். அது அங்கே இருந்தது.

26 *எனது முதல் எழுப்புதல் கூட்டத்தில், நான் சுற்றிலும் பார்த்தேன். எனக்குத் தெரியவில்லை. அது அங்கே இருந்தது. நகரத்தின் தொழிலதிபர்கள், அவர்களில் ஒரு குழுவினர் அன்று மதியம் என்னைச் சந்தித்து நான் ஞானஸ்நானம் கொடுத்து முடித்த பிறகு என்னிடம் பேசினார்கள். எனது முதல் எழுப்புதல் கூட்டத்தில் நான் ஐந்நூறு பேருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் கேட்டார்கள், "அதன் அர்த்தம் என்ன?"*

நான் சொன்னேன், "எனக்குத் தெரியாது." நான் சொன்னேன், "நான் ஒரு விசுவாசி. எனக்குத் தெரியாது. விசுவாசிக்காத உங்களுக்கு அது தோன்றி இருக்கலாம். என்னால் உங்களுக்குச் சொல்ல முடியாது." ஆனால் அந்த

அறையில் இருந்தபோது, நான் ஆச்சரியப்படத் தொடங்கினேன்.

பாருங்கள். அந்த மனிதர்கள் அனைவரும், இயேசுவின் நாட்களில் இருந்த அந்த ஆசாரியர்களைப் பரிசுத்தவான்கள் இல்லை என்று யாராலும் சொல்ல முடியாது. அது சரிதானே? அவர்கள் பரிசுத்தவான்கள், நல்ல மனிதர்கள், நீதிமான்கள், வேத சாஸ்திரிகள். ஆனால் அவர்கள் தங்கள் கோட்டில் எத்தகைய பட்டன்களை வைத்திருக்க வேண்டும் என்று அங்கே வாதிட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, ஏற்கனவே பிறந்துவிட்ட கிறிஸ்துவைத் தொழுது கொள்ள சில சாஸ்திரிகள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். அது சரிதானே?

பாருங்கள். மேலும் அவருடைய பகிரங்க ஊழியத்தின் காலம் வந்தபோது... இப்போது கவனியுங்கள், அவருடைய பகிரங்க ஊழியத்தின் காலம் வந்தபோது, அவர்கள் சொன்னார்கள், “இவன் ஒரு பிசாசு, குறி சொல்லுகிறவர்களின் தலைவனான பெயெல்செபூல், இருப்பதிலேயே சிறந்த மீடியம். இவனுக்கு அவர்களின் குறைகள் தெரியும். மேலும் இந்த

எல்லா விஷயங்களும் இவனுக்குத் தெரியும். இவன் ஒரு பிசாசு.” அது சரிதானே?

யார் சொல்வது, அது வேதாகம வசனம்தானே? “ஆமென்” என்று சொல்லுங்கள். [சபையார் “ஆமென்” என்கிறார்கள்.]

ஆனால் விசித்திரமான விஷயம் என்னவென்றால், பிசாசுகள் திரும்பி, “இல்லை, அவர் பிசாசு அல்ல. அவர் தேவனுடைய குமாரன்,” என்று கூறின. அல்லேலூயா. தேவன் அவர் தேவனுடைய குமாரன்தான் என்று பிசாசை, அதாவது தம்முடைய சத்துருவை சாட்சி சொல்ல வைப்பார்.

அந்தப் பிசாசு சொன்னது, “நீர் யார் என்று எனக்குத் தெரியும், இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தரே. நீர் யார் என்று எனக்குத் தெரியும்; நீர் இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தர்.”

ஆனால் பிரசங்கிகள், அந்தப் பரிசுத்த வான்கள், “இவன் ஒரு பிசாசு. இவன் ஒரு பிசாசு,” என்று சொன்னார்கள்.

பிசாசு சொன்னது, "அவர் இஸ்ரவேலின் பரிசுத்தர்."

நான் அதைப் பார்த்தேன். பவுலும் பர்னபாவும் ஒருமுறை அங்கே பிரசங்கிக்கச் சென்றபோது நான் அதைப் பார்த்தேன். பிரசங்கி சொன்னார், "அவர்கள் ஏமாற்றுக்காரரர்கள். அவர்கள் பிசாசுகள். அவர்கள் மக்களை அச்சு றுத்துகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்காதீர்கள். அவர்கள் உலகத்தைத் தலை கீழாகப் புரட்டுகிறார்கள். அவர்கள் தவறானவர்கள்."

ஆனால் குறிசொல்லும் அந்தச் சிறிய வயதான பெண், "இவர்கள் நமக்கு ஜீவ மார்க்கத்தை அறிவிக்கிற தேவனுடைய மனுஷர்கள்," என்று சொல்லிக்கொண்டே வீதியில் அவர்கள் பின்னால் சென்றாள். பிரசங்கிகள் அவர்களைப் பிசாசுகள் என்கிறார்கள், பிசாசோ அவர்கள் ஜீவ மார்க் கத்தை அறிவிக்கிறார்கள் என்கிறது... அல்லேலூயா!

27 நான் உணர்ச்சிவசப்படுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். இப்போது அது நீங்கள் யாருடைய பேச்சையும் கேட்க முடியாத ஒரு நிலைக்கு வந்துவிட்டது. நீங்கள் தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வார்த்தையும் பொய்யாக இருக்கட்டும். என் வாழ்க்கையில் முன்பு தெரிந்ததைவிட இப்போது நான் அதைப்பற்றி அதிகம் அறிவேன். மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பது எந்த வித்தியாசத்தையும் ஏற்படுத்தாது; தேவன் என்ன சொல்கிறார் என்பதே முக்கியம். அது வார்த்தையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது சரியாக இருந்தால், அது அப்படித்தான். அதை உருவாக்குவதற்கான சரக்கு அங்கே இருந்தால், ஏனென்றால் தேவன் தம்முடைய ஈவைக் குறித்துச் சாட்சி பகருகிறார்.

சில நேரங்களில் நீங்கள் பிரசங்கியின் பேச்சைக் கேட்டால், நீங்கள் சிக்கலில் மாட்டிக்கொள்வீர்கள், எப்படியும் அவர்களில் சிலரால் அப்படி நடக்கும்.

கவனியுங்கள். அங்கே அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் உபதேசத்தில் குழம்பிப்

போயிருந்தார்கள். ஆனால் இங்கே பிசாசுகள், குறிசொல்லுகிறவர்கள் மட்டும்தான்... அவர்கள் தான் ஒ-... அவர்கள் மட்டும் அல்ல, ஆனால் அவராகவே அவரை அடையாளம் கண்டு கொண்டவர்கள், மேலும் அப்போஸ்தலர்களை அவர்கள் யாராக இருந்தார்களோ, அதாவது தேவனுடைய மனுஷர்கள் என்று அடையாளம் கண்டுகொண்டவர்கள். குறிசொல்லுகிறவர்களும் பிசாசுகளும்...

எனவே பவுல் திரும்பி, அந்தப் பெண்ணிடமிருந்த குறிசொல்லும் ஆவியைக் கடிந்துகொண்டான்; அவளால் இனி குறிசொல்ல முடியவில்லை. தான் யார் என்று சாட்சிசொல்ல அவனுக்குப் பிசாசு தேவைப்படவில்லை. தான் யார் என்று அவனுக்குத் தெரியும். அவன் தேவனுடைய பரிசுத்தவான். அவனுக்குப் பிசாசின் உதவி தேவைப்படவில்லை. ஆனால் பிசாசு எப்படியோ அவனைப் பற்றிய உண்மையைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது.

இயேசு அந்தப் பிசாசிடம், "பேசாமல் இவனை விட்டுப் புறப்பட்டுப்போ," என்று சொன்னார். ஆம், ஐயா. அவருக்குப் பிசாசின்

உதவி தேவைப்படவில்லை, ஆனால் பிசாசு கத்திக்கொண்டிருந்தது. எத்தனையோ பேர் இதைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள்...

இப்போது, நான் புறப்படுவதற்கு முன் இந்நாட்களில் ஒன்றில், நான் உங்களுக்குப் பிசாசுகளின் கோட்பாட்டைக் குறித்துப் பிரசங்கித்து, பிசாசுகள் என்றால் என்ன என்பதை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்தப் போகிறேன். அவர்கள் எப்படி நேரடியாக தேவனோடு நேருக்கு நேராக வந்து, கீழே சென்று அதைப் பற்றி ஏதேனும் செய்ய கெஞ்சுகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் உணர வில்லை. இப்போது, அது வேதாகமத்தின்படி சரியானது, வேறுவிதமாக அறிவதைத் தவிர. எப்படி இங்கேயே இரவில் நடக்கும் கூட்டத்தில், ஒருவர் ஒரு அவுன்ஸ் விசுவா சத்தோடு மேடைக்கு வரும்போது, அங்கே மற்றொருவர் உதவிக்காகக் கத்துவதை நீங்கள் கேட்கிறீர்கள். இங்கே மேடையில் நிற்பவர், ஒருவேளை, புற்றுநோயால் மரணவாயிலில் இருக்கலாம், அங்கே மற்றொருவர் புற்று நோயோடு அமர்ந்திருக்கலாம். மேலும் தான் இங்கே கீழே எதிர்கொள்ளப்படுவதை இந்தப்

புற்றுநோய் அறிந்திருப்பதால், அந்தப் பெண் நான் சொல்வதை மட்டும் விசுவாசித்து, இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தால், உலகம் எவ்வளவு நிச்சயமோ அவ்வளவு நிச்சயமாக அவள் குணமடைவாள். அப்போது அந்தப் பெண்ணின் விசுவாசத்தைக் கெடுப்பதற்காக, அந்த மற்ற பிசாசு அவளை நோக்கிக் கத்துகிறது. மேலும் நான் அவர்களுக்கு நடுவில் அதைப் பிடித்து, "இதோ நீங்களும் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இருவருமே விசுவாசியுங்கள்," என்று சொல்வேன்.

28 ஓ, நாம் கிறிஸ்துவின் நாளில், வல்லமை மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் நாளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். மக்கள்... சபையாக விளையாடுவதை நிறுத்த வேண்டிய நேரம் இது. இந்த வடிவமும் சடங்கு ரீதியான எண்ணங்களும் சரிதான். நான் உங்களுக்கு உண்மையைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன் என்பதை நீங்கள் காணும் ஒரு வேளை வரும். அது சரிதான். நிச்சயமாக, இது இப்போது கடினமாக இருக்கிறது. அது கடினம்தான் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால்

நான் கர்த்தருடைய நாமத்தில் பேசுகிறேன். மேலும் நான் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறேன் என்று எனக்குத் தெரியும். தேவன் அதையே சாட்சி பகருகிறார்; அதுதான் உண்மை என்று. சரி.

பின்னர் அங்கே, நான் நினைத்தேன், "ஓ, அப்படியானால், ஒருவேளை நான் தவறாக இருந்திருக்கலாம். ஒருவேளை நான் தவறாக இருந்திருக்கலாம். நான் அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும்; நான் ஏதாவது சொல்லியிருக்க வேண்டும்." ஆனால் நான் என் முழங்காலில் படியிட்டு, "தேவனே, நான் தவறாக இருந்து, எனக்குப் புரியாத ஒன்றை நான் நிராகரித்து, பிரசங்கிகள் என்னிடம் சொல்வதைக் கேட்க முயற்சி செய்திருந்தால்... ஒருவேளை, நான் தவறாக இருந்தால், ஆண்டவரே, வேதாகமத்தின்படி எனக்கு அது புரியவில்லை. ஆனால் நான் தவறாக இருந்திருந்தால், நீர் என்னை மன்னியும்," என்று சொன்னேன்.

நான் எழுந்து நின்று அழுது கொண்டிருந்தேன். நான் கீழே அமர்ந்து,

சுற்றிலும் பார்த்தேன். அந்த இளைஞன் அந்த பல்பு வெளிச்சத்தைப் பளபளக்கச் செய்தது போல, அந்த அறையில் ஒரு வெளிச்சம் மின்னுவதை நான் பார்த்தேன். மேலும் நான் நினைத்தேன், "யாரோ வந்துகொண்டிருக்க வேண்டும்." இங்கே தரையில் ஒரு பெரிய வெளிச்சம், சுற்றிலும் வந்துகொண்டிருந்தது. அதற்குச் சரியாக மேலே இந்த ஒளிவட்டம், அக்கினி ஸ்தம்பம் நின்று, நகர்ந்துகொண்டே இருந்தது, அதன் வழியாக தேவனுடைய தூதன் ஒருவர் நடந்து வந்தார். இது கற்பனையல்ல, அவர் அங்கே இருந்தார். நான் அவரைப் பார்த்தேன், அவரிடம் பேசினேன்.

கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு, மிகப்பெரிய மனிதராக, மிகவும் நேர்த்தியான தோற்றத்துடன் நடந்து வந்தார். ஒருவேளை... ஒருவேளை அவர் பேசியிருந்தால், உலகமே வெடித்துச் சிதறி யிருக்கும் என்பது போலத் தோன்றியது. அவர் சொன்னார், "வியாதிப்பட்ட மக்களுக்காக ஜெபிக்கவும், உலகின் பல பகுதிகளுக்கும் செல்லவும், நீர் இந்த நோக்கத்திற்காகவே பிறந்தீர் என்று உமக்குச் சொல்வதற்காகவே சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய சமுகத்தி

லிருந்து நான் அனுப்பப்பட்டேன், நீர் பேரரசர்களுக்காகவும் பெரிய மனிதர்களுக்காகவும் ஜெபிப்பீர்; மேலும் சுகமளிக்கும் காரியங்களும் மற்ற பலவும் நடைபெறும். மேலும் இந்தக் காரியங்கள் உண்டாகும். மேலும் பெரிய சபைகள் கூடிவரும், அது தேசம் முழுவதையும் தழுவப்போகும் ஒரு எழுப்புதலை ஏற்படுத்தும்."

நான் சொன்னேன், "ஐயா, நான் படிக்காதவன். நான்... அவர்கள் என்னை நம்ப மாட்டார்கள்." நான் சொன்னேன், "அவர்கள் மாட்டார்கள்..."

அவர் சொன்னார், "தீர்க்கதரிசியாகிய மோசேக்கு அவருடைய ஊழியத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்காக இரண்டு அடையாளங்கள் கொடுக்கப்பட்டதைப் போல, அவர் தனது கையை குஷ்டரோகமாக மாற்றுவார், பின்னர் அதைக் குணப்படுத்துவார், மேலும்—மேலும் கோலை ஒரு பாம்பாக மாற்றுவார், இதுபோல," அவர் சொன்னார், "அதுபோலவே உமக்கும் இரண்டு அடையாளங்கள் கொடுக்கப்படும். அவற்றில் ஒன்று, உமது கையை அந்த நபரின்

மீது வைப்பீர். அப்போது அது கொடுக்கப் படும்... உமக்கென்று சுயமாக எதையும் நினைக்க வேண்டாம், அது உமக்குக் கொடுக்கப்படும். அதன் பிறகு, வெகு காலத்திற்குப் பின்பு, நீர் பயபக்தியோடு இருந்தால், நீர் பயபக்தியோடு இருந்தால், அவர்களின் இருதயங்களின் அந்த ரகசியங் களையும், அவர்களுக்குள் என்ன பிரச்சனை இருக்கிறது என்பதையும் அறிந்துகொள்ளும்படி உமக்குக் கொடுக்கப்படும்.''

29 *அந்த முதலாவது மட்டுமே செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்ததையும், இரண்டா வது இல்லை என்பதையும் இங்குள்ள உங்களில் அநேகர் அறிவீர்கள். அது சரிதானே? ஆனால் அது அங்கே இருக்கும் என்று நான் தீர்க்கதரிசனம் சொன்னேன். மேலும் நான் சொன்னேன், "அதனால் தான் நான் இங்கே இருக்கிறேன்." நான் சொன்னேன், "அதனால் தான் நான் இங்கே இருக்கிறேன்." நான் சொன்னேன், "இப்போது, அதைக் குறித்துதான் நான் அக்கறையுள்ளவனாக இருக்கிறேன்." நான் சொன்னேன், "ஐயா, நான் இங்கே வருகிறேன்,*

மேலும் அது பிசாசு என்றும், நான்... அது—அது தவறு என்றும் என்னிடம் சொல்லப் பட்டது. ஆனால் சற்று நிமிடங்களுக்கு முன்புதான் நான் அதைப் பார்த்தேன்.” நிச்சயமாக, அந்த அறையில் இருந்த அவருடைய பிரசன்னமே அதை மாற்றியது, நிச்சயமாக. பிறகு அது...

நான் சொன்னேன், "அது தவறு என்று என்னிடம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது." அப்போது நாத்தான்வேல் எங்கே இருந்தான் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்த வேதப்பகுதியை அவர் எனக்குச் சுட்டிக்காட்டினார். மேலும் கிணற்றருகே இருந்த ஸ்திரீ, மற்றும் இன்னும் கொஞ்சக்காலத்திலே உலகம் என்னைக் காணாது, என்றாலும் உலகத்தின் முடிவு பரியந்தம் அவர் நம்முடனே, நமக்குள்ளேயே இருப்பார் என்று இயேசு உரிமைக் கோரியதையும். மேலும் இந்த வெளிச்சம் மற்றும் இதைப் போன்றவைகள் எல்லாம் வெறும் ஒரு உறுதிப்படுத்துதல் மற்றும் இதைப் போன்றவைகளே."

பிறகு நான் சொன்னேன், "நான் செல்வேன்." அவர் என்னை ஆசீர்வதித்துவிட்டு திரும்பிச் சென்றார். வியாதியஸ்தர்களைக் குணமாக்கும்படி அவர் ஒருபோதும் என்னிடம் சொல்லவில்லை. "வியாதியஸ்தர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணு," என்று அவர் சொன்னார். ஆனால் அவர் என்னிடம் சொன்னார், "அவர்களுடைய இருதயத்தின் இரகசியங்களை அவர்களிடம் சொல்... சொல்லிக் கொண்டிரு, அப்போது ஜனங்கள் விசுவாசிக்கக்கூடும்." பார்த்தீர்களா? வேறு ஒன்றுமில்லை... இப்போது, அது ஒரு தெய்வீக ஈவு. பிறகு அங்கிருந்து அது ஆரம்பித்தது. அதன்பிறகு என்ன நடந்தது, அது எப்படிச் செல்கிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியும்.

இப்போது, விரைவாக ஆப்பிரிக்காவிற்கு வருவோம். இப்போது, டெக்சாஸ் மாகாணத்திலுள்ள ஹூஸ்டனில் ஆயிரக்கணக்கானோர் கூடியிருந்த இடத்தில், ஒரு நாள் இரவு மேடையில் சகோதரர் போஸ்வொர்த்தோடு நான் நின்று கொண்டிருந்தபோது. ரேமண்ட் ரிச்சி மற்றுமொரு நாள் இரவு இங்கே வந்து, சுற்றிலும் பார்த்துவிட்டு சொன்னார், "சொல்

லுங்கள், இவ்வளவு காலியான இருக்கைகளைப் பார்த்தால், இது உங்கள் கூட்டத்தைப் போல அதிகமாய் தெரியவில்லையே.”

நான் சொன்னேன், "ஆனால் சகோதரர் ரிச்சி, தேவன் என்னை ஹேமண்டிற்கு அனுப்பினார்." அவர் சொன்னார், "பில்லி, நான் உன்னை என் முழு—என் முழு இருதயத்தோடும் இழந்து தவிக்கிறேன்."

நான் சொன்னேன், "சரி, எனக்காக ஜெபித்துக் கொள்ளுங்கள், சகோதரர் ரிச்சி." நான் சொன்னேன், "நான் உங்களிடம் பேச ஆசைப்படுகிறேன், ஆனால் இது சில..."

அவர் சொன்னார், "எனக்குப் புரிகிறது." அவர் மண்டபத்தில் நின்று கொண்டிருந்தார். அவர் சென்றுவிட்டார்.

30 மேலும் அன்று இரவு அங்கே ஒரு—ஒரு சபைக் குருவானவர் எழும்பி, நான் ஒரு ஏமாற்றுக்காரன் என்றும், என்னை நகரத்தை விட்டுத் துரத்த வேண்டும் என்றும், ஒரு கிறிஸ்தவனாக அல்லது தேவனுடைய மனுஷனாக என்னைக் காட்டிக் கொள்வதாகவும்

செய்தித்தாளில் போட்டார்.'' என்னை நகரத்தை விட்டுத் துரத்த வேண்டும் என்றும், அது போன்றவைகளையும் அவர் கூறினார், மேலும் அவர் என்னை ஒரு திறந்த விவாதத்திற்கு அழைப்பார்." அவர் சொன்னார், “நான் பேசிக் கொண்டிருந்ததை வேதவசனங்களிலிருந்து என்னால் நிரூபிக்க முடியாது.'' [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்] கிறிஸ்துவின் அற்புதங்களைச் சந்தேகித்தார், லாசருகூட மீண்டும் மரித்துப் போனான் என்று. எனவே அவர் அதை சவால் விட்டார்.

சகோதரர் போஸ்வொர்த் வந்து, "இங்கே பாருங்கள், சகோதரர் பிரன்ஹாம்," என்றார்.

நான் சொன்னேன், “அது என்னைத் தொந்தரவு செய்யவில்லை, சகோதரர் போஸ்வொர்த். தடிகளும் கற்களும் என் எலும்புகளை உடைக்கலாம், ஆனால் வார்த்தைகள் ஒருபோதும் என்னைத் தொந்தரவு செய்யாது.'' பார்த்தீர்களா?

அவர் சொன்னார், "நல்லது, சகோதரர் பிரன்ஹாம்..." எழுபது சொச்சம் வயதுடைய

சகோதரர் போஸ்வொர்த்திடம் அதிக நெருப்பும் போராட்ட குணமும் இருந்தது. அவர் சொன்னார், "அது தவறு, மேலும் அதை நாம் கையில் எடுக்க வேண்டும்."

நான் சொன்னேன், "நாம் மக்களுடன் தர்க்கம் பண்ணுவதில்லை. அங்கே ஜெபிக்கப் பட வேண்டியவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானோர் இருக்கிறார்கள், ஒரு பெரிய அரங்கம் முழுவதிலும் மக்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்," நான் சொன்னேன், "என் தெய்வமே, அங்கே வெளியே உள்ள ஒரு விமர்சகனோடு தர்க்கம் பண்ணுவதால் என்ன பயன்? மீதமுள்ளவர்கள் குணமடைந்து கொண்டிருக்கும்போது அவனை விட்டுவிடுங்கள், அவன் தன் வழியே போகட்டும்."

இயேசு சொன்னார், "அவர்களை விட்டு விடுங்கள். குருடருக்குக் குருடர் வழி காட்டுகிறார்கள், அவர்கள் அனைவரும் குழியில் விழுவார்கள்."

நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்; நான் பாப்டிஸ்டுகளை விமர்சிக்கவில்லை. ஆனால்

பாப்டிஸ்ட் மக்கள், அடிப்படையில், அது வார்த்தைக்கு வரும்போது தாங்கள் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறோம் என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்களைப் பற்றி அவர்கள் ஒன்றும் அறியார்கள். மேலும், என் சகோதரர்களே, அங்கேதான் நீங்கள் ஆசீர்வாதத்தை இழக்கிறீர்கள். வார்த்தையில் நீங்கள் சரியாக இருக்கிறீர்கள். நான் உங்களை விசுவாசிக்கிறேன். கிறிஸ்துவுக்குள் ஸ்தானரீதியாக நீங்கள் விசுவாசிக்கும் காரியங்களில் நான்—நான் உங்களோடு உடன்படுகிறேன், விசுவாசி தன் இடத்தை விசுவாசத்தினால் கிறிஸ்துவுக்குள் எடுத்துக்கொள்கிறான் என்றும், தேவனுடைய கிருபையினால் அவன் தேவனுடைய பிள்ளையாகிறான் என்றும் நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்கள். நான் அதை விசுவாசிக்கிறேன், மேலும் நான் உங்களோடு உடன்படுகிறேன். ஆனால் நீங்கள் இந்த பக்கமாக அதிகமாக குலுக்கப்பட்டு விட்டீர்கள்."

ஏசாயா சொன்னார், "அங்கே ஒரு பெரும் வழியும், ஒரு வழியும் ('மற்றும்' என்பது ஒரு இணைப்புச்சொல்), ஒரு வழியும் இருக்கும்."

அது பரிசுத்த பெரும்வழி என்று அழைக்கப் படாது. அது பரிசுத்த வழி என்று அழைக்கப்படும். சரியாக சாலையின் நடுவே, இந்த பக்கத்தில் இது இருக்கிறது…

31 சில மக்கள் மறுபடியும் பிறக்கும்போது அவர்கள் தங்கள் கண்களைக் கிறிஸ்துவின் மீது வைத்து, சரியாக சாலையின் நடுவில் அமர்ந்துகொள்கிறார்கள். கடைசியாக அவர்கள் இங்கே வந்துவிடுகிறார்கள், ஓ, தங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்பதுபோல அத்தனை அறிவும் ஞானமும் வந்துவிடுகிறது. உங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. மேலும் நீங்கள் அப்படிச் செய்யாவிட்டால், நீங்கள் காட்டுத்தீ மற்றும் வெறித்தனத்தின் கூட்டத்திற்குச் சொந்தமான மறுபக்கத்திற்கு ஓடிவிடுவீர்கள். அது சரிதான். ஆனால் சரியாக வழியின் நடுவில் ஒரு உண்மையான, ஆரோக்கியமான, கலப்படமற்ற சுவிசேஷமும் தேவனுடைய வல்லமையும் செல்கிறது. அது சரிதான். சரியாக அதின் ஊடாகவே நீங்கள் அதை ராஜாக்களிடமும் சக்கரவர்த்திகளிடமும் கொண்டு செல்லலாம், அங்கே எவரும் நின்று ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்,

மேலும் அது சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய வல்லமை என்பதை அவர்கள் பார்க்க முடியும், அது ஒரு வெறித்தனமோ அல்லது ஒரு சம்பிரதாயமோ அல்ல. அது தேவனுடைய வல்லமை.

ஆகையால் அங்கே, அதிலே, சகோதரர் போஸ்வொர்த், "என்னை அவரோடு விவாதிக்க விடுங்கள்" என்று சொன்னார்.

இரண்டாவது நாள் அவர் வெளியே வந்து, நான் நகரத்தை விட்டுத் துரத்தப்பட வேண்டும் என்றும், அதைச் செய்யும் நபர் அவராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்றும் சொன்னார். நல்லது, அது—அது எனக்கு, நான் சொல்லும் விதத்தை நீங்கள் மன்னிப்பீர்களானால், அந்த மனுஷன் இன்னும் கல்வாரிக்குச் செல்லவில்லை என்பதை எனக்குக் காட்டியது.

நீங்கள் ஒருபோதும் ஒரு கிறிஸ்தவனை எடுத்துக்கொள்ள... ஒரு கிறிஸ்தவன் அந்த மனப்பான்மையை எடுக்க மாட்டான். நீங்கள் மறுபடியும் பிறக்கும்போது நீங்கள் உங்கள் சகோதரனை நேசிப்பீர்கள். அது சரிதான்.

ஆகவே அவர்களுடைய கனிகளினாலே, அவர்களை அறிவீர்கள். எனவே நான் அப்படியே சென்றுவிட்டேன்.

சகோதரர் போஸ்வொர்த், அப்போதும் அவரால்—அவரால் திருப்தியடைய முடிய வில்லை. அவர் சொன்னார், "நான் அதைப் பார்த்துக்கொள்கிறேன்."

நான் சொன்னேன், "சச்சரவு செய்ய வேண்டாம்."

அவர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், நான் சச்சரவு செய்யமாட்டேன்; ஆனால், அது... இந்த நகரத்தின் சமுதாயத்திற்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம், இதை அவர்கள் செய்தித்தாளில் போட்டுவிட்டு, நாம் ஒரு முட்டாள்களின் கூட்டம் என்றும், நாம் எதைப் பற்றிப் பேசுகிறோம் என்றே நமக்குத் தெரியாது என்றும் அவர்களை நினைக்க விட்டு விட்டோமே. நான் அவர்களுக்கு சவால் விடட்டும்."

நான் நினைத்தேன், "அது மிகவும் தைரியமானதுதான்." பழைய காலத்தின், முதிய

காலேபைப் போல, "நான் போய் அந்த பட்டணத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளட்டும்." பார்த்தீர்களா? நான் அந்த முதிய சகோதரரை ஒருவிதமாகப் பாராட்டினேன். சில நிமிடங்கள், நான் திரும்பிப் பார்த்து, நான் சொன்னேன், "சரி, சகோதரர் போஸ்வொர்த், நீங்கள் சச்சரவு செய்யமாட்டீர்கள் என்று எனக்கு வாக்குறுதி அளித்தால்." இப்போது, அவர் இங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு என்னைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

மேலும் அவர் சொன்னார், "நான் சச்சரவு செய்யமாட்டேன். நான் அவருக்கு சுவிசேஷத்தை மட்டும் கொடுப்பேன்."

நான் சொன்னேன், "சரி."

எனவே அடுத்த நாள், நாங்கள் பெற்றோம்... நான் தங்கியிருந்த ரைஸ் ஹோட்டலுக்கு அருகில் நிருபர்கள் அவரை விடவில்லை; அவர்கள் அவர்களை அறைக்குச் செல்ல அனுமதிக்கவில்லை. ஆகவே அதைப் பற்றி நான் என்ன சொல்லப்போகிறேன் என்பதை அவர்கள் அறிய விரும்பினார்கள்.

32 ஆனால் பிறகு, அடுத்த நாள், நிச்சயமாக "தி ஹூஸ்டன் குரோனிக்கிள்" செய்தித்தாளில் தலைப்புச் செய்திகள் மற்றும் எங்கும், "திருச்சபை ரோமங்கள் பறக்கப் போகிறது." செய்தித்தாள் எதையும் எப்படி பெரிதாகப் பேச வேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். "ஓ, இளம் டாக்டர் பெஸ்ட்டோடு ஒரு விவாதத்தில் நான் எப்படி சவால் விடப்பட்டேன்...? மேலும் அவர் என்னவெல்லாம் செய்யப் போகிறார். மற்றும் அதைப் போல அனைத்தும்."

ஆகவே அவர் கீழே வந்து... அவர் சொன்னார், "நான் போகிறேன்..." அவர் சென்று அமெரிக்க புகைப்படக் கலைஞர் சங்கத்தைச் சேர்ந்த சில தொழில்முறை புகைப்படக் கலைஞர்களை வாடகைக்கு அமர்த்தினார், மேலும் அவர் சொன்னார், "நான் கீழே போய் அந்த முதியவரை தோலுரிக்கும்போது, நீங்கள் சென்று என்னை ஆறு பளபளப்பான புகைப்படங்களை எடுங்கள். நான் அவரைத் தோலுரித்து, அவரது தோலில் உப்பைத் தடவி, தெய்வீக சுகமளித்தலுக்கு ஒரு நினைவுச்

சின்னமாக என் கதவில் ஆணி அடிக்கப் போகிறேன்.”

ஒரு கிறிஸ்தவன் அப்படிப் பேசுவதை உங்களால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறதா? மறுபடியும் பிறந்த ஒரு மனுஷன் அப்படிப் பேசுவதை என்னால் கற்பனை செய்துகூட பார்க்க முடியவில்லை. அதை நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். அவர் அப்படித்தான் இருக்கப் போகிறார், ஆகவே, மிஸ்டர் கிப்பர்மேன் என்ற ஒரு பழமைவாத யூதர், மிஸ்டர் அயர்ஸ் என்ற ஒரு ரோமன் கத்தோலிக்கர், ஸ்டுடியோவில் வேலை செய்த அந்த இரண்டு பையன்கள். அவர்கள் கீழே வந்தார்கள், மேலும் மிஸ்டர் அயர்ஸ் என்னைப் பற்றி எல்லாவற்றையும் சொல்லியிருந்தார். இதற்கு முன்பாக அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த ஒரு பெண்ணின் தொண்டையிலிருந்து தொண் டைக்கழலை நீங்கியது. அவர் சொன்னார், “இவன் அவளை வசியப்படுத்திவிட்டான்.” ஓ, என் தெய்வமே, முந்தின நாள் செய்தித்தாளில் அவர் என்னை எவ்வளவு விமர்சித்திருந்தார்.

எனவே அன்று இரவு நான் கீழே வந்தேன், அவர்கள் அனைவரும் அங்கே கூடியிருந்தார்கள். அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானோர் கூடியிருந்தார்கள், அப்போதுதான் நண்பர்கள் என்றால் என்ன என்பதை நான் உணர்ந்துகொண்டேன். அவர்கள் கிழக்கிலிருந்தும் மேற்கிலிருந்தும் வந்தார்கள், சிறப்பு விமானங்கள், ரயில்கள் மற்றும் எல்லாவற்றிலும் பறந்து, மீட்பதற்காக வந்தார்கள். நீங்கள் ஒரு சர்ச் ஆஃப் காட், அசெம்பிளி அல்லது நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் அப்போது அது எந்த வித்தியாசத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை, சத்தியம் ஆபத்தில் இருந்தது.

சகோதரனே, ஒரு நாள் துன்புறுத்தல் வரும்போது, மீட்கப்பட்ட தேவனுடைய பெரிய திருச்சபை அதைப் போல ஒன்றாக ஒட்டிக் கொள்வதை நீங்கள் காண்பீர்கள், கல்லோடு கல் சேரும். துன்புறுத்தல் எழும்போது, மேலும் கம்யூனிசம் வந்து அமரும்போது, நீங்கள் ஒரு மெத்தடிஸ்டா, அல்லது பாப்டிஸ்டா, அல்லது நீங்கள் யாராக இருந்தாலும் அதை மறந்துவிடுவீர்கள், தேவனுடைய திருச்சபை கல்லோடு கல்லாக ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஓடும்.

அந்த சாலொமோன் தேவாலயத்தை செதுக்கியபோது, ஒரு கல் இந்த வழியில் செதுக்கப்பட்டது, மற்றும் ஒன்று அந்த வழியில் செதுக்கப்பட்டது, மற்றும் எல்லாம் இந்த வழியில் செதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் அதை ஒன்றாகச் சேர்க்கப் போனபோது, அது அப்படியே ஒன்றாகச் சேர்ந்து வைக்கப்பட்டது, அது ஜீவனுள்ள தேவனுடைய திருச்சபையை உருவாக்கியது. உங்களின் சிறிய வேறுபாடுகள் எல்லாம் அப்போது மறக்கப்பட்டுவிடும்.

அங்கே முழு சுவிசேஷ மக்களும் தெய்வீக சுகமளித்தலை விசுவாசிப்பது என்ற ஒரு காரியம் வந்தபோது. அவர்கள் உள்ளே வர அன்று விமானங்கள் மற்றும் ரயில்கள் மூலமாக ஐந்து மற்றும் அறுநூறு மைல்கள் வரை பறந்து வந்தார்கள். அது என்ன? அவர்கள் விசுவாசித்த காரியம் ஆபத்தில் இருந்தது. மேலும் இங்கே அவர்கள் விசுவாசித்த அவர்களுடைய நண்பர், அதை எதிர்கொள்ள அங்கே நின்று கொண்டிருந்தார். மேலும் அங்கே அது இருந்தது, அவர்கள் வந்து அதை இறுதிவரை பார்க்க விரும்பினார்கள். உங்களுடன்

ஒட்டிக்கொண்டு நின்றார்கள். அப்படித்தான் அதைச் செய்ய வேண்டும். அல்லேலூயா.

நான் ஒரு உண்மையான கென்டக்கிவாசி. ஒன்றுகூடினால் நிற்போம், பிரிந்தால் வீழ்வோம். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம், எப்போ தாவது ஒரு முறை ஒன்றாக ஒட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்றால், அது இப்போதுதான். அது இப்போதுதான்.

33 பிறகு அன்று இரவு வந்தபோது, என் மனைவி சொன்னாள், "இப்போது, அன்பே, இன்றிரவு நீங்கள் அங்கே கீழே போகக்கூடாது; அந்த அபிஷேகம் உங்கள் மேல் இருக்கிறது. அங்கே கீழே போகாதீர்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் அதற்கு முந்தைய இரவிற்கான கூட்டத்தை மாசுபடுத்திவிடுவீர்கள்."

நான் சொன்னேன், "எப்படியோ, நான் கீழே போக வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது." இப்போது என் பையன் செய்வதைப் போல, என்னை உள்ளேயும் வெளியேயும் அழைத்துச் சென்றுகொண்டிருந்த என் சகோதரனும், மேலும் இரண்டு ஆண்களும்,

அவர்கள் சொன்னார்கள், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், நான் கீழே போவேன் என்று நான் நம்பவில்லை." சொன்னார், "ஏனென்றால் அவர்கள் சச்சரவு செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள். அந்த ஆட்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்." சொன்னார், "அவர்கள் சச்சரவு செய்து கொண்டே இருப்பார்கள்."

நல்லது, அவர்கள்... நான் சொன்னேன், "நான் போக வேண்டும் என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. நான் மேலே பால்கனிக்குச் சென்று, என் கோட்டை என் காதுகளுக்கு மேலே இழுத்துவிட்டு, அங்கே அமர்ந்து கொள்வேன்." நான் சொன்னேன், "நான் கீழே போக விரும்புகிறேன்." எனவே நான் கீழே போனேன்.

அவர்கள் என்னை உள்ளே அழைத்துச் சென்றார்கள், அங்கே மேலே சென்றேன், என் கோட் எல்லாம் மேலே இழுக்கப்பட்டு அப்படியே அமர்ந்துகொண்டேன். அப்போது சகோதரர் போஸ்வொர்த், ஒரு முதிய கோத்திரப்பிதாவைப் போல, சவால் விடுத்து அங்கே எழுந்து நின்றார். அந்த சவாலை

ஏற்றுக்கொண்டு, சுமார் முப்பது வயதுள்ள மிஸ்டர் பெஸ்ட் கல்லறைத் தோட்டத்திலிருந்து நேராக வந்திருந்தார். அப்படித்தான், நான் கல்லறைத் தோட்டம் என்று சொன்னேன். அது சரிதான். அதன் பிறகு, நீங்கள் அப்படி அழைக்க விரும்பினால், இறையியல் கல்லூரி.

எப்படியாயினும், சகோதரர் போஸ்வொர்த் அங்கே எழுந்து சொன்னார், "மிஸ்டர் பெஸ்ட், புதிய ஏற்பாட்டில் வியாதியஸ்தர்கள் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்பால் கிறிஸ்துவின் தற்போதைய மனப்பான்மையைக் குறித்து (எத்தனை என்று நான் மறந்துவிட்டேன்) வெவ்வேறு வேதவசனங்கள் இங்கே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நீங்கள் ஏற்பாட்டை, அல்லது பைபிளை எங்கே வேண்டுமானாலும் எடுத்து, அவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றை தவறென நிரூபிக்க முடிந்தால், நான் ஒரு நல்ல மனிதனைப் போல மேடையை விட்டு இறங்கி நடந்து செல்வேன்." அவர் அந்த காகிதத்தை எடுக்கப் பயந்தார். சகோதரர் போஸ்வொர்த் அவரைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்.

அவர் சொன்னார், “அப்படியானால் நான் உங்களிடம் ஒரு கேள்வி கேட்பேன். நீங்கள் எனக்கு ஆம் அல்லது இல்லை என்று பதிலளியுங்கள், அது காரியத்தை என்றென்றைக்கும் தீர்த்துவிடும்.”

"சரி."

அவர் சொன்னார், "யெகோவாவின் மீட்பின் நாமங்கள் இயேசுவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதா, ஆம், அல்லது இல்லையா?" அது அதைத் தீர்த்துவிட்டது. அவர் யெகோவா-யீரேவாக இருந்தால், அவர் யெகோவா-ரஃப்பாவாகவும் இருக்கிறார். அனைத்தும்...?.. அவர் தேவனால் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்ட பலியாக இருந்தா ரென்றால், அவர் யெகோவா-யீரேவாக இல்லை யென்றால், அவர் இரட்சகராக இல்லை, அவர் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்ட பலியாக இல்லை. அது முழுவதையும் தீர்த்துவிட்டது.

34 பெஸ்ட் மேலும் கீழும் குதித்தார், கத்தினார், காலால் உதைத்தார், மேலும் செய்துகொண்டே இருந்தார், முணுமுணுத்தார், கோபப்பட்டார், பிரசங்கியாரை அறைந்தார்,

மேலும் அதுபோல செய்துகொண்டிருந்தார், அங்கே ஒரு நல்ல கேம்பலைட் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தார், மேலும் ஒருபோதும் சொல்லவில்லை, எப்போது என்று பேசினார்... தெய்வீக சுகமளித்தலை அவர் எங்கே பொருத்தினார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஒன்று கொரிந்தியர் 15, இந்த அழிவுள்ளது அழியாமையைத் தரித்துக்கொள்ளும்போது. சகோதரர் போஸ்வொர்த் சொன்னார், "ஐயா, நானும் அதை விசுவாசிக்கிறேன். ஆனால் நான் இப்போது பாவநிவாரணத்தில் உள்ள தெய்வீக சுகமளித்தலைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன்."

பிறகு அவர் முற்றிலும் பெருமையடைந்து, "அந்த தெய்வீக சுகமளிப்பவரைக் கொண்டு வாருங்கள்" என்றார்.

சகோதரர் போஸ்வொர்த் சொன்னார், "பரிகாசமாக இருக்கிறது." சொன்னார், "சகோதரர் பிரன்ஹாம் ஒரு தெய்வீக சுகமளிப்பவர் என்று உரிமைக்கோரவில்லை; மக்களுக்காக ஜெபிப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய முடியும் என்று மட்டுமே—என்று

மட்டுமே அவர் உரிமைக்கோருகிறார்.'' சொன்னார், "இரட்சிப்பைப் பிரசங்கிப்பது உங்களை எப்படி ஒரு தெய்வீக இரட்சகராக மாற்றாதோ, அதைப்போல தெய்வீக சுகமளித்தலைப் பிரசங்கிப்பதும் அவரை ஒரு தெய்வீக சுகமளிப்பவராக மாற்றாது.'' எனவே அவர் தொடர்ந்தார்.

கொஞ்ச நேரம் கழித்து அவர் அதையே தொடர்ந்தார். சகோதரர் போஸ்வொர்த் சொன்னார், "சகோதரர் பிரன்ஹாம் கூட்டத்தில் இருக்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியும்." இந்த கட்டிடத்தின் தூரத்தை விட இரண்டு மடங்கு தூரத்தில், வெகு பின்னால் நான் அமர்ந்திருந்தேன். சொன்னார், "அவர் இங்கே இருக்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியும். அவர் வந்து பார்வையாளர்களை அனுப்பிவைக்க விரும்பினால், மட்டும், அவர் வந்து அதைச் செய்யட்டும், ஆனால் அவர் அவசியமில்லை."

அப்போது ஜனங்கள் சுற்றிலும் பார்க்க ஆரம்பித்தார்கள். நான் அப்படியே அங்கு அமர்ந்து சகோதரர் போஸ்வொர்த்தைக் கவ னித்துக் கொண்டும், அவரைப் பாராட்டிக்

கொண்டும் இருந்தேன். அவர் அதைச் சொன்னவுடனேயே, பரிசுத்த ஆவியானவர் கீழே அசைவாடுவதை நான் உணர்ந்தேன். ஓ, வந்த அதே காற்று, "ஹூஊஊ!" நான் என் மனைவியின் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தேன், என் சகோதரனைத் திரும்பிப் பார்த்தேன்.

அவர் சொன்னார், "அமைதியாக உட்காரு, பில்."

நான் அதை மீண்டும் "ஹூஊஊ" என்று போவதை உணர்ந்தேன், ஏதோ ஒன்று அசைவாடியது. நீங்கள் விரும்பினால் என்னை ஒரு வெறியன் என்று அழைக்கலாம், தொடருங்கள், நீங்கள் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு ஆசனத்தில் அதைத் தீர்த்துக்கொள்வீர்கள். ஏதோ அசைவாடுவதை நான் உணர்ந்தேன். நான் எழுந்தேன்.

ஹோவர்ட் சொன்னார், "பில், உட்காரு."

நான் சொன்னேன், "கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே, என்னை விட்டுவிடு, ஹோவர்ட். அவர் அருகில் இருக்கிறார்."

35 அந்த நேரத்தில் ஜனங்கள் அலற ஆரம்பித்தார்கள், அங்கே கீழே ஆயிரக்கணக் கானோர் இருந்தார்கள், வரவேற்பாளர்கள் ஒரு பெரிய வரிசையை உருவாக்கினார்கள். நான் மேடையை நோக்கி நடந்து சென்றேன். நான் சொன்னேன், "நான் ஒரு தெய்வீக சுகமளிப்பவர் என்று உரிமைக்கோரவில்லை, மிஸ்டர் பெஸ்ட்டைக் குறித்து நான் வருத்தப்படுகிறேன், உங்களில் யாரும் அவரைப் பற்றி தவறாக நினைக்க வேண்டாம். என் தாயார் என்னை நேசிப்பதைப் போலவே, அவருடைய தாயாரும் அவரை நேசித்தார்கள். மேலும் அது பரவாயில்லை. அதற்காகத்தான் நாம் அமெரிக்கர்களாக இருக்கிறோம், அதற்காகத்தான் அவர்கள் போர்க்களத்தில் மரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதாவது நாம் நமது உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கலாம் என்பதற்காகவும், அது போன்றவைகளுக்காகவுமே. அது பரவாயில்லை.'' ஆனால் நான் சொன்னேன், "வேதவசனத்தில் நான் அவருடன் உடன்படவில்லை.''

அவர் சொன்னார், “ஒரு மனுஷனாக,” அவர் சொன்னார், “ஒரு மனுஷனாக, நான் உங்களைப் பாராட்டுகிறேன்; ஆனால் வேதவசனத்தில், நான் உடன்படவில்லை.”

நான் சொன்னேன், “அது ஒரு பரஸ்பர உணர்வு.” நேராகச் சென்றேன். எனவே, பிறகு நாங்கள்...

அவர் சொன்னார், “சரி.” அவர் சொன்னார், “இப்போது, பாருங்கள், சிறிய வாக்குவா தத்திற்குப் பிறகு அவர் அங்கே நடந்து சென்றார், அது பிரசங்கியாரை அடிப்பதைப் பற்றி வந்தது.

ஆகவே பிறகு, நான் சொன்னேன், “சரியாக இங்கேயே இருக்கும்போது, மக்கள் இதுபோன்ற காரியங்களை விவாதிக்க முயற்சிப்பது வெட்கக்கேடானது.” நான் சொன்னேன், “மிஸ்டர் பெஸ்ட் சொல்லும் ஒரு காரியத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், அவர் சொன்னார், 'புற்றுநோய் மற்றும் அதுபோன்ற வைகளுடன் இங்கே சுற்றிலும் அமர்ந்திருக்கும் இந்த மக்களுக்காக அவர் பரிதாபப்பட்டார்.

அவர்களுக்காக அவர் பரிதாபப்பட்டார்.'" நான் சொன்னேன், "அது உண்மை என்று நான் நம்பவில்லை. அவர் அதை உண்மையாகவே அர்த்தப்படுத்துகிறார் என்று நான் நம்பவில்லை, ஏனென்றால் அங்கே பார்வையாளர்களில் பின்பக்கமாக, சில இரவுகளுக்கு முன்பு இந்த மக்களைப் போலவே வியாதிப்பட்டவர் களாகவும், புற்றுநோய் மற்றும் குருட்டுத் தனத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களாகவும் இங்கே அமர்ந்திருந்த மக்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள், இப்போது அங்கே அவர்கள் சுகமாக இருக்கிறார்கள். வாழ வேண்டும் என்பதற்காக இந்த மக்கள் வைத்திருக்கும் ஒரே நம்பிக்கையையும் அவர் இவர்களிடமிருந்து பறிக்க முயற்சிக்கிறார், அப்படிச் செய்துவிட்டு அவர் உண்மையானவர் என்றும், இவர்க ளுக்காகப் பரிதாபப்படுவதாகவும் சொல்கிறார். நான் அதை நம்பவில்லை."

அவர் சொன்னார், "ஓ, பாப்டிஸ்டுகள் அதுபோன்ற காரியங்களை நம்புவதில்லை." அவர் சொன்னார், "உங்களைப் போன்ற பைத்தியக்காரர்களின் கூட்டம் மட்டுமே அத்தகைய காரியங்களை நம்புகிறது."

சொன்னார், “ஒரு பாப்டிஸ்ட் தெய்வீக சுகமளித்தலை நம்புவதில்லை.”

சகோதரர் போஸ்வொர்த் சொன்னார், “நான் உங்களை மன்னிக்கக் கோருகிறேன். ஒரு நிமிடம் இருங்கள்.” அவர் சொன்னார், “இன்றிரவு இந்த கட்டிடத்தில் இந்த சபையிலுள்ள உங்களில் எத்தனை பேர்...”

அங்கே பாப்டிஸ்ட் போதகர்கள் ஒரு பெரும் கூட்டமாக அமர்ந்திருந்தார்கள், அவர்களை சகோதரர் ரிச்சி சற்றுமுன்பு அழைத்திருந்தார். அவர் சொன்னார், "உங்களில் யார் இவரை இங்கே அனுப்பினீர்கள்?" அப்படியானால் பாப்டிஸ்ட் சபை கவனிப்பது நல்லது. அங்கே ஆயிரக்கணக்கான மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான உறுப்பினர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். பார்த் தீர்களா?

ஆகவே அவர் சொன்னார், அவர்களில் யாரும் அவரை அனுப்பவில்லை; அவர் தன்னைத்தானே அனுப்பிக்கொண்டார். பாப் டிஸ்ட் மாநாடு அவரை அனுப்பியதற்குப்

பொறுப்பேற்கப் போவதில்லை; அது அவராகவே வந்ததாகும். சரி.

36 சகோதரர் போஸ்வொர்த் சொன்னார், "இங்கே நல்ல பாப்டிஸ்ட் சபைக்குச் சென்று நல்ல ஐக்கியத்தைக் கொண்டிருக்கும் பாப்டிஸ்டுகளில் எத்தனை பேர், சகோதரர் பிரான்ஹாம் இங்கு வந்ததிலிருந்து தெய்வீக சுகமளிப்பதின் மூலம் சுகமாக்கப் பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியும், எழுந்து நில்லுங்கள்?" நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் எழுந்து நின்றார்கள். "இதைப்பற்றி என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?" என்றார்.

சகோதரர் பெஸ்ட் என்ன சொன்னார் தெரியுமா? அவர், "யார் வேண்டுமானாலும் எதைப்பற்றியும் சாட்சி சொல்லலாம், எப்படி இருந்தாலும் நான் அதை நம்பமாட்டேன்" என்று சொல்லிவிட்டு விலகிப்போனார். ஓ, ஆச்சரியமே. அல்லேலூயா. கவனியுங்கள்.

பின்பு நான் அங்கே நின்று சொன்னேன், "நான் ஒரு சுகமளிப்பவன் என்று உரிமை கொண்டாடுவதில்லை. நான் பிறந்தபோது

தேவனுடைய தூதன் ஒருவர் என் அருகில் வந்தார் என்று எனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இதோ சில, இரண்டு அல்லது மூன்று வருடங்களுக்கு முன்பு அங்கே, ஒரு இடத்தில் நின்றபோது, அவர் என்னை வியாதியஸ் தர்களுக்காக ஜெபிக்கவும், மற்றும் பல காரியங் களுக்காகவும் கட்டளையிட்டார், அதையே நான் செய்ய வேண்டும், ஜெபிக்க வேண்டும்.” மேலும் நான் சொன்னேன், “இங்கிலாந்தின் ராஜா ஜார்ஜிடமிருந்து ஒரு கடிதமும், ஒரு தந்திச் செய்தியும் இப்போது என்னிடம் இங்கே இருக்கிறது; அவர் மல்டிபிள் ஸ்களீரோசிஸ் (multiple sclerosis) வியாதியால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார், ஃபோர்ட் வேனில் (Fort Wayne) சுகமாக்கப்பட்ட அந்த மனிதர் அவருடைய தனிச்செயலாளரின் நண்பராக இருந்தார். அவருக்காக ஜெபிக்க நான் அங்கே வரும்படி ஏற்கனவே இரண்டு தந்திச் செய்திகளை அவர் அனுப்பியுள்ளார்.”

நான் சொன்னேன், “இங்கிலாந்தின் ராஜா ஜார்ஜ், இன்று பூமியிலேயே உயர்ந்த ராஜா, மிகப்பெரிய, சிறந்த ராஜா.” மேலும் நான் சொன்னேன், “தேவன் என்னிடம் சொன்னார்,

அவரால் அனுப்பப்பட்ட அந்த தூதன், 'நான் ராஜாக்களுக்காகவும், பெரிய மனிதர்களுக் காகவும், மருத்துவர்கள் போன்றவர்களுக்காகவும் ஜெபிப்பேன்' என்று சொன்னார், அவர்கள் இப்போது இந்தக் கூட்டத்திலேயே சுகமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்."

மேலும் நான் சொன்னேன், "அவர்களுடைய சுகமடைதலைக் குறித்து எனக்கு எதுவும் தெரியாது என்றே நான் கூறுகிறேன், ஆனால் நான் பார்க்கிறபடி, தேவன் தம்முடைய ஆவியானவராலே எனக்குக் காண்பிக்கிறார், நான் உண்மையைச் சொன்னால், தேவன் சத்தியத்திற்குச் சாட்சிகொடுப்பார். நான் ஒரு பொய்யன் என்றால், தேவனுக்கு என்னோடு எந்த சம்பந்தமும் இருக்காது."

நான் சொன்னேன், "நான் ஒரு பொய்யனாக இருந்தால், தேவன் ஒருபோதும் பொய்க்குத் துணை நிற்கமாட்டார்." தேவன் முழுமையான சத்தியம். அது சரியா? நான் சொன்னேன், "அது ஒரு பொய்யாக இருந்தால், தேவனுக்கு அதோடு எந்த சம்பந்தமும் இருக்காது." ஆனால் நான் சொன்னேன், "நான் உண்மையைச் பேசினால்,

என் பரம பிதா என்னைப்பற்றிப் பேசுவார்.” அந்த நேரத்தில்தான், இதோ அவர் வந்தார். “வூவ் (Whew).” அல்லேலூயா. அவர் கட்டிடத்திற்குள், நான் நின்றிருந்த இடத்திற்கு நேராக மேலே இறங்கி வந்தார். அங்கே நின்றுகொண்டிருந்த கிப்பர்மேன் (Kipperman), திரு. பெஸ்ட்டின் ஆறு படங்களை எடுத்த அதே நபர், இந்தப் படத்தை எடுத்தார்.

நான் சொன்னேன், “அவர் பேசிவிட்டார்; தேவையானது அவ்வளவுதான்.” நான் விலகி நடந்து சென்றேன்.

அங்கே அமர்ந்திருந்த கத்தோலிக்க மக்கள் கூட, அந்தத் தரிசனத்தைக் கவனித்துப் பார்த்துவிட்டு, “அந்த மனிதருக்கு மேலே இருந்தது என்ன?” என்று கேட்டார்கள். மேலும் தங்கள் இருதயங்களை ஒப்புக்கொடுத்து, “நான் இதுமுதல் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குச் சேவை செய்ய விரும்புகிறேன்” என்றார்கள்.

பார்வையாளர்கள் மத்தியில் பார்த்த மனிதர்கள் அமைதியானார்கள். நான் வெளியே நடந்து சென்றேன். திரு. கிப்பர்மேன் உள்ளே

சென்று, "சரி, டெட் அல்லது அயர்ஸ், நீங்கள் அதைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?" என்றார்.

37 அதற்கு அயர்ஸ், "எனக்குத் தெரியவில்லை" என்றார். "அது என்னை வியப்பில் ஆழ்த்திவிட்டது" என்றார். அவர்கள் உள்ளே சென்று படங்களை டெவலப் (develop) செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். யூதனாகிய கிப்பர்மேன், உறங்குவதற்காக மாடிக்குச் சென்றார். அவர் அப்படிச் செய்தபோது, அவருடைய தந்தை ஸ்டுடியோவுக்கு மேலே குடியிருந்தார், அயர்ஸ், செல்ல இருந்தார்... அந்த கத்தோலிக்க பையன் படங்களை டெவலப் செய்ய முயற்சித்தான். அவைகளை எடுத்ததும், அனைத்தையும் அதனுள் போட்டு, டெவலப் செய்து, ஒரு சிகரெட் பிடித்துக்கொண்டு, அவற்றில் ஒன்றை வெளியே எடுத்தான், அது காலியாக (blank) இருந்தது. திரு. போஸ்வொர்த் அவனைக் கடிந்துகொண்டிருந்தபோது, அவன் அவரை எடுக்க நினைத்த படம் அது. அது காலியாக இருந்தது. ஒன்று காலி, அடுத்ததும் காலி, ஆறு படங்களுமே காலியாக இருந்தன. அவற்றில் ஒன்றுகூடப் பதிவாகவில்லை. யார் எஜமான்

என்பதை தேவன் அவனுக்குத் தெரியப் படுத்தினார். பின்பு அவன் அடுத்ததை வெளியே எடுத்தான். அவனுக்கு ஆச்சரியம் அளிக்கும் விதமாக, நான் நின்றிருந்த இடத்திற்கு மேலே கர்த்தருடைய தூதனானவர் அக்கினி ஜுவாலையாக நின்றுகொண்டிருந்தார். அவன் தன் நெஞ்சை பிடித்துக்கொண்டான்; திரும்பிப் பார்த்தான். அந்த நெகட்டிவை (negative) கீழே போட்டான்; டெட்-ஐ நோக்கிக் கத்தினான். அவன் ஓடினான்...?... "அங்கே பார்; அது லென்ஸில் (lens) பதிவாகியிருக்கிறது. இது உண்மை, டெட்."

"ஒருவேளை நான் தவறாக இருந்திருக்கலாம்" என்றான். அந்த இரவில், பதினொரு மணிக்கே அந்த நெகட்டிவ் காப்புரிமை (copyright) பெறுவதற்காக விமானம் மூலம் வாஷிங்டன் டி.சி-க்குச் (Washington, DC) சென்று, திரும்பக் கொண்டுவரப்பட்டது. மேலும் அமெரிக்காவிலேயே ஆராய்ச்சியில் சிறந்தவரான ஜார்ஜ் ஜே. லேசி (George J. Lacy), அந்த நெகட்டிவை பரிசோதிப்பதற்காக கலிபோர்னியாவிலிருந்து டெக்சாஸில் உள்ள ஹுஸ்டனுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டார். அவர்

அதை பல நாட்களாக வைத்திருந்தார். அவர் விளக்குகளின் வழியே அதைப் பார்த்தார்; அவர் கேமராவைப் பார்த்தார். அவர் எல்லாவற்றையும் கவனித்தார், அவர் கையெழுத்திடுவதற்கு முன்பு, ஏனென்றால் அவர் இன்று ஒரு எஃப்பிஐ (FBI) ஏஜென்ட், அவர்களிடம் உள்ளதிலேயே சிறந்தவர். அவர் எதிலும் தனது பெயரைப் பதிவுசெய்வதற்கு முன்பு, அவர் கீழே சென்றார், அதன்பின்னர், அதை அறிவிக்கப் போகும் நாளில், அவர் அறையிலிருந்து வெளியே வந்தபோது, அவர் சொன்னார்...?... "வில்லியம் பிரான்ஹாம் என்பது யாருடைய பெயர்?"

நான் சொன்னேன், "என்னுடையது, ஐயா."

அவர், "எழுந்து நில்லுங்கள்" என்றார். நான் எழுந்து நின்றேன். சிவப்பான முடிகொண்ட மனிதர், ஆரம்பத்தில் மிகவும் கடினமானவராகக் காணப்பட்டார். அவர், "ரெவரெண்ட் பிரான் ஹாம் (Rev. Branham)," என்றார், "எனக்கு ஒரு நல்ல கிறிஸ்தவ தாய் இருந்தார்; விசுவாசிக் கும்படி நான் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டேன்." அவர் சொன்னார், "ஆனால் எல்லா மனிதர்களையும்

போல நீங்களும் இந்த வாழ்விலிருந்து கடந்துபோகப் போகிறீர்கள்."

நான் சொன்னேன், "ஆம், ஐயா. அது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம், நான் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன்."

அவர் சொன்னார், "ஆனால், ஒரு கிறிஸ்தவ நாகரிகம் இருக்கும் வரை..." அவர் சொன்னார், "நான் உங்கள் கூட்டத்தை விமர்சித்திருக்கிறேன். அது வெறும் மனோதத்துவம் (psychology) என்று நானே சொல்லியிருக்கிறேன்." ஆனால் சொன்னார், "ரெவரெண்ட் பிரான்ஹாம், அந்தக் கேமராவின் இயந்திரக் கண் மனோதத்துவத்தைப் படம்பிடிக்காது." "அந்த ஒளி நெகட்டிவில் பட்டிருக்கிறது" என்றார். "ஒரு ஆவணத்தில் என் பெயரைக் கையெழுத்திட நான் ஆயத்தமாக இருக்கிறேன்" என்றார். அவர் சொன்னார், "அது அங்கே இருந்தது. மேலும் உலக வரலாற்றிலேயே புகைப்படம் எடுக்கப்பட்ட ஒரே ஒரு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஜீவன் அதுதான்."

மக்கள் விம்மி அழத் தொடங்கினார்கள். அது அங்கே இருக்கிறது. அதை அந்தப்

புத்தகத்தின் பின்பகுதியில் போட நாங்கள் அனுமதி பெற்றோம், அதை வைத்துக் கொண்டுதான் இன்று நாம் இங்கே நிற்கிறோம்.

38 அதற்கு அடுத்த நாள், சகோதரர் போஸ்வொர்த் வந்து எனக்கு ஒரு எலும்புக்கூடு போன்ற படத்தைக் காண்பித்தார். அவர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், தென்னாப்பிரிக்காவின் டர்பனில் (Durban) இருந்து புளோரன்ஸ் நைட்டிங்கேல் (Florence Nightingale) அழைக்கிறார், வந்து அவளுக்காக ஜெபியுங்கள்." "அவள் மறைந்த புளோரன்ஸ் நைட்டிங்கேலின் கொள்ளுப் பேத்தி, அதுபோல ஏதோ உறவு..." என்றார்.

நான் நினைத்தேன், "அது புகழ்வாய்ந்த நபர்களில் மற்றொருவர்."

நான் சொன்னேன், "சகோதரர் போஸ் வொர்த், இக்காரியங்கள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, என்னால் முடியாது..." நான் இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடிக்கப் போகிறேன். நான் சொன்னேன், "இதன் கடைசிப் பகுதியை இப்போது நீங்கள் பெற

வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், அப்பொழுதுதான் நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள், இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் நான் ஏதோ பேசுவதை நீங்கள் கேட்பீர்கள், அதை நீங்கள் குறித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.” நான் சொன்னேன், “சகோதரர் போஸ்வொர்த், இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் என்னால் போக முடியாது. என்னால் அதைச் செய்ய முடியாது.” “நாம் ஜெபிப்போம்” என்றேன். நாங்கள் தரையில் முழங்கால் படியிட்டோம், அவரும் நானும், என் சிறு மகளும், என் மனைவியும் தரையில் முழங்கால்படியிட்டு ஜெபித்தோம்.

மேலும் நான் சொன்னேன், “தேவனே, நீர் இந்த செல்வி நைட்டிங்கேலைச் சுகமாக்கினால், அது நான் ஆப்பிரிக்காவிற்குச் செல்வதற்கான அடையாளமாக இருக்கும், ஏனென்றால், அந்த மக்களிடம் அங்கே சென்று, இதை அவர்களிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று நான் எப்போதுமே விரும்பியிருக்கிறேன்.” மேலும் நான் சொன்னேன், “நீர் அவளைச் சுகமாக்கினால்.” நான் அதை மறந்துவிட்டேன். வாரங்கள் கடந்தன, ஆறு அல்லது எட்டு

வாரங்கள். அந்தப் பெண் பிடித்து நிறுத்தப்பட வேண்டிய நிலையில் இருந்தாள். "வாய்ஸ் ஆஃப் ஹீலிங்" (The Voice of Healing) என்ற பத்திரிகையில் அவளுடைய படத்தை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள், அது எங்களிடம் இங்கே இருக்கிறது... அது இந்தப் புத்தகத்தின் பின்பகுதியிலும் இருக்கிறது, வெறும் எலும்புக்கூடு நிற்பதைப்போல. சரி, அது...

அவளால் சாப்பிட முடியவில்லை, அவளுக்கு வயிற்றின் டியோடினத்தில் (duodenum) ஒரு புற்றுநோய் இருந்தது, வயிற்றின் டியோடினத்தில்—அடைத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு பெரிய வீரியமிக்க கட்டி (malignant growth) இருந்தது. எதுவும் கீழே செல்ல முடியவில்லை. நரம்புகள் செயலிழக்கும் வரை அவளுக்கு குளுக்கோஸ் கொடுத்தார்கள், அவ்வளவுதான். அங்கே, அந்த நிலைமையில் அவள் படுத்துக்கொண்டிருந்தாள், மரணத் தருவாயில், நான் வர வேண்டும் என்று ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தாள். நான் சொன்னேன், "ஆண்டவரே, நீர் அவளைச் சுகமாக்கினால்..." பல வாரங்களுக்குப் பிறகு, நான் இங்கிலாந்தின் லண்டனில் இறங்கினேன். ராஜா ஜார்ஜ்

உள்ளாரா என்று பார்க்க நான் கீழே செல்ல இருந்தேன். அப்பொழுது, என்னை யாரோ அழைப்பதை (page me) நான் கேட்டேன், சகோதரர் பாக்ஸ்டர் கீழே சென்றார்; அது யார் என்று அவர் பார்த்தார். நான் லண்டனுக்கு வருவதை எப்படியோ புளோரன்ஸ் நைட்டிங்கேல் கண்டுபிடித்திருந்தாள், எனக்குத் தெரியாது, அவள் எனக்குச் சற்று முன்னதாகவே விமானத்தில் வந்துவிட்டாள்.

அவள் அங்கே விமானத்தில் வந்திறங்கிய போது, நான் சென்றேன்... நான் வெளியே சென்று அதைப் பார்க்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினார்கள், ஆனால் உங்களால் கூட முடியாது... அவளால் வெளியே வர முடியவில்லை...?... அவள் இறக்கப் போவ தில்லை என்று நினைத்தேன். நான் பக்கிங்ஹாம் அரண்மனைக்கு (Buckingham Palace) வெளியே சென்று, திரும்பவும் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் அபேக்கு (Westminster Abbey) வந்தபின், ஒரு போதகரை விட்டு அவளை வீட்டுக்கு அழைத்துச்செல்லச் செய்தேன், அடுத்த நாள் காலை நான் லண்டனுக்குள் சென்றேன். இந்த அனுபவத்தை

நான் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன். இப்போது கூர்ந்து கவனியுங்கள்.

எப்படியாயினும் கூட்டத்தை முடித்து அனுப்பினாலும் உங்களால் வீட்டுக்குச் செல்ல முடியாது. மழை கொட்டித் தீர்க்கிறது. ஆகவே, நீங்கள் ஒரு நிமிடம் கவனியுங்கள். ஒருவேளை இன்றைய இரவு ஆராதனைக்குக் குளிர்ச்சியாக இருக்கலாம். அதற்காக தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.

39 இப்போது, பாருங்கள். நான் உள்ளே சென்றேன்; இந்த அனுபவத்தை நான் ஒருபோதும் மறக்கமாட்டேன். நாங்கள்... பிக்காடில்லி ஹோட்டலிலிருந்து (Piccadilly Hotel) அவர்கள் வந்து என்னை அழைத்துச் சென்றார்கள், நாங்கள் இந்த போதகரின் இடத்திற்குச் சென்றோம். நான் அங்கே சென்றபோது, ஓ, நான் ஒரு சோகமான, நோயுற்ற காட்சியை எப்போதாவது பார்த்திருக்கிறேன் என்றால், அதை அங்கேதான் பார்த்தேன். அவளால் தன் கைகளை அசைக்க முடியவில்லை. அவள் அங்கே படுத்திருந்தாள். அவள் தன் உதடுகளை அசைக்க முயற்சி

செய்தாள். அவளது செவிலியர்கள் கீழே வந்தார்கள், அவர்கள் இருவர், அவர்கள் சொன்னார்கள், "நான் மரித்துப்போக தேவனைக் கேட்கும்படி சகோதரர் பிரான்ஹாமிடம் சொல்லுங்கள்." அவள் மரித்துப்போகும்படி நான் எப்படி தேவனிடம் கேட்க முடியும்?

அந்தச் செவிலியர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரான்ஹாம், அவள் மிகவும் உறுதியாக ஜெபித்தாள். நீங்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு அவளால் எப்போதாவது வரமுடிந்தால், தேவன் அவளைச் சுகமாக்குவார் என்று அவள் எப்போதுமே விசுவாசித்தாள்."

ஓ, அதை நான் நினைக்கும்போது... நான் அங்கே நின்றேன். அங்கே சகோதரர் பாக்ஸ்டர், சகோதரர் லிண்ட்சே, சகோதரர் மூர், அந்த ஆங்கலிக்கன் போதகர்கள், செவிலியர்கள் என அனைவரும் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள், ஒரு மரணத்தருவாயில் உள்ள பெண். அவள் தன் உதடுகளை அசைக்க முயன்றாள், வேறு ஏதோ செய்ய முயன்றாள், அவளது கன்னங்களில் சில கண்ணீர்த் துளிகள் உருண்டோடின, வெறும் எலும்புகள் தான்.

செவிலியர் குனிந்து சொன்னார், "அவளுடைய கையை உங்களிடம் உயர்த்திக் காட்ட அவள் விரும்புகிறாள்." அந்த எலும்புக்கூடு போன்ற கையை அவர்கள் தூக்கி, என் கையில் வைத்தார்கள், அந்த எலும்பைப் போலவே அவ்வளவு கடினமாக இருந்தது. என்னவொரு உணர்வு. அவள் ஏதோ சொன்னாள். செவிலியர் குனிந்து சொன்னார்; "அவளது சரீரத்தை நீங்கள் பார்க்க வேண்டும் என்று அவள் விரும்புகிறாள்," இது இரு பாலாரும் கலந்த சபையோர், ஆனால் என்னை ஒரு மருத்துவரைப் போல நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். அவள் மேலிருந்த போர்வையை அவர்கள் விலக்கினார்கள். ஓ, உங்கள் இதயம் சோர்ந்துபோகும். ஒரு பெண்ணின் மார்பகப் பகுதியில், இங்கே அவளது மார்பு அவளது விலா எலும்புகள் வரை உள்ளே குழிவிழுந்திருந்தது, ஏதோ மம்மி (mummy) போன்ற சட்டத்தைப்போல, வெறும் விலா எலும்புகள் மட்டுமே அங்கே காணப்பட்டன. இங்கே அவளுடைய கீழ்ப்பகுதி, அவளுடைய இடுப்பு, அதுவும் கூட... இடுப்பு வளையம் வரையில் மிகவும் மெலிந்து, அந்தத் தோல்

நடுவில் ஒட்டிக்கொண்டு, அங்கே ஒன்றோ டொன்று ஒட்டியிருந்தது. ஓ, அந்தப் பரிதாபமானவளை எப்படி அவர்களால் நகர்த்த முடிந்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அவள் ஏன் உயிரோடு இருந்தாள், எனக்கும் தெரியவில்லை. அவளது உடலில் மிகவும் தடிமனான பகுதிகள் அவளது வயிற்றுப் பகுதியில்தான் இருந்தது, அது ஏறக்குறைய இவ்வளவுதான் இருந்தது. நான் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை... அவளது கால்கள் சுற்றிலும் இவ்வளவு தான் பருமன் இருந்தன.

நான் கேட்டேன், "அவளால் அசைய முடியுமா?"

"இல்லை, அவள் முற்றிலும் உதவியற்ற நிலையில் இருக்கிறாள்" என்று சொன்னார். "அவள் உங்களை விரும்புகிறாள்" என்றார். "அவள்—அவள் மரிக்க விரும்புகிறாள், ஆனால் உங்களைப் பார்க்க முயற்சித்தாள்" என்றார். "நான்..." அந்தச் செவிலியர் சொன்னார், "அவள் இப்போது உடனே மரித்துவிடுவாள் என்று நான் நம்புகிறேன், சகோதரர் பிரான்ஹாம்."

"ஏனென்றால் தான் மரிப்பதற்கு முன்பு அவள் உங்களைப் பார்க்க விரும்பினாள்" என்றார்.

ஓ, ஆச்சரியமே. நான் அந்தப் பரிதாபமானவளைப் பார்த்தேன். நான் நினைத்தேன், "ஓ, நான்... இயேசுவே." நான் சொன்னேன், "சகோதரர்களே, நாம் ஜெபிப்போம்." அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடினார்கள், கட்டிலைச் சுற்றிலும் முழங்கால்படியிட்டு, சுற்றிலும் ஜெபித்தார்கள். இதுபோல ஒரு சிறிய ஜன்னல் இருந்தது. இப்போது, நிலவியல் ரீதியாக என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தால், ஜன்னல் அந்தப் பக்கம் அமைந்திருந்தது, இங்கிலாந்தில் பயங்கரமான மூடுபனியும் இருளுமாக இருந்தது. அது ஏப்ரல் மாதம். அது ஒரு மூடுபனி நிறைந்த நாள், ஜன்னல் மேலே இருந்தது: இரண்டு மாடி. அது அங்கே இப்படி மேலே இருந்தது. அது வேலைப்பளுவாக இருந்தது. இங்கிலாந்து எப்படி இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும், நீங்கள் அங்கிருந்துதான் வந்திருக்கிறீர்கள்.

40 எனவே நான்—நான் இந்த வழியில் முழங்கால்படியிட்டேன், அங்கிருந்து பார்த்தால்

கிழக்குத் திசையை நோக்கி அமைந்திருக்கும், அவர்கள் அனைவரும் முழங்கால் படியிட்டார்கள், நான் ஜெபத்தை வழிநடத்த வேண்டியிருந்தது. நான் சொன்னேன், "பரமண்டலங்களிலிருக்கிற எங்கள் பிதாவே, உம்முடைய நாமம் பரிசுத்தப்படுவதாக." நான் அதைச் சொன்ன அந்த வேளையில், ஏதோ ஒன்று படபடவென்று (flutter, flutter, flutter, flutter) அடித்துக்கொண்டு புதர்களின் வழியாக இப்படி வந்தது. ஒரு சிறிய காட்டுப்புறா வந்து ஜன்னலில் அமர்ந்தது. அது முன்னும் பின்னுமாக, மேலும் கீழுமாக, எனக்குச் சற்று மேலாக, அந்தத் தொலைவில், கீழே பார்த்துக்கொண்டு, "கூ, கூ, கூ, கூ" என சத்தமிட்டபடி நடக்கத் தொடங்கியது. அந்தச் சிறிய அமைதியற்ற பறவை ஜன்னல் விளிம்பில் மேலும் கீழுமாக அங்கும் இங்கும் நடந்துகொண்டிருந்தது.

மேலும் நான் சொன்னேன், "சர்வவல்லமையுள்ள தேவனே, வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தவரே, நன்மையான ஈவுகளையெல்லாம் தருகிறவரே, மரித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்தப் பரிதாபமான மனுஷி

மீது உமது ஆசீர்வாதங்கள் தங்கும்படி உம்மை வேண்டிக்கொள்கிறேன். என்னை என் தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து பிரித்தெடுத்து, என் வாழ் நாளெல்லாம் என்னைப் போஷித்த சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனே, அவள் தன் உயிருக்காக மிகவும் மனமுருகி ஜெபித் திருக்கும்போது, அவளது மரணத்திற்காக நான் கேட்கமுடியாது என்பது என் இருதயத்தில் உமக்குத் தெரியும். ஓ தேவனே, 'நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுதல்' என்று நீர் சொன்னீர், ஒரு நீதிமான் தனக்குள் நீதியுள்ளவன் அல்ல, மாறாக இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையை நம்புவதிலே நீதியுள்ளவன் என்பதை நான் அறிவேன், அவளுக்கு இரக்கமாயிரும் என்று நான் உம்மிடம் கேட்கிறேன்." நான் சொன்னேன், "தேவனே, இதற்குமேல் என்னால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது, ஆனால் இப்போது அவளை உம்மிடம் ஒப்புக்கொடுக்கிறேன். ஓ, என் பிதாவே, உமது குமாரனாகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே எனக்குச் செவிகொடுத்தருளும்." நான் "ஆமென்" என்றேன்.

நான் ஆமென் என்று சொன்னபோது, அந்தச் சிறிய காட்டுப்புறா அங்கே மிகவும் அமைதியற்று மேலும் கீழுமாகத் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருந்துவிட்டு, பறந்து சென்றது. அது பறந்து சென்றபோது, அந்தப் போதகர்கள் ஜெபிப்பதை நிறுத்திவிட்டு, புறாவையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆகவே, நான் எழுந்தபோது அவர்கள், "அந்தப் புறாவை நீங்கள் கவனித்தீர்களா?" என்று கேட்டார்கள்.

*நான் சொல்ல ஆரம்பித்தேன், "நான்..." நான் அப்படிச் சொன்னபோது, ஏதோ ஒன்று என்னைப் பிடித்துக்கொண்டது, நான் சொன்னேன், "***கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது***, இந்த ஸ்திரீ பிழைப்பாள், சாகமாட்டாள்." அல்லேலூயா. இன்றுமுதல் பத்து வருடங்கள் கழித்து இதே நேரத்தில் நான் என்ன சொல்லப்போகிறேன் என்று எனக்குத் தெரியாததுபோலவே, இதைக்குறித்தும் எனக்கு எதுவும் தெரிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அவர் அதைப் பேசினார். அந்த மணிநேரம் முதற்கொண்டு, இன்றுவரை, அவள் நூற்று ஐம்பத்தைந்து பவுண்டுகள் (pounds) எடையுடன், எந்தவொரு சாதாரண மனிதரையும்*

போல பூரண ஆரோக்கியத்துடன் இருக்கிறாள். இதோ பாருங்கள்.

41 விரைவாக, ஆப்பிரிக்காவிற்குச் செல்வோம். நான் நின்றேன், நான் டர்பனுக்குப் போகிறேன் என்று எனக்குத் தெரிந்த ஒரே இடம் அதுதான், அங்கிருந்துதான் அவள் வந்திருந்தாள். நான் போவேன் என்று தேவனிடம் வாக்குக் கொடுத்திருந்தேன். நான் டர்பனுக்குச் சென்றபோது, சகோதரர் போஸ்வொர்த்தும் நானும் அங்கு செல்லும் வழியில் ஒரு சிறிய வாக்குவாதம் செய்தோம், ஆனால் உண்மை உண்மைதான். நான் உள்ளே சென்றேன், நாங்கள் ஒரு அற்புதமான கூட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்தோம். தேவன் அநேக ஆச்சரியமான கிரியைகளைச் செய்தார், நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அது எதையும் ஆச்சரியப்பட வைப்பதற்குப் போதுமானதாக இருந்தது. இரண்டு டச்சு சீர்திருத்தச் சபைப் (Dutch Reformed) போதகர்கள் கூட, சகோதரர் ஜாக்சன், நான் சொல்லப் போவதை இங்கே அறிந்திருக்கிறார். இரண்டு டச்சு சீர்திருத்தச்

சபைப் போதகர்கள் தர்க்கித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அந்தச் சட்டை என்னிடம் இருக்கிறது, அவர்கள்—அவர்கள் அதை எனக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள், சகோதரர்…?… அது இன்னும் வந்து சேரவில்லை, மேலும் அந்த வரிக்குதிரைத் தோல்களோ (zebra skins) அல்லது வேறெதுவுமோ இன்னும் வந்து சேரவில்லை. ஆனால் அவர்கள் இந்தச் சட்டையை உள்ளே அனுப்பினார்கள். இந்த டச்சு சீர்திருத்தச் சபை மனிதர் மற்றொருவரிடம் சென்று சொன்னார், “இது நாம் சந்திக்கப்படும் நாள். நீங்கள் கேட்க வேண்டும்.”

மற்றொரு டச்சு சீர்திருத்தச் சபை மனிதர் சொன்னார், “அவர் ஒரு ஆவியோடு பேசுகிறவர் (spiritualist) தவிர வேறொன்றுமில்லை.”

அதற்கு மற்றவர் கேட்டார், “ஆவியோடு பேசுகிற ஒருவர் வியாதியஸ்தரைச் சுகமாக்குவதை நீங்கள் எப்போதாவது பார்த்திருக்கிறீர்களா?”

“இல்லை.”

அவர் சொன்னார், "நான் வெளியே சென்று உங்கள் ஆத்துமாவுக்காக ஜெபிக்கப்போகிறேன்," என்று ஒருவர் மற்றொருவரிடம் சொன்னார். அந்த ஒரு மனிதர் முற்றத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று, ஒரு பீச் மரத்தின் (peach tree) அடியில் முழங்கால்படியிட்டு, "தேவனே, அவனுடைய நண்பரின் ஆத்துமா மீது இரக்கமாயிரும்," என்று ஜெபிக்கத் தொடங்கினார். அவர் அப்படிச் செய்தபோது, அவர் சொன்னார், "அவருக்கு முன்பாக கர்த்தருடைய தூதனானவர் ஒரு சுழல்காற்றில் கீழே வந்தார்." அங்கே, அது பின்னோக்கி நகர்ந்தது, ஒரு தூதன் வந்து அவருடைய தோளின் மீது தமது கையை வைத்து, தன் நண்பரிடம் திரும்பிச் செல்லும்படி அவரிடம் சொன்னார். அவர் உள்ளே திரும்பிச் சென்றபோது, என்ன நடந்தது என்று சொன்னார். மறுநாள், அது வெளிவந்தது, இந்தப் போதகர் திரும்பிப் பார்த்தபோது, அந்த மனிதனின் சட்டையில், தூதனின் கை அவனது சட்டையில் பட்டதினால் ஏற்பட்ட கருகிய தடம் அங்கே இருந்தது. அல்லேலூயா.

42 தென்னாப்பிரிக்காவின் மிகப்பெரிய பத்திரிகைகளில் தலைப்புச் செய்திகள். அது சரியா, சகோதரனே? அங்கே அந்தச் சகோதரன், சகோதரி அவரை அறிந்திருந்தார்கள். அங்கே நின்றுகொண்டு, அது அங்கே இருக்கிறது...?... மிக விரைவில், அது ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படுவதற்காக இப்போது எனக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே போதகர்களின் கண்கள் இப்படி இருந்தன. அவர்கள் என்னை அங்கே கீழே அழைத்துச் சென்று, என் இடது கையை எடுத்து, அந்த இடது கையின் தடத்தின் மீது வைத்தார்கள், அது மிகச் சரியாகப் பொருந்தியது.

சரி, அந்த மனிதன் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தான், அந்த மனிதனுடனும் அந்தச் சட்டையுடனும், அந்தப் போதகர் அவனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அதன்பின் ஒரு நொடியில், ஓ, ஒரு நொடியல்ல, அதன்பின் மூன்று நிமிடங்களில் என்று நான் சொல்வேன், அங்கே அவர் சொன்னார், “அவனது முதுகில் நெருப்பைப்போல ஏதோ ஒன்று தாக்கியது, அங்கே தேவனுடைய தூதன் இருந்தார்,

சுழல்காற்றில் இருந்ததாக அவர் சொன்னவர், அவர் அந்த மனிதனிடம் உண்மையைத்தான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார் என்பதைச் சாட்சி பகர்ந்து, மிகச் சரியாக வெளிப்படுத்தப்பட்டார்." எல்லாவற்றின் அடையாளங்களும் அற்புதங்களும்...

இறுதியாக அவர் என்னிடம் சொன்னார், "நீங்கள் கேப் டவுனைச் (Cape Town) சுற்றிக் கீழே செல்லப் போகிறீர்கள், அந்த வழியே சென்று, ஒரு பயணத்திட்டத்தை (itinerary) உருவாக்கப் போகிறீர்கள்."

நான் சொன்னேன், "எனக்கு அது சம்மதமே, சகோதரர் பாக்ஸ்டர். நாங்கள் இங்கே ஒரு அற்புதமான நேரத்தைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், ஆயிரக்கணக்கானோர், ஆயிரக்கணக்கானோர் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்." நான் கேட்டேன், "ஏன் இங்கேயே தங்கக் கூடாது?" "டர்பன் எங்கே இருக்கிறது?" என்று நான் கேட்டேன். டர்பன் ரோடீசியாவில் (Rhodesia) இருப்பதாக நான் நினைத்தேன். என் மனைவி எனக்கு டர்பன், தெற்கு ரோடீசியா என்று கடிதம் எழுதிக்கொண்டிருந்தாள். அது

கனடாவின் ஹம்மண்ட் (Hammond) என்று எழுதுவதுபோல இருக்கிறது. பார்த்தீர்களா? அது வேறு ஒரு தேசம்.

ஆகவே நான்... நான் கேட்டேன், "நாம் எங்கே..." நான் சொன்னேன்... சகோதரர் பாக்ஸ்டர் சொன்னார், "சரி, நீங்கள் அந்த வழியாகக் கீழே செல்வதற்காக ஒரு பயணத் திட்டத்தை அவர்கள் வகுத்திருக்கிறார்கள்."

நான் சொன்னேன், "எனக்கு அது சம்மதமே, அது ஒரு பொருட்டல்ல."

43 இப்போது, கவனமாகக் கேளுங்கள். நான் இன்னும் சற்று நேரத்தில் முடிக்கப் போகிறேன். எனவே, அந்த இரவில் நான் ஜெபிக்கச் சென்றதை நினைவுகூருகிறேன். கர்த்தருடைய தூதனானவர் என் அருகில் வந்து, "நீ அங்கே கீழே போக வேண்டாம்," என்றார். "நீ போகவே வேண்டாம்," என்று கூறினார். அவர், "நீ இன்னும் இரண்டு வாரங்கள் இங்கே ஜோகன்னஸ்பர்க்கிலேயே தங்கியிரு. பின்பு ஓய்வு எடுப்பதற்காகவும், வேட்டையாடுவ தற்காகவும் உனக்கான இடத்திற்குச் செல்,"

என்று கூறினார். அதற்காக அந்த மனிதர் ஏற்கனவே ஏற்பாடு செய்திருந்தார். பின்பு அவர், "நீ டர்பனுக்குச் சென்று ஒரு மாதம் தங்கியிரு," என்று கூறினார்.

நான், "ஆம், ஆண்டவரே," என்றேன்.

அவர் சொன்னார், "நாளை அவர்கள் உன்னை ஒரு மருத்துவரிடம் அழைத்துச் செல்லப் போகிறார்கள். ஆனால் அவர் குணமடைவார் என்று நீ சொல்ல வேண்டாம், ஏனென்றால் அவர் குணமடையப் போவதில்லை." அவர் தொடர்ந்து, "நீ அப்படிச் செய்ய வேண்டாம்," என்றார். மேலும், "உன்னுடைய மேலாளர் நாளை உனக்கு ஒரு விசித்திரமான பறவை பறப்பதைக் காட்டுவார்," என்றார். "அதன் பின்பு சாலையோரத்தில் ஒரு உள்ளூர் பாசிமணி விற்பனையாளரை நீ காண்பாய், அவள் தலையின் ஒரு பக்கத்தில் தோல் உரிக்கப்பட்ட ஒன்று வைக்கப் பட்டிருக்கும்," என்றார். அடுத்த நாள் வார்த்தைக்கு வார்த்தை அப்படியே நடந்தது.

நான், "சகோதரர் பாக்ஸ்டர், நான் அங்கே கீழே செல்லப் போவதில்லை," என்றேன்.

"ஆனால், அவர்களுடைய தேசிய குழு கூறுகிறது, நீங்கள்... போய்த்தான் ஆக வேண்டும்," என்றார்.

அதற்கு நான், "ஓ, இல்லை, நான் செல்லமாட்டேன். இல்லை, இல்லை." என்றேன். "தேவன் எனக்கு என்ன செய்யச் சொல்கிறாரோ, அதை மட்டுமே நான் செய்வேன்," என்றேன். மேலும், "அவர் என்னை எங்கே செல்லச் சொல்கிறாரோ, அங்கே தவிர வேறு எங்கும் நான் செல்வதில்லை," என்றேன்.

"ஓ," என்று அந்த குழு உறுப்பினர்களில் ஒருவன் சொன்னான், "கர்த்தர் உங்களைத் தவிர வேறு யாருடனும் பேசுகிறார் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?"

44 இப்போது, என் சகோதரர்களே, நான் பிரசங்கிகளைக் குறைகூறவில்லை; நீங்கள் தேவபக்தியுள்ள மனிதர்கள். இந்தக் கூட்டங்களுக்கும் மற்ற காரியங்களுக்கும் நீங்கள் நிறைய செய்கிறீர்கள், தேவபக்தியுள்ள பிரசங்

கிகள் இருக்கிறார்கள், ஆனால் நீங்கள் எப்போதாவது சிக்கலில் மாட்டிக்கொள்ள விரும்பினால், ஒரு கூட்டப் பிரசங்கிகளோடு குழப்பத்தில் ஈடுபடுங்கள். அது உண்மைதான். அதனால்தான் நான் அவர்களை விட்டு விலகியே இருக்கிறேன். அது உண்மைதான். ஆமாம், அது உண்மைதான்.

அவர்கள், "அவர் உங்களிடம் பேசுவது போலவே, கர்த்தர் எங்களுடனும் பேசுகிறார்," என்றார்கள்.

நான், "ஒரு நாள் கோராவுக்கும் அதே எண்ணம் இருந்தது," என்றேன். அது உண்மைதான். நான், "எனக்குத் தெரியும்..." என்றேன்.

அவர் சொன்னார், "அப்படியானால், அந்த பயணத் திட்டத்தை உருவாக்க கர்த்தர்தான் எங்களிடம் கூறினார்."

நான் கூறினேன், "ஒருவேளை அவர் அப்படிச் சொல்லியிருக்கலாம். ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாம் என்று அவர் என்னிடம் கூறினார். இப்போது, நீங்களே

முடிவு செய்துகொள்ளுங்கள். நான் செல்லப் போவதில்லை." நான் மீண்டும் உள்ளே சென்றுவிட்டேன். இதோ கார்கள் வந்துவிட்டன.

சகோதரர் பாக்ஸ்டர் கூறினார், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், நீங்கள்—நீங்கள் ஏதேனும் ஒரு முடிவை எடுத்தாக வேண்டும்."

நான், "சரி, நான் செல்லப்போவதில்லை," என்றேன்.

அதற்கு அவர், "சரி, நான் குறைந்தபட்சம் இதற்காவது செல்வேன், பிறகு நாம் அதைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம்," என்றார், "அவர்கள் ஏற்கனவே இங்கே வெளியே காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்."

அதற்கு நான், "சகோதரர் பாக்ஸ்டர், நினைவில் கொள்ளுங்கள், கர்த்தருடைய நாமத்திலே நான் பேசுகிறேன். இது தேவனுடைய சித்தம் அல்ல," என்றேன்.

அவர், "சரி, சகோதரர் பிரன்ஹாம், இப்போது இது பெரிய காரியமாகிவிட்டது," என்றார்.

நான் சொன்னேன், "அவர்கள் அங்கே என்ன சொன்னாலும் எனக்குக் கவலையில்லை; அதைச் செய்ய வேண்டாம் என்று தேவன் என்னிடம் கூறினார்." என்று சொல்லிக்கொண்டே கீழே சென்றேன்.

நான் தலைவரான திரு. ஸ்கோமனிடம் ஆரம்பித்தேன். நான் கூறினேன், "திரு. ஸ்கோமன் பாருங்கள், இதைச் செய்ய வேண்டாம் என்று தேவன் என்னிடம் கூறுகிறார். நீங்கள் செய்யக்கூடாத காரியங்களை வேண்டுமென்றே கையில் எடுத்துச் செய்கிறீர்கள். நினைவில் கொள்ளுங்கள்."

அவர் கூறினார், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், நான் குழுவில் ஒருவன் மட்டுமே. நாம் இதைச் செய்தாக வேண்டும் என்று குழு கூறுகிறது. சகோதரர் இன்னாருக்கு உங்களை அங்கே அழைத்துவருவதாக நாங்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறோம். சகோதரருக்கு நாங்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறோம்..."

அதோ—அதோ பாருங்கள். ஊ-ஹூம்! "சகோதரர் இன்னாருக்கு நீங்கள் என்ன

வாக்குறுதி அளித்திருந்தாலும், அதைச் செய்ய வேண்டாம் என்று தேவன் என்னிடம் கூறினார்." நான் கூறினேன், "நான்—நான் செல்லப் போவதில்லை."

45 எனவே அவர் தொடர்ந்து பேசினார், நகரத்திற்கு வெளியே சுமார் அறுபது மைல் தூரம் தள்ளி, கிளார்க்ஸ்டார்ப் என்ற சிறிய இடத்திற்குச் சென்றோம். அந்தச் சிறிய இடத்தின் பெயர் கிளார்க்ஸ்டார்ப் தானா? அந்த வழியே கீழே சென்றோம். நாங்கள் போய்க்கொண்டிருந்தோம். நான் கூறினேன், "நிறுத்துங்கள், சகோதரர் ஸ்கோமன். அப்படியே நிறுத்துங்கள். மற்றவர்கள் நம்மை வந்தடையட்டும்." பின்பு இதோ அவர்கள் அனைவரும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

சகோதரர் ஸ்கோமன் பின்னால் நடந்து வந்து, "நீங்கள் போய் அவரிடம் பேச வேண்டும். அவர் இதைச் செய்யப் போவதில்லை என்பதில் இன்னும் உறுதியாக இருக்கிறார்," என்றார்.

சகோதரர் பாக்ஸ்டர் அங்கே வந்தார், அவர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரன்ஹாம்," சகோதரர் பாக்ஸ்டர் இப்போது என்னைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார், அவர் கூறினார், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், அவர்கள் ஏற்கனவே அந்தக் குழுவை அமைத்திருந்தால், நீங்கள் தொடர்ந்து செல்வதுதான் சரி என்று நான் நம்புகிறேன்."

நான் கூறினேன், "சகோதரர் பாக்ஸ்டர், நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்." இப்போது, இது எதைக் காட்டுகிறதென்றால், இதன் பாடத்தை நான் உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன். அவர் என்னுடைய மேலாளராக இருந்தாலும் சரி, அவர் ஒரு நல்ல மனிதர், மதப்பற்றுள்ள மனிதர், அருமையான மனிதர், பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்ட ஒரு கிறிஸ்தவ மனிதர். ஆனால் தேவனே என் வழிகாட்டி. அதையே தேவன் எனக்கு உணர்த்த முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவர் சொன்னார், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், அவர் ஏற்கனவே, நீங்கள் சொல்வது இதோ இப்படித்தான் இருக்கிறது. நீங்கள் வேட்டை யாடுவதற்காக ஜாக்சனின் பண்ணைக்குச்

செல்வதாகச் சொல்கிறீர்கள், அது போலத்தான் இதுவும்."

நான் கூறினேன், "நான் வேட்டை யாடுவதைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லையே."

அவர் சொன்னார், "அந்த—அந்தச் சகோதரர்கள், லட்சக்கணக்கான மக்கள் இங்கே துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, நீங்கள் வேட்டையாடச் செல்கிறீர்களே என்று நினைக்கிறார்கள்."

நான் கூறினேன், "நான் இனி வேறு ஒரு துப்பாக்கியைப் பார்க்காவிட்டாலும், அல்லது இனி ஒருபோதும் துப்பாக்கியால் சுடாவிட் டாலும், அது எனக்கு ஒரு பொருட்டல்ல. தேவன் அப்படிச் சொன்னார்." அங்கு ஏற்பட்ட அந்த விரிசலை அவர் பார்த்தார். அவர் என்னை வெகுநேரம் தன் கட்டுப்பாட்டில் வைத்தி ருந்தார், அது நான் சுமார் மூன்று வருடங்கள் இருந்தது போலவும், எட்டு மாதங்கள் படுத்த படுக்கையாக இருந்தது போலவும் ஆகிவிடும். அதிக நேரம் அங்கேயே இருக்க முடியவில்லை. நான் சொன்னேன், "தேவன் அப்படிச்

சொன்னார். நான் அதைச் செய்தே ஆக வேண்டும்."

46 எனவே அவர்கள் அங்கேயே வாதாடிக்கொண்டும் விவாதித்துக்கொண்டும் இருந்தார்கள். நான் அங்கே நடந்து சென்று, அதில் சிலவற்றைப் பிடித்துக்கொண்டேன், அது காட்டு வெட்டுக்கிளி மரமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன், அப்படித்தானே? அது அப்படித் தானே? அது ஒரு வெட்டுக்கிளி மரம் போலத்தான் காட்சியளித்தது என்று நினைக்கிறேன். மரங்களிலிருந்து சில கிளை களை உடைத்துக்கொண்டு, அந்தப் போதகர்கள் நின்றுகொண்டிருந்த இடத்திற்குத் திரும்பி நடந்து வந்தேன். அதை அவர்களுடைய பாதங்களில் அப்படியே வீசிவிட்டு, **"கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது**, நாம் கிளார்க்ஸ்டார்ப்-க்குக் கீழே சென்றால் கூட, அதற்கான விளைவுகளை நீங்கள் சந்திப்பீர்கள். நீங்கள் என்னை இங்கே கொண்டு வந்துவிட்டீர்கள். திரும்பிச் செல்வதற்கான பயணச் செலவுக்குக் கூட என்னிடம் பணம் இல்லை. நீங்கள்—நீங்கள் என்னை இங்கே கொண்டு வந்துவிட்டீர்கள்,

என்னால் திரும்பிச் செல்ல முடியாது, ஏனென்றால் நான் திரும்பிப் போக முடியாது. ஜோகன்னஸ்பர்க்கிற்குச் செல்லும்படி அவர் என்னிடம் கூறினார். நீங்கள் என்னை இங்கே கட்டிப்போட்டு விட்டீர்கள்," என்று கூறினேன். நான் சொன்னேன், "ஒரு நாள் பவுல் சொன்னது போல, நீங்கள் என் சொல்லைக் கேட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள்." புரிகிறதா?

நான் கூறினேன், "அங்கே தேவனுடைய ஆசீர்வாதம் இருக்கிறது, மறுநாள் காலையில் மருத்துவ சங்கம் கூட என்னைத் தொடர்பு கொண்டு, என்னை காலை உணவுக்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்பினார்கள்."

"சகோதரர் பிரன்ஹாம், கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் இங்கு வந்த மிஷனரிகளில் பாதிப் பேர் செய்ததை விட, தென்னாப்பிரிக்காவில் உள்ள மக்களுக்காக நீங்கள் ஏற்கனவே அதிகமாகச் செய்திருக்கிறீர்கள்," என்றார்கள். மருத்துவ சங்கம்... அவர்கள் மருத்துவ மனைகளை மூடிவிட்டு, ஸ்ட்ரெச்சர்களுடனும் மற்றெல்லாவற்றுடனும் வந்தார்கள். ஆம், ஐயா.

"நீங்கள் பிரசங்கிக்கிறபடியே தெய்வீக சுகமளித்தலை நாங்கள் நம்புகிறோம்," என்றார்கள்.

நான் கூறினேன், "ஐயா, நான் ஒரு வெறியன் அல்ல. நான் எப்போதும் உண்மையைத்தான் சொல்வேன்."

அவர் சொன்னார், "நீங்கள் இதைச் செய்யும் விதம் எங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறது. அது சரி என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்." மேலும், "நாங்கள் கிறிஸ்தவ மனிதர்கள், நாங்கள் அதை நம்புகிறோம். நாங்கள் உங்களுக்கு ஐக்கியத்தின் வலதுகரத்தைக் கொடுக்கிறோம்," என்றார். அங்கே அதுதான் நடந்தது. ஆம்புலன்ஸ்கள், செவிலியர்கள் என எங்கும் வரிசையாக நின்றிருந்ததைப் புத்தகங்களில் உள்ள புகைப்படங்களில் நீங்கள் பார்க்கலாம். வர விரும்பிய எவரும் கூட்டத்திற்கு வர முடிந்தது. சரிதான்.

47 பின்பு நான் தொடர்ந்து சென்றேன், அதன் பிறகு நாங்கள் கீழே செல்ல ஆரம்பித்தோம். அந்த இரவில் நாங்கள்

கிளார்க்ஸ்டார்ப் சென்றடைந்தபோது, ஓ, என் தெய்வமே. அது அந்த இடத்திற்கே ஒரு இழுக்காக இருந்தது. மலைகளிலும் மற்ற எல்லா இடங்களிலும் மக்கள் வரிசையாக நின்றிருந்தார்கள், அவர்களைப் பராமரிக்க நகரத்தில் போதிய இடம் இல்லை, சாப்பிட இடமில்லை, தங்க இடமில்லை. நான் ஒரு போதகரின் வீட்டில் தங்கினேன். என்னைக் கூட்டத்திற்கு அழைத்து வர அவர்கள் தயாரான அதே நேரத்தில், என்ன நடந்தது தெரியுமா? ஒரு பெரிய புயல் அந்த நாட்டைத் தாக்கியது. நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், சுமார் ஏழரை மணியிலிருந்து பத்தரை மணி வரை, அது ஒரு தொடர்ச்சியான இரைச்சலும், வெளிச்சமும், மின்னலுமாக இருந்தது. இந்தப் பகுதியில் நீங்கள் எந்தப் புயலையும் பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள். நீங்கள் ஒரு முறையாவது ஆப்பிரிக்கப் புயலைப் பார்க்க வேண்டும். ஓ, என் தெய்வமே. அனைவரையும் மூழ்கடிப்பதைப் போல இருந்தது. நாங்கள் இருந்த கட்டடத்திற்கே மீண்டும் வந்தோம், நான் அந்த வீட்டிற்குள்ளேயே தங்கிவிட்டேன். அவர்கள் எல்லோரையும் அனுப்பிவிட்ட பின்பு, சகோதரர்

போஸ்வொர்த் அங்கு சென்று சிலரை ஏதோ ஒரு சிறிய கட்டடத்திற்குள் அழைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் திரும்பி வர வேண்டும் என்று அவர்களுக்காக ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார், நான் உள்ளே நடந்து சென்று, "நீங்கள் என்னை நம்புகிறீர்களா?" என்று கேட்டேன்.

"அது வெறும் புயல்தான். அது நடக்கக்கூடியதுதான்," என்றார்கள்.

நான், "சரி," என்றேன். அது அப்படியே இருக்கட்டும்.

அடுத்த நாள் இரவு, உறைந்து சாகும் அளவிற்கு ஒரு பனிப்புயல் வீசியது, மீண்டும் அங்கே வந்து நான் கூறினேன், "இப்போதாவது என்னை நம்புகிறீர்களா? நாளை இரவு நமக்கு ஒரு நிலநடுக்கம் வரும்." புரிகிறதா? நான் கூறினேன், "நாம் கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு வெளியே இருக்கிறோம்." நான் கூறினேன், "நீங்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும்..."

அவர்கள் விவாதிக்கத் தொடங்கினார்கள். "சரி, நாங்கள் சகோதரர் இன்னாருக்கு வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறோமே."

48 இப்போது இங்கே, எந்தக் குறையும் சொல்லக்கூடாது... அங்கே அமர்ந்திருக்கும் எஃப். எஃப். போஸ்வொர்த், இந்த உலகத்திலேயே எனக்குக் கிடைத்த... மிகச் சிறந்த நண்பர்களில் ஒருவர், மிக நெருக்கமான ஒரு சகோதரர். அந்த முதியவர் என் இதயத்தின் ஒரு பகுதியாகிவிட்டார், அவர் எனக்கு ஒரு அப்பாவைப் போல இருக்கிறார். ஆனால், இந்த வகையான ஒரு ஆவியிலோ, அல்லது வரத்திலோ, அல்லது இந்த வகையான ஒரு வரத்திலோ நீங்கள் உங்களை வைத்துக்கொள்ள முடியாது, நீங்கள் தேவனைத்தான் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதை தேவன் எனக்கு உணர்த்த முயற்சிப்பது போலவே இதுவும் அமைந்தது.

சகோதரர் போஸ்வொர்த் என்னிடம் வந்தார், அவர் அங்கே ஒரு சாட்சியாக நிற்கிறார்; அவர் கூறினார், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், நீங்கள் செய்வது தவறு என்று நான் நினைக்கிறேன்." அவர் சொன்னார், "நீங்கள் அந்த வழியே கேப்டவுனைச் சுற்றிக் கீழே சென்றால், உங்கள் வாழ்நாளில் நீங்கள் பார்த்திராத அளவிற்கு மிகச் சிறந்ததையும், மிகவும் அபரிமிதமானதையும்

காண்பீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்." அங்கே சகோதரர் போஸ்வொர்த் ஒரு சாட்சியாக அமர்ந்திருக்கிறார்.

49 நான் கூறினேன், "சகோதரர் போஸ் வொர்த், நான் உங்களுடன் இவ்வளவு காலமாக இருந்திருக்கிறேன், அந்தத் தரிசனங்களை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள், அவை எப்படி நிறைவேறு கின்றன என்பதையும் பார்த்திருக்கிறீர்கள், இப்போது நான் கர்த்தருடைய நாமத்தில் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நாம் அதைச் செய்வது தேவனுடைய சித்தம் அல்ல. நாம் டர்பனுக்குத்தான் செல்ல வேண்டும், கேப்டவுனுக்குக் கீழே அல்ல. நீங்கள் என்னிடம் சொல்ல வருவது என்னவென்றால்..."

அவர் சொன்னார், "சரி," அது ஒருவேளை பொய்யான தரிசனமாக இருக்குமோ என்று நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன் என்பது போல ஏதோவொன்றைக் கூறினார். ஒன்று..."

நான் கூறினேன், "சரி, சகோதரர் போஸ்வொர்த்." அவர் ஏறக்குறைய என்னு டைய—என்னுடைய—என்னுடைய—

என்னுடைய இரண்டாவது அப்பா, நான் நேசித்த ஒரு மனிதர், என் நெருக்கமானவர். நான் பார்த்து, "ஓ, தேவனே, இரக்கமாயிரும்," என்றேன். வீட்டிலிருந்து பதினைந்தாயிரம் மைல் தொலைவில், அங்கே எனது மேலாளர் மற்றும் சகோதரர் பாக்ஸ்டர், மற்றும் சகோதரர் போஸ்வொர்த், மற்றும் அனைவரும் இருந்தனர், நான் கேட்டேன், "தேவனே, நான் என்ன செய்வது?" நான் மீண்டும் உள்ளே நடந்து சென்று கூறினேன், "சகோதரா, நான் சிக்கிக்கொண்டேன். ஆனால் தேவனில் அல்ல. நான் கர்த்தருடைய நாமத்தில் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: நான் அங்கே அந்த—அந்த வழியில் செல்ல மாட்டேன்."

அவர்கள் கேட்டார்கள், "அப்படியா..." சரி, யாரோ ஒருவருக்கு ஒரு எண்ணம் தோன்றியது, "அப்படியானால் அது தேவனுடைய அனுமதிக்கப்பட்ட சித்தமாக இருக்குமோ?" சரி, அனுமதிக்கப்பட்ட சித்தம் என்று ஏதோவொன்று கூறப்பட்டபோது...

"ஓ, சரி."

நான் கூறினேன், "தேவன் அதை அனுமதிக்கலாம், ஆனால் அது அவருடைய சித்தம் அல்ல."

சரி, அனுமதிக்கப்பட்ட சித்தம் என்று வந்தபோது, என்ன நடந்தது என்று உங்களுக்குத் தெரியும், சகோதரர் போஸ்வொர்த் உட்பட அனைவரும், "சரி, உள்ளே சென்று அவரைக் கேளுங்கள். உள்ளே சென்று பாருங்கள்," என்றார்கள்.

நான் உள்ளே நடந்து சென்றேன், எனக்குப் பின்னால் இங்கே அமர்ந்திருக்கும் என் பாவம் சிறு பையன், நாங்கள் ஒரே அறையில்தான் தூங்கிக் கொண்டிருந்தோம். சிறுவன் பில்லி உள்ளே வந்து, தன் கைகளால் என்னைக் கட்டிக்கொண்டு சொன்னான், "அப்பா, நீங்கள் அந்தப் பிரசங்கிகள் சொல்வதைக் கேட்காதீர்கள். தேவன் உங்களிடம் என்ன சொல்கிறாரோ அதைக் கேளுங்கள், அப்பா."

நான் கூறினேன், "என்னோடு சேர்ந்து ஜெபம் செய், பில்லி." நாங்கள் முழங்காலிட்டோம். நிச்சயமாக, அவன்

சோர்வடைந்துவிட்டான், அவனுக்கு அதைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது, அதனால் அவன் தூங்கச் சென்றுவிட்டான். நான் அங்கேயே தங்கியிருந்தேன். அதிகாலை சுமார் மூன்று மணியளவில், நான் எழுந்தேன். ஒரு மனிதர் அங்கே நிற்பதைப் போல நான் அதை உணர்ந்தேன். அவர் இந்தப் பக்கமாக நகர்ந்தார்.

நான், "என் ஆண்டவரே," என்றேன். நான் கேட்டேன், "இந்த மனிதர்கள் இங்கே வெளியே என்னிடம் என்ன சொல்கிறார்கள்?"

50 அவர் சொன்னார், "அவர்களோடு போ, தொடர்ந்து போ; ஆனால்," என்றார், "அதற்கு நீ விலைக்கிரயம் செலுத்துவாய்." என்றார், "நீ சிக்கிக்கொண்டாய், ஆனால் நீ—நீ அதற்கு விலைக்கிரயம் செலுத்துவாய். அவர்களோடு போ, போக நான் உனக்கு அனுமதி தருகிறேன், ஆனால் நினைவில் கொள், நீ அதற்கு விலைக்கிரயம் செலுத்துவாய்." மேலும் சொன்னார், "அதற்காக, போய், உன் பையனை எழுப்பு." அவர் பில்லியை கனப்படுத்தினார். அவர் சொன்னார், "போய், உன் பையனை எழுப்பு," ஏனென்றால் பில்லியிடம் சத்தியம்

இருந்தது. அவர் வந்து சொன்னார், “போய், உன் பையனை எழுப்பு, அவனிடம் சொல் காலையில் அது ஒரு அழகான நாளாக இருக்கும் என்று. புயலும் மற்றவைகளும் விலகிப்போகும். காலையில் அது ஒரு அழகான நாளாக இருக்கும். ஞாயிறு பள்ளியில் வியாதியஸ்தர்களுக்காக நீ சென்று ஜெபிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புவார்கள். நான் அதை ஆசீர்வதிப்பேன்.” அவர் சொன்னார், “பில்லி உன்னைத் தேடி வருவான், ஒரு மனிதன், ஒரு சிறிய கறுப்பு நிற காரில் ஒரு இளைஞன், அவன் வழியில் இன்னொரு பையனையும் ஏற்றிக்கொள்வான். திரும்பும் வழியில், ஒரு பாலத்தின் அருகே ஒரு யூகலிப்டஸ் மரத்தருகே நின்று கொண்டு, இன்னொருவனை அடிக்க ஆயத்தமாக இருக்கும் ஒரு சுதேசி, இங்கே நாம் அப்படி அழைப்போம், கறுப்பின மனிதன் இருப்பான். அவன் வெள்ளை நிற சபாரி உடை அணிந்திருப்பான், ஒரு குச்சியால் இன்னொருவனை அடிக்க ஆயத்தமாக இருப்பான். அதை உன் பையனிடம் சொல். அந்த மனிதர்களிடமும் சொல், அப்போது அவர்கள் இது **‘கர்த்தர்**

உரைக்கிறதாவது' என்பதை அறிந்து கொள்வார்கள்."

நான் பில்லியை எழுப்பி, "பில்லி, தம்பி, தேவன் உன்னைக் கனப்படுத்தியிருக்கிறார், மகனே. இனி சம்பவிக்கப்போவது இதுதான்" என்றேன். நான் அவனிடம் சொன்னேன்." நான் சகோதரர் போஸ்வொர்த்திடம் சென்றேன். அது சரிதானே, சகோதரர் போஸ்வொர்த்? அது சரியாக இருந்தால், உங்கள் கையை உயர்த்துங்கள், அப்போது மக்கள் பார்க்க முடியும்.

நான் சகோதரர் போஸ்வொர்த்திடம் நடந்து சென்றேன்; நான் சொன்னேன், "சகோதரர் போஸ்வொர்த், சகோதரர் பாக்ஸ்டர், உங்கள் அனைவருக்கும், சகோதரர் ஸ்டாட்ஸ்கிளெவ், இங்குள்ள உங்கள் அனைவருக்கும். '**கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது**', உங்களோடு தொடர்ந்து செல்லும்படி தேவன் என்னிடம் சொன்னார், ஆனால் அது அவருடைய அனுமதிக்கப்பட்ட சித்தம், அது ஒருபோதும் வெற்றிகரமாக அமையாது. நான் மீண்டும் ஜோகன்னஸ் பர்க்குக்கும், பின்பு சகோதரர் ஜாக்சனிடமும்,

பிறகு அங்கிருந்து ஒரு மாதம் டர்பனுக்கும் செல்ல வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார்.” அந்தப் பகுதி முழுவதும் இனப்பிரிவினை இருந்தது என்பது எங்களுக்கு அப்போது சிறிதும் தெரியாது, நாங்கள் டர்பன் செல்லும் வரை அது தெரியாது. டர்பனில் அவர்களுக்கு இனப்பிரிவினை இருக்கவில்லை, தென்னாப்பிரிக்காவில் இனப்பிரிவினை இல்லாத ஒரே இடம் அதுதான்; அங்கு சுதேசிகள் உள்ளே வர முடிந்தது. அதற்காகத்தான் நாங்கள் சென்றோம். பின்பு, நாங்கள் சென்றபோது...

அடுத்த நாள் காலையில் நாங்கள் புறப்பட்டோம். அது ஒரு அழகான காலை. எழுந்தோம், அவர்கள் கீழே சென்றார்கள், நிச்சயமாக ஞாயிறு பள்ளிக்கு என்னை உள்ளே வரும்படி அவர்கள் திரும்பி அனுப்பினார்கள், நான் என்னை ஆயத்தப்படுத்திக்கொண்டேன், சாப்பிடவில்லை, கர்த்தருடைய ஆவியான வருக்காக காத்திருந்தேன். பில்லி உள்ளே வந்தபோது, அவன் “அப்பா,” என்றான், நான் அங்கே வெளியே பார்த்தேன்.

நான் கேட்டேன், "அந்தப் பையனை நீ எங்கே ஏற்றிக்கொண்டாய்?"

அவன் சொன்னான், "நீங்கள் சொன்ன படியே, கீழே அந்த மூலையில் நின்று கொண்டிருந்தான்."

51 நாங்கள் வெளியே வந்து காரில் ஏறினோம், பில்லி முன்னால் அமர்ந்திருந்தான். நாங்கள் சென்று கொண்டிருக்கும்போது யாரும் என்னிடம் பேசவில்லை, அபிஷேகத்தின் கீழ், யாரும் பேசுவதில்லை. பின்பு, கீழே செல்லும்போது, பில்லி என் கையின் பின்புறம் தன் கையைத் தேய்த்துக்கொண்டிருந்தான், அங்கே வைத்துக்கொண்டு, என் கையைத் தட்டிக் கொடுத்தான். அவன் சொன்னான், "அப்பா, அங்கே பாருங்கள்."

அங்கே வெள்ளை நிற சபாரி உடை அணிந்து ஒரு சுதேசி நின்றுகொண்டிருந்தான், ஒரு பாலத்தின் அருகே ஒரு யூகலிப்டஸ் மரத்தருகே நின்றுகொண்டு, குச்சியால் இன்னொருவனை அடிக்க ஆயத்தமாக இருந்தான். நான் சொன்னேன், "இன்று காலை

நான் உன்னிடம் சொன்னது உனக்கு நினைவிருக்கிறதா?” அந்தச் சிறுவன் அழுதான். நான் சொன்னேன், “இதோ இருக்கிறது, பில்லி. செல்வதற்கு அது சரியான வழிதான், ஆனால் அதற்கு நாம் விலைக்கிரயம் செலுத்துவோம்.”

மேலும் சகோதரர் போஸ்வொர்த், தேவனுக்கு சாட்சியாக, அடுத்த கூட்டத்திலேயே நரகம் கட்டவிழ்ந்தது. அது சரிதானா? பிரச்சனை தொடங்கியது. நாங்கள் டர்பன் செல்லும் வரை அப்படியே இருந்தது. அங்கே டர்பனில், கூட்டத்திற்காக கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் பேர் கூடியிருந்தார்கள், மற்றும் பல, அங்கேதான் ஒரே நாளில் முப்பதாயிரம் பேர் மனம் திரும்பினார்கள். சுற்றி வரும் வழியில், எனக்கு ஒரு பெரிய... முதலில் சகோதரர் பாக்ஸ்டருக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் போனது. அவருக்கு உண்மையிலேயே உடல்நிலை சரியில்லாமல் போனது. பில்லிக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் போனது. அவர்கள் அனைவருக்கும் உடல்நிலை சரியில்லாமல் போனது, என் குழுவில் உள்ள அனைவருக்கும். பில்லிக்கும் எனக்கும், மற்றும் சகோதரர் பாக்ஸ்டருக்கும். பின்பு எனக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் போனது, எனக்கு

உண்மையிலேயே மிகவும் சரியில்லாமல் போனது என்று சொல்லுவேன். எனக்கு மிகவும் சரியில்லாமல் இருந்தது, என்னால் பிரசங்க மேடைக்குக் கூடப் போக முடியவில்லை, நான் அவ்வளவு பலவீனமாக நிற்பேன், ஓ, அவ்வளவு வியாதியாக. ஆச்சரியம். ஆப்பிரிக்க அமீபா எனக்குத் தொற்றியிருப்பதை நான் கண்டுகொண்டேன்.

52 பின்பு அவர்கள் என்னை வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்தபோது, நான் அவதிப்பட்டேன். நான் அதனுடன் அவதிப்பட்டேன். ஒரு சிறிய மருத்துவர், குறுக்கே வசிக்கும் டாக்டர் சாம் அடேர் எனக்கு... நான் அவரிடம் அதைப் பற்றிப் பேசினேன். அவர் சொன்னார், "பில்லி, அந்த விஷயம் உன்னை பத்து மணிநேரத்தில் கொன்றுவிடும்." அவர் சொன்னார், "அது இரத்த ஓட்டத்தில் கலந்துவிடும். அது கல்லீரலுக்குச் சென்றால், நீ இறந்துவிடுவாய், அல்லது உன் கல்லீரலுக்குச் சென்றால், அது வெடித்துவிடும். அவர்கள் உன்னை வடிகட்ட முடிந்தால், நீ பிழைப்பாய். அது இதயத்திற்கோ அல்லது மூளைக்கோ சென்றால், அது உன்னைக் கொன்றுவிடும்... அது உன்னை பத்து

மணிநேரத்தில் முடித்துவிடும். உனக்கு கடுமையான காய்ச்சல் வரும், நீ முடிந்து விட்டாய்'': ஆப்பிரிக்க அமீபா. அது ஒரு... அது ஒரு பாக்டீரியா அல்ல; அது ஒரு—அது ஒரு ஒட்டுண்ணி, குடல் பாதையில் நுழையும் சிறிய சிப்பிகளைப் போன்றது, அது இந்தியர்களிடமிருந்து வருகிறது. அவை அங்கேயே ஒட்டிக்கொண்டு இரத்தத்தையோ அல்லது பாதைகளிலிருந்து கோழையையோ உறிஞ்சி, தங்களைத் தாங்களே புதைத்துக்கொள்கின்றன. எந்த மருந்தும் அவற்றைத் தொட முடியாது. அவர்களிடம் ஒரு சிகிச்சை இல்லை, அரிதாகவே... பின்பு மென்மேலும், மோசமாக, மோசமாக, மோசமாக, மோசமாக, நான் ஆனேன், மேலும் மேலும், மேலும் மேலும். இப்போது, நான் ஏன் எட்டு மாதங்களாகக் கூட்டங்களில் வெளியே இருக்கிறேன் என்று நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்கள். சகோதரர் போஸ்வொர்த், இதோ இன்னொரு காரியம். நான் கர்த்தருடைய நாமத்தில் இதைப் பேசுகிறேன். நான் லூசியானாவின் ஷ்ரீவ் போர்ட்டில் நின்றபோது, இதைச் சொல்லுகிறேன் என்பதை தேவன் அறிவார்.

நான் சொன்னேன், “சாத்தான் எனக்கு ஒரு பொறியை வைத்திருக்கிறான்,” ஆவியின் கீழ் நான் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தபோது. பின்பு நான் சொன்னேன், “ஆப்பிரிக்காவில், ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது. நீங்கள் அனைவரும் எனக்காக ஜெபியுங்கள்.”

அது என் சகோதரர்க ளுக்குள்ளேயே இருந்தது என்பதை நான் சற்றும் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனால் அங்கே ஒரு பொறி இருந்தது. பின்பு நாங்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டபோது, கறுப்பின தெற்குப் பகுதிக்கு, நான் சொன்னேன், “நான் இதை எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்றால், ஆனால் நாங்கள் ஆறு மாதங்கள் முதல் ஒரு வருடம் வரை கூட்டங்களில் இருந்து வெளியே இருப்போம்.”

நான் அப்படிச் சொன்னது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா, சகோதரர் போஸ்வொர்த்? அது சரிதானா? ஏழு மாதங்கள் கடந்துவிட்டன, கூட்டம் முடிந்து இது எட்டாவது மாதமாகச் செல்கிறது.

53 ஒரு சீதபேதி, நிற்கக்கூட முடியவில்லை, அவ்வளவு வியாதி. நான் ஜெபிப்பேன். நான் ஜெபிப்பேன். நான் அறையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடப்பேன், நான் அழுவேன். நான் ஜெபிப்பேன். நான் அறையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடப்பேன். நான் அழுவேன்.

மக்கள் வருவார்கள். ஹைமன் ஆப்பிள்மேனின் நண்பர்களும், அவர்கள் அனைவரும் அங்கே வந்தார்கள்; அவர்கள் மேசையின் குறுக்கே சாய்ந்து சொன்னார்கள், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், இந்த ஊழியம்," என்றார்கள், "நாங்கள் பள்ளிகளுக்குச் சென்றிருக்கிறோம், ஆனால் போதகர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்." என்றார்கள், "நாங்கள் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டதை அறிய விரும்புகிறோம்." இதோ நான் அவ்வளவு வியாதியாயும், நடுக்கத்துடனும் இருந்தேன், என்னால் அசையக்கூட முடியவில்லை.

சகோதரர் போஸ்வொர்த்தைப் பார்க்க நான் கீழே சென்றேன்; நாங்கள் முழங்காலிட்டு ஜெபித்தோம், மற்றும் பல. ஒன்றுமில்லை,

தேவன் வானங்களை அடைத்துவிட்டது போல் தோன்றியது. நான் அறையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்தேன்.

அவர், "இப்போது, அடுத்த முறை நீ செவிகொடுப்பாய்" என்று சொல்வது போல் தோன்றியது. மாதங்களுக்குப் பின் மாதங்களாக, இறுதியில், ஒரு நாள் இரவு நான் இருந்த இடத்திற்கு டாக்டர் சாம் வந்தார்; நாங்கள் அங்கே அமர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தோம்.

அவர் சொன்னார், "நீ ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்காக ஜெபிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன், இங்கே கீழே, பில்லி, அவனுக்கு ஒரு... அவன் ஒரு நரம்புத்தளர்ச்சி உள்ளவன். அவன் என் அலுவலகத்தில் அமர்ந்து, பேச ஆரம்பித்தான்." அவர் கேட்டார், "அமீபா எப்படி இருக்கிறது, காரியங்கள் எப்படிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன?"

நான் சொன்னேன், "ஓ, அது... அதன் அறிகுறிகளை அவரிடம் சொன்னேன்; அவர் சொன்னார், "ஓ, பில்லி. என் பையனே." அவர் சொன்னார், "நீ... இப்போது அதைத்

தொடக்கூடியது எதுவுமில்லை. அது முடிந்து விட்டது.”

நான் சொன்னேன், “ஓ, ஆச்சரியமே.” நான் சொன்னேன், “தேவனே இரக்கமாயிரும், இரக்கமாயிரும்.” நான் அறையில் நடந்தேன்.

54 ஒரு நாள் இரவு, கடல்களைத் தாண்டித் திரும்பி வரும்போது, நான் சகோதரர் போஸ்வொர்த்திடம் சொன்னேன்; அவர் சொன்னார், “ஓ, சகோதரர் பிரன்ஹாம்,” அவர் தன் கைகளால் என்னைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு சொன்னார், “நான் உன்னைக் குறித்து மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன், என் பையனே.” சகோதரர் போஸ்வொர்த்.

55 நான் சொன்னேன், “நல்ல போராட்டத்தைப் போராடினேன், சகோதரர் போஸ்வொர்த். எனக்கு நாற்பது வயது.” நான் சொன்னேன், “ஆச்சரியம், எல்லாம் முடிந்து விட்டது என்று நான் நினைக்கிறேன்.”

அவர் சொன்னார், “நாற்பது வயது,” என்றார், “நான் மனந்திரும்புவதற்கு முன்பு உன்

வயதில்தான் இருந்தேன். தம்பி, நீ இப்போதுதான் ஆரம்பிக்கிறாய்.” அது போல.

நான் அதுபோல சிந்திக்க ஆரம்பித்தேன், உங்களுக்குத் தெரியுமா. பின்பு, அன்று இரவு நான் கட்டிலில் படுத்திருந்தேன், நான் சொன்னேன். நான் தனியாக ஒரு அறையில் அமர்ந்திருந்தேன், ஒரு சிறிய... என் சிறிய ஐந்து வயது மகளுடன். என் மனைவி அடுத்த அறையில் இருந்தாள். நாள் முழுவதும் அங்கு மக்கள் இருந்தார்கள்.

இப்போது, நான் முடிக்கும்போது, இங்கே என்ன நடந்தது என்பதைப் பாருங்கள். இதை எழுதிக்கொள்ளுங்கள். இதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். இதை உங்கள் மனதில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கப் பட்டபடியே, சகோதரர் அப்ஷா, மேலும் நீங்கள் அனைவரும் அங்கே பின்லாந்தில், சிறுவன் உயிர்த்தெழுந்ததை நீங்கள் பார்த்தபோது, மற்றும் பல, உங்களிடம் சொல்லப்பட்டபோது அதை நீங்கள் அறிந்திருந்தீர்கள். இதையும் நீங்கள் எழுதிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

56 நான் ஒரு நாள் அதிகாலை சுமார் மூன்று மணிக்கு அங்கே படுத்திருந்தேன். நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன், "ஓ, எனது எதிர்காலம் என்னவாக இருக்கும்? முடிவு என்னவாக இருக்கும்?" நான் அங்கே படுத்திருந்தபோது, நான் ஒரு பரவச நிலைக்குள் விழுந்தேன். இதோ ஒருவர் என்னை நோக்கி நடந்து வந்தார். ஓ, ஆச்சரியம். நான் அவரைப் பார்த்தேன். அவர் நேராக என்னிடம் நடந்து வந்தார், கண்டிப்புடன். அவர் சொன்னார், "உன் எதிர்காலம் என்னவாக இருக்கும் என்று நீ சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தபடியே..."

நான் சொன்னேன், "ஆம்."

அவர் ஒரு துண்டு காகிதத்தை எடுத்தார்; அது அப்படி இருந்தது, தட்டச்சு காகிதத்தைப் போல அதை மடித்தார், இதுபோல அதை நீட்டினார், அவர் அதுபோல என் அருகில் நின்று, இப்படி அவற்றைச் சுழற்றினார், அவை நேராக வானங்களுக்குள் சென்றன. அவர் சொன்னார், "உன் எதிர்காலம் தெளிவாக இருக்கிறது."

57 நான் அதிலிருந்து வெளியே வந்ததும், "ஓ தேவனே, நான் உம்மோடு இவ்வளவு அதிகமாகப் பேச விரும்பினேன்" என்றேன். அவர் ஒருபோதும் ஒரே நேரத்தில் ஒருமுறைக்கு மேல் வருவதில்லை. நான் சொன்னேன், "ஆண்டவரே, நான் உம்மோடு அதிகமாகப் பேச விரும்பினேன். உமது அடியேனுக்கு உமது கண்களில் கிருபை கிடைத்திருந்தால், மகத்தான பரிசுத்த ஆவியானவரே, நீர் மீண்டும் என்னிடம் திரும்புவீரா?" அப்பொழுது அது வருவதை நான் உணர்ந்தேன். "விவ் (Whew)."

அந்த நேரத்தில் நான் சென்றபோது, அவர் என்னிடம் நடந்து வருவதை நான் கண்டேன், "அந்த அமீபா (ameba) நிலையை குறித்து நீ பயந்து கொண்டிருக்கிறாய்" என்று அவர் கூறினார்.

நான், "ஆம். அது என்னை விட்டு நீங்குமா, இனி என்னை ஒருபோதும் தொந்தரவு செய்யாதா?" என்றேன்.

அவர், "இனி ஒருபோதும் இல்லை" என்றார். அது அதைத் தீர்த்துவிட்டது.

பின்னர் அவர் மீண்டும் வந்தார். அவர், "நீ எப்படி கூட்டத்தை நடத்த வேண்டும் என்பது குறித்தும், மற்றவர்கள் தங்கள் கூட்டங்களை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்று அவர்கள் உன்னிடம் சொல்வதைக் குறித்தும் நீ இந்தக் காரியங்களைச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்" என்றார். அவர் சொன்னார், "நான் உன்னை எப்படி வழிநடத்துகிறேனோ அப்படியே நீ செய். எந்தவொரு கூட்டமாக இருந்தாலும், அது தன்னைத்தானே கவனித்துக்கொள்ளட்டும்."

58 பின்னர் சரியாக அந்த நேரத்தில், அவர் என்னை ஆவிக்குள்ளாக வெளியே கொண்டு சென்றார். கேளுங்கள், சகோதரர் ஜாக்சன், நீங்கள் இதை ஒருபோதும் கேட்டதில்லை, மற்ற யாரும் கேட்டதில்லை. அவர் என்னைத் தென்னாப்பிரிக்காவின் டர்பனில், அதே மேடையில், அங்கே பதினாயிரக்கணக்கான, பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு முன்பாக நிற்க வைத்தார்.

நான் பார்த்தேன், அந்தக் கூட்டம் முழுவதும் ஒன்றுகூடி, என் வலதுபுறமாக மங்கி மறைவதைக் கண்டேன். புவியியல் ரீதியாக,

நான் இந்தத் திசையில் நின்று கொண்டிருந்தேன். அது இடதுபுறமாக இந்தத் திசையில் சென்று, நீல நிறமாக மாறி மங்கியது. பின்னர் என் கண் முன்னே, அப்படிப்பட்ட தடுக்கப்பட்ட வீதிகள் இருந்தன, அங்கே மக்கள் தங்கள் கைகளை உயர்த்தி தேவனைத் துதித்துக் கொண்டு நின்றார்கள்.

பின்னர் அவர் என்னைக் கிழக்கு நோக்கித் திருப்பினார், நான் அந்தத் திசையில் பார்த்தேன். இந்தியர்கள் அணிவது போன்ற கச்சைகளை அணிந்துகொண்டு மக்கள் அங்கே நிற்பதைக் கண்டேன். அங்கே அவர்கள் ஆயிரக் கணக்கானோர் இருந்தார்கள், அவர்கள் தங்கள் கைகளைக் காற்றில் உயர்த்தி, தேவனைத் துதித்து, சத்தமிட்டு தேவனைத் துதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்களின் முடிவைக்கூட என்னால் காண முடியவில்லை. சரியாக அந்த நேரத்தில், பரலோகத்திலிருந்து ஒரு பெரிய தூதன் வந்து, எனக்கு மேலே ஒரு பெரிய வெளிச்சத்துடன் நின்றார். அந்த வெளிச்சம் ஒரு பெரிய ரயில் எஞ்சினின் முன்புறத்தில் அசைகின்ற

விளக்குகளின் முனையில் இருப்பதைப் போல இருந்தது, அது வெளிச் சத்தை வீசத் தொடங்கியது. மலைப்பகுதிகள் கறுப்பாகக் காணப்பட்டன, சுமார் ஒரு மைல் தூரம் வரை மக்கள் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள்.

59 "ஓ, அவர்கள் அனைவரும் கறுப்பின மக்களா?" என்று நான் கேட்டேன். பின்னர் அவர் என் முகத்தை எனக்கு முன்னே, மீண்டும் டர்பன் நோக்கித் திருப்பினார், அங்கே அழகான வெள்ளையின ஆண்களும் பெண்களும், காற்றில் தங்கள் கைகளை உயர்த்தி தேவனைத் துதித்து நின்றார்கள். பின்னர் அவர் மீண்டும் என்னைத் திருப்பினார், அந்தப் பெரிய வெளிச்சம் மலைகளுக்குப் பின்னால் வெகுதூரம் சென்று பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது.

பின்னர் தூதன் அருகில் வந்தார். தரிசனத்திலிருந்து என்னை உலுக்கும்படியான ஒரு சத்தத்தில் அவர் சத்தமிடுவதை நான் கேட்டேன். அவர், "அந்தக் கூட்டத்தில் மூன்று இலட்சம் பேர் இருப்பார்கள். **கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது** இதை உன் புத்தகத்தில்

குறித்துக்கொள்" என்றார். நான் அதிலிருந்து வெளியே வந்தேன்.

நான் சொன்னேன், "என் ஆண்டவரே, என் தேவனே. உமக்கு ஸ்தோத்திரம். உமக்குக் கீழ்ப்படியாததற்காக நீர் எனக்கு அளித்த அடிகளையும், சவுக்கடிகளையும் நான் மதிக்கிறேன். ஆனால் இனிமேல், ஆண்டவரே, தெரிந்துகொண்டே, எனக்கு மீண்டும் தெரிந்தால், வேறு எந்தப் பிரசங்கிகளுடனோ, நிர்வாகிகளுடனோ, வேறு யாருடனுமோ என்னை இணைத்துக்கொள்ள மாட்டேன், நீர் சொல்லுவதைச் செய்வதற்கு நான் சுதந்திரமாக இருப்பேன்.

என் வாழ்நாள் முழுவதும் நீர் எங்கே செல்லச் சொல்கிறீரோ அங்கே செல்வேன், நீர் எதைச் செய்யச் சொல்கிறீரோ அதை மட்டுமே செய்வேன். நீர் சொல்லுவது போலவே செய்ய எப்பொழுதும் முயற்சிப்பேன்." அந்தச் சமயத்தில், இதோ அவர் மீண்டும் வந்தார். என் வேதாகமம் மேசையிலிருந்து எழுந்து, இப்படி என்னிடம் வருவதை நான் கண்டேன்.

புயலில் பவுல், "நீங்கள் என் சொல்லைக் கேட்டு, கிரேத்தீவிலிருந்து புறப்படாமலிருக்க வேண்டிய தாயிருந்தது, ஆனாலும், என்னருகே நின்ற கர்த்தருடைய தூதனானவர், மற்றும் பல..." என்று சொல்லும் இடத்திற்கு அது திறக்கப்பட்டிருந்தது.

60 பின்னர் அது மீண்டும் யோசுவா 1-ம் அதிகாரத்திற்குத் திரும்பியது, அங்கே ஒரு விரல் வைக்கப்பட்டு, "உன் உயிரோடிருக்கும் நாளெல்லாம் ஒருவனும் உனக்கு முன்பாக எதிர்த்து நிற்பதில்லை; நான் மோசேயோடே இருந்ததுபோல, உன்னோடும் இருப்பேன்" என்று சொன்னது. அந்த வரிகளைத் தொடர்ந்து கீழே வாசிக்கும்போது, அது மீண்டும் வந்து, "மாத்திரம் மிகவும் பலங்கொண்டு தைரியமாயிரு" என்று சொன்னது.

நான் சுயநினைவுக்கு வந்தேன். "என் தேவனே" என்றேன். என் உடல் சோர்வாக இருந்தது, நான் சுமார் மூன்று மணி நேரம் அதின் கீழ் இருந்தேன். சரியாக அப்போது கதவில் ஒரு சிறு தட்டல் சத்தம் கேட்டது. என் அன்பான மனைவி தன் கைகளில்

குழந்தையுடன் வந்தாள்; அவள், "பில், ஏதோ நடந்திருக்கிறது" என்றாள்.

நான், "என்ன விஷயம்?" என்றேன்.

அவள் சொன்னாள், "இன்று அதிகாலை மூன்று மணிக்கு குழந்தை கண்விழித்தது, நான் உள்ளே வர ஆரம்பித்தேன்," எங்கள் வாழ்வில் இதற்கு முன் இப்படி நடந்ததில்லை, அவள் சொன்னாள், "நான் ஹால் வழியாக வருவதற்கு முன், ஏதோ ஒன்று என்னை அங்கே கதவருகே தடுத்து நிறுத்தி, 'அங்கே உள்ளே போகாதே. தடை செய்ய முடியாத ஒரு தரிசனம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது' என்று சொன்னது." ஓ, ஆச்சரியமான கிருபை.

நான் சொன்னேன், "ஆம், அன்பே." நான் அவளிடம் அதைச் சொன்னேன், என் வேதாகமத்தை எடுத்து, அதன் காலிப் பக்கத்தில் அதை முழுவதுமாக எழுதி வைத்தேன், அதனால் அதை நான் நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொள்வேன், அப்படி எழுதி, அதை வெளியே எடுத்தேன்.

61 நாங்கள் காலை உணவிற்காக வெளியே சென்றோம், இதோ மிக உறுதியான கிறிஸ்தவியான எனது மாமியார் வந்தார்கள். அவர்கள், "இன்று காலை இங்கே என்ன நடந்தது?" என்றார்கள். "நான் எழுந்து பாத்திரங்களைக் கழுவ ஆரம்பித்தேன்," என்று சொல்லி, "ஒரு சத்தம் என்னிடம் பேசி, 'உடனடியாக பில்லியிடம் போ' என்று சொன்னது" என்றார்கள்.

நான் சொன்னேன், "சகோதரி புரோய், கர்த்தருடைய தூதனானவர் எனக்குத் தரிசனமாகி, 'அமீபாவை பற்றி மறந்துவிடு. அது சரியாகிவிடும். மூன்று இலட்சம் மக்கள் கலந்துகொள்ளும் ஒரு கூட்டத்தை நான் நடத்தப் போகிறேன்' என்று என்னிடம் கூறினார்.

மேலும் தேவன்," நான் சொன்னேன், "எனது ஊழியம் இப்பதான் தொடங்குகிறது." நான் சொன்னேன், "நான் அதற்கு அடித்தளமிட விரும்புகிறேன்; அது இருந்த இடத்திலிருந்து அதைக் கிழித்தெறிய விரும்புகிறேன், மேலும் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் இந்த அட்டைகள் மற்றும் காரியங்கள் அனைத்தையும் ஒழிக்க

விரும்புகிறேன், அப்பொழுதுதான் நான் மக்களிடம் சென்று சத்தியம் என்ன என்பதை அவர்களிடம் சொல்ல முடியும்."

அது சரிதான். நான் சொன்னேன், "எப்படியிருந்தாலும் இதையும் மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட காரியங் களையும் குறித்து நான் சோர்வடைந் துவிட்டேன். தேவன் என்னைப் பயன் படுத்தக்கூடிய இடத்தில் நான் இருக்கப் போகிறேன். நான் உயிரோடிருக்கும் வரை, அதே வழியில் வாழப் போகிறேன்."

62 நான் அங்கே கீழே சென்றேன், அந்த மனிதர் என்னை அழைத்தார், "வருமானம் காரணமாக ரத்து செய்யப்பட்ட இந்தக் காசோலைகளை நீங்கள் வந்து எடுத்துக் கொள்வது நல்லது" என்றார். "நீங்கள் வருமான வரியைத் தாக்கல் செய்ய வேண்டும், அதில் நான் செலுத்துவதற்கு அதிகம் இல்லை: ஏழு டாலர் மற்றும் ஐம்பது சென்ட்" என்றார். ஆனால் ரத்து செய்யப்பட்ட காசோலைகளை எடுக்க நான் கீழே செல்ல வேண்டியிருந்தது.

நான் வங்கியின் வழியாகத் திரும்பி வர ஆரம்பித்தபோது, அந்த ஆட்கள் அனைவரும், "ஹலோ, சகோதரர் பிரன்ஹாம். ஹலோ, சகோதரர் பிரன்ஹாம்" என்று சத்தமிடுவதை நான் கண்டேன், அந்த வங்கி காசாளர்கள். நான் திரும்ப வர ஆரம்பித்தபோது, ஏதோ ஒன்று என்னிடம், "நில்" என்று சொன்னது.

என் தோளில் ஏதோ ஒன்று கைவைப்பதை நான் உணர்ந்தேன். நான் நினைத்தேன், "ஓ, நான் அப்படிக் கற்பனை செய்துகொண்டேன்." உங்களுக்குத் தெரியும், நான் தொடர்ந்து நடந்தேன். நான் நினைத்தேன், "இல்லை. இல்லை. ஏதோ தவறாக இருக்கிறது. இப்போது என்னை யார் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?" நான் சுற்றிலும் பார்த்தேன். யாரையும் காணவில்லை. நான் நினைத்தேன், "ஆண்டவரே, நீர் அருகில் இருக்கிறீர். என்ன நடந்தது?"

அங்கே சிறுவன் பாபி...?... குனிந்து அப்படிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன். ஏதோ ஒன்று, "அங்கே போய் அவனுடன் பேசு" என்று சொன்னது.

நான், “எப்படி இருக்கிறாய், பாபி?” என்றேன்.

அவன், “நன்றாக இருக்கிறேன், சகோதரர் பிரன்ஹாம் என்று நினைக்கிறேன்” என்றான்.

நான், “இன்று காலை நீ சோகமாக இருப்பது போல் தெரிகிறது” என்றேன்.

அவன் சொன்னான், “சகோதரர் பிரன்ஹாம், பாருங்கள்.” அவன் சொன்னான், “என் மக்கள் அனைவரும் கிட்டத்தட்ட புற்றுநோயால் இறந்துவிட்டனர்.” அவன் சொன்னான், “நான்... இந்த உலகம் எவ்வளவு நிச்சயமோ அவ்வளவு நிச்சயமாக எனக்கும் அது வந்துவிட்டது.”

அவன் சொன்னான், “என் குடல் வழியாக இரத்தம் வழிகிறது மற்றும் பல.” மேலும் சொன்னான், “உங்களுக்குத் தெரியுமா மிகவும் வேடிக்கையான காரியம் நடந்தது, சகோதரர் பிரன்ஹாம், நீங்கள் இங்கே நின்று கொண்டிருக்கிறீர்கள்.” அவன் சொன்னான், “இன்று காலை மூன்று மணிக்கு, நான் அறையில் கண்விழித்தேன்,” அவன்

சொன்னான், "ஒரு சத்தம் என்னிடம், 'இன்று பில்லி பிரன்ஹாமைப் பார்' என்று சொன்னது."

நான் அவன் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டேன்; நான் சொன்னேன், "பாபி, இன்று காலை எல்லாம் அப்படித்தான் போய்க் கொண்டிருக்கிறது." நான் அதைப் பற்றி அவனிடம் சொன்னேன். அது சுமார் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்தது.

மறுநாள் அவனை மீண்டும் சந்தித்தேன்; அவன் சொன்னான், "சகோதரர் பிரன்ஹாம், அன்றையிலிருந்து எனக்கு இரத்தப்போக்கு ஏற்படவில்லை." அவன், "அன்றிலிருந்து நான் குணமடைந்துவிட்டேன்" என்றான், வங்கியில் ஒரு காசாளர். மூன்று உறுதிப்படுத்தல்கள், அது நிறைவேறும். அதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

63 நீங்கள் அவரை நேசிக்கிறீர்களா? இப்போது நான் என்ன சொல்ல முயற்சிக் கிறேன்? இயேசு நம்முடன் இங்கே இருக்கிறார். நான் உங்களை இருக்க வேண்டியதை விட அதிக நேரம் வைத்துக்கொண்டேன், ஆம், மிக

அதிக நேரம். என்னை மன்னியுங்கள். என்னை மன்னியுங்கள், வெறும் உற்சாகத்தினால்தான்.

ஆனால் அதே தேவன் என்று நீங்கள் புரிந்துகொள்வதற்காக... இஸ்ரவேல் புத்திரரை வழிநடத்திய அக்கினி ஸ்தம்பம், அந்த அக்கினி ஸ்தம்பம் உடன்படிக்கையின் தூதனானவர் என்று எத்தனை பேர் நம்புகிறீர்கள்? உங்கள் கைகளைப் பார்ப்போம். அது நமது கர்த்தராகிய இயேசு. அது சரிதானே? அது கிறிஸ்து, அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்.

சரி, பாருங்கள். அவர் மோசேக்குத் தரிசனமானார், ஆனால் அவர் மோசேயுடன் இருந்தார் என்பதற்காக அல்ல. அவர் முழு சபையுடனும் இருக்கிறார். அது சரிதானே? இப்போது இங்கே எடுக்கப்படுவதை நாம் காணும் இதே அக்கினி ஸ்தம்பம், உடன் படிக்கையின் தூதனானவராக இருக்க முடியுமா?

அது நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவாக இருக்க முடியுமா? அங்கே பவுலுக்குத் தரிசனமான, வீட்டின் மேல் தளத்தில் பேதுருவிடம் சொன்ன, அகபுவின் நாட்களில்

அவர் செய்ததைப் போல, மற்றும் பல காரியங்களைச் செய்த கர்த்தருடைய தூதனானவராக இருக்க முடியுமா?

புதிய ஏற்பாட்டு நாட்களில் அவர் செய்த அதே பகுப்பாய்வு, அதே அறிகுறிகள், அதே காரியங்கள் அல்லவா அது? அப்படியானால் பாருங்கள், கிறிஸ்தவர்களே, பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்ட மக்களே இந்த வழியைப் பாருங்கள். அப்படியானால் பழைய ஏற்பாட்டின் அடையாளமாகிய, யெகோவா தேவன், அக்கினி ஸ்தம்பம், நம்முடன் இருக்கிறார்.

அப்போஸ்தலர்களுடன் இருந்த அதே தேவன், நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து, மறுக்க முடியாதபடி அறிவியலின் மூலம், உலகத்தின் மூலம், கிறிஸ்தவர்களின் மூலம், சபையின் மூலம், அனைத்தின் மூலமும் பரிபூரணமாக நிரூபிக்கப்பட்டு நம்முடன் இருக்கிறார். அது இன்றும் அதேபோல இருக்கிறது.

புதிய மற்றும் பழைய ஏற்பாடுகள் இரண்டும்... பழைய ஏற்பாட்டின் தேவன் புதிய

ஏற்பாட்டின் இயேசுவாகவும், இன்றைய பரிசுத்த ஆவியானவராகவும் இருக்கிறார். அது உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் அதை நம்பவில்லையா?

இன்று பரிசுத்த ஆவியானவரைத் தூஷிப்பது என்பது, இயேசு கிறிஸ்துவையோ அல்லது பிதாவாகிய தேவனையோ தூஷிப்பதற்கு இணையான அதே தண்டனை, அல்லது அதைவிட மோசமானது. நீங்கள் அதை நம்பவில்லையா?

64 இப்பொழுது, இன்னும் என்ன? இப்போது, பாருங்கள். உலகம் நம்மைப் பைத்தியம் என்று அழைத்தால். நம்முடைய மூளை இங்கே கொஞ்சம் அரைகுறையாக இருக்கிறது என்று உலகம் நினைத்தால்... பாருங்கள்.

ஏனென்றால் நான் இருக்கிற இடத்திலேயே அந்த அடையாளங்கள் தோன்றியதாலும், கர்த்தருடைய இந்தத் தூதன் வெளிப்பட்டதாலும், மற்ற காரியங்களாலும், அது நான் மட்டுமே என்று அர்த்தமல்ல, நண்பர்களே.

அதற்கென்ன அர்த்தம்? தேவன் உங்களுக்கு என்ன புரியவைக்க முயற்சிக்கிறார்?

நான் உங்களுக்குச் சத்தியத்தைச் சொல்லு கிறேன் என்பதை உங்களுக்குப் புரிய வைக்க அவர் முயற்சிக்கிறார். அவர் தம்முடைய சத்தியத்தினால் என்னை உறுதிப் படுத்துகிறார். நான் சொல்வது புரிகிறதா? மேலும் நான் இயேசு கிறிஸ்துவைக் குறித்து உங்களிடம் சொல்லுகிறேன், நான் உண்மையைத்தான் சொல்கிறேன் என்பதை உறுதிப்படுத்த அவர் கீழே இறங்கி வருகிறார்.

நாம் எப்படிப் பட்டவர்களாக இருக்க வேண்டும்! பிதாக்கள் இந்த நாளைக் காண ஏங்கினார்கள். வெஸ்லி, மூடி, சாங்கி, ஃபின்னி, நாக்ஸ், கால்வின் இவர்கள் அனைவரும் இந்த நாளுக்காக ஏங்கினார்கள். ஆனால் நாமோ இன்றைக்கு இங்கே, நகருவதற்கே பயந்து கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறோம். ஓ, என், என், என்.

உலகம் உங்களைக் கேலி செய்வதால், அங்கே நீங்கள் ஏதோ ஒன்றைப் பெற்றி

ருப்பதால், மக்கள் உங்களை விமர்சிக்கிறார்கள். அவர்கள் இஸ்ரவேலருக்கும் இதையேதான் செய்தார்கள். இன்றைய பரிசுத்த சபைகள் செய்ததைப் போலவே அவர்களும் செய்திருந்தபடியால், தேவன் நிச்சயமாகவே இஸ்ரவேலைச் சபிப்பார் என்று கள்ளத் தீர்க்கதரிசியாகிய பிலேயாம் நினைக்க வில்லையா?

செய்யக்கூடிய, மற்றும் செய்ய முடிந்த ஒவ்வொரு அசுத்தமான காரியத்தையும் அவர்கள் செய்தார்கள். ஆனால் பலிபீடத்தின் மீதிருந்த இரத்தத்தைப் பார்க்க பிலேயாம் தவறிவிட்டான். இஸ்ரவேலுக்கு நடுவில் நின்றுகொண்டிருந்த, செய்யப்பட்ட அந்தப் பாவநிவர்த்தியைப் பார்க்க அவன் தவறி விட்டான். இன்றைக்கும் நிலைமை இதுதான். மக்களே, நீங்கள் தேவனால் அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்துகொள்ளப் பட்டவர்கள்.

உங்களோடு என்னையும் இணைத்துக் கொள்வதில் நான் வெட்கப்படவில்லை. நான் உங்களோடு எண்ணப்பட்டிருக்கிறேன். "வேதப் புரட்டு என்று சொல்லுகிற மார்க்கத்தின்படியே,

நான் என் பிதாக்களின் தேவனுக்கு ஆராதனை செய்கிறேன்."

65 உங்கள் சபையில் உள்ள சில காரியங்களை நான் ஆதரிக்கவில்லை. நீங்கள் செய்யும் சில காரியங்களை நான் ஆதரிக்கவில்லை. சில நேரங்களில் அதற்காக உங்களுக்கு ஒரு சவுக்கடி கொடுக்க வேண்டும் என்றும், அதுபோன்ற காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றும் தோன்றுகிறது. ஆனால் எல்லா நேரங்களிலும் அதன் ஆழத்தில், நீங்கள் என் சகோதரன் மற்றும் சகோதரி. நீங்கள் என்னுடையவர்கள். மேலும் நான் உங்களை நேசிக்கிறேன்.

பிரன்ஹாம்களின் ஒரு கூட்டம் இருக்கும் போது, நாங்கள் கொல்லைப்புறத்திற்குச் சென்று, ஒருவரோடு ஒருவர் சண்டையிட்டு அடித்துக் கொள்வோம், ஆனால் வேறு யாரையும் எங்களை அடிக்க விடமாட்டோம். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்று புரிகிறதா? நான் உங்களோடு இருக்கிறேன்.

நீங்கள் ஒரு சத்தியத்தைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் உண்மையாகவே, ஒருவேளை அறிவில்லாமல், நீங்கள் இதிலோ, அதிலோ, அல்லது மற்றதிலோ குழப்பமடைந்திருக்கிறீர்கள்; ஆனால் நீங்கள் உண்மையாகவே தேவனிடம் வந்து, அவர்மேல் விசுவாசம் வைத்து, அவரை ஏற்றுக்கொண்டு, அதை விசுவாசித்தீர்கள்.

அதற்குப் பதிலாக, தேவன் பரிசுத்த ஆவியானவரை உங்களுக்கு ஒரு சாட்சியாகக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் இப்போது, தலைவர்கள் பிரிவினைகளுடன் உள்ளே வந்து, உங்களைப் பல பிரிவுகளாக உடைத்து, உங்கள் சகோதரனை நீங்கள் வெறுக்கும்படி செய்து, இந்த வழியிலும் அந்த வழியிலும் திரும்பச் செய்திருக்கிறார்கள். [சகோதரர் பிரன்ஹாம் ஏதோ ஒன்றை அடிக்கிறார்] எப்படியாயினும் அந்தக் காரியம் எனக்கு வேண்டாம்.

பாருங்கள், கவனியுங்கள். ஆனால் எல்லா நேரங்களிலும், நீங்கள் அசெம்பிளி ஆஃப் காட் (Assembly of God), அல்லது சர்ச் ஆஃப் காட் (Church of God), அல்லது பில்கிரிம் ஹோலினஸ்

(Pilgrim Holiness) என எதைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்திருந்தால், நீங்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் சகோதர சகோதரிகளாக இருக்கிறீர்கள். மேலும், பிசாசானவன் உங்களை பிரித்தும், ஒருவரோடு ஒருவர் கோபமாகவும் வைத்திருக்க முடிகிறவரையில்... [ஒலி நாடாவில் காலியிடம்] [இதனைத் தொடரும் பகுதி மாலை ஆராதனை ஒலி நாடாவின் ஆரம்பத்தில் இருந்தது]

66 ஓ, நான் இப்போது எப்படி உணர்கிறேன். எங்கள் பரலோகப் பிதாவே, என் முழு இருதயத்தோடும் உம்மை நான் நேசிக்கிறேன். உமது ஆவியானவர் இந்தக் கட்டடம் முழுவதும் அசைவாடிக் கொண்டிருக்கிறார். என் ஆத்துமா எடுத்துக் கொள்ளப் படுவது போல் தோன்றுகிறது.

ஓ யெகோவாவே, அக்கினித்தம்பத்தின் ரூபத்தில் வந்து இப்போது இங்கே நின்று கொண்டிருக்கிறவரே. அப்படியில்லை என்று உலகத்தால் சொல்ல முடியாதபடிக்கு, அவர்கள் அதைப் பார்க்கிறார்கள். அது அங்கே இருக்கிறது, விஞ்ஞானப்பூர்வமாக நிரூபிக்கப்

பட்டுள்ளது. சபை அதை விசுவாசிக்கிறது. தேவனே, ஒவ்வொரு இரவும் நீர் பேசி, இதுதான் சத்தியம் என்று உறுதிப்படுத்துகிறீர்.

மெய்யாகவே, இந்த உலகத்தில் நாங்கள் பெரிய ஆட்கள் இல்லை, நாங்கள் அற்பமாகப் பார்க்கப்படுகிறோம், ஆனால் தேவனே, கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள் ளப் பட்டிருக்கிறோம் என்று விசுவாசிக்கிறோம், அதற்குப் பதிலாக அவர் எங்களுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவரைக் கொடுத்திருக்கிறார்.

திரித்துவத்தின் அந்த மாபெரும் மூன்றாவது நபராக இருந்து, எங்கள் இருதயங்களில் எரியும் அவரை நாங்கள் நேசிக்கிறோம். நாங்கள் அவரை நேசிக்கிறோம். ஓ பரிசுத்த ஆவியா னவரே, உமது தெய்வீக வழிநடத்துதலுக் காகவும், நீர் எப்படி என்னை இங்கே ஹாமண்டிற்கு (Hammond) நடத்தினீர் என்பதற்காகவும் உமக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.

மேலும் தேவனே, நேற்றிரவு நடந்த அந்தப் பெரிய காரியத்தில், தேவன் அந்த இளம் பெண்ணை ஆசீர்வதிப்பாராக. ஆண்டவரே,

அங்கே வெளியே தொலைந்துபோன ஆத்துமாக்களுக்குப் பின் ஆத்துமாக்களை ஆதாயப்படுத்த, அங்கே வெளியே அவளை அப்படிப்பட்டவளாக மாற்றுவீராக. அதைத் தந்தருளும், ஆண்டவரே.

67 ஆண்டவரே, இன்றிரவு கீழே இறங்கி வாரும், இது இன்றிரவு மிகவும் அதிகமா யிருப்பதாக. சத்தியமாயிருக்கிற அதிலிருந்து சில காரியங்களை மட்டுமே நான் பேசியிருக்கிறேன். அது சரி என்பதை நிச்சயப்படுத்த நீர் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறீர். மேலும் தேவனே, தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் தாக்குவதற்கு முன்பு, இதுவே ஹாமண்டிற்கு என்னுடைய கடைசி வருகையாக இருக்கலாம். ஆனால் அப்படியிருக்குமானால், எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நான் என் சத்தத்தை அனைவருக்கும் கொடுத்திருக்கிறேன்.

நான் சத்தியத்தைச் சொன்னேன் என்பதை, நீரும் அதே விதமாகப் பேசியிருக்கிறீர். தேவனே, இனிமேல் இதை உம்மிடம் நான் ஒப்புவிக்கிறேன். உமக்குச் சேவை செய்ய எனக்குத் தெரிந்த எல்லாவற்றையும் செய்யவும்,

நீர் விரும்புவது போலப் பேசவும், இந்த வாரத்தின் மீதி நாட்களில், இப்போது இந்தக் கூட்டத்திற்குள் நான் முன்னேறிச் செல்கிறேன்.

ஒவ்வொருவரையும் ஆசீர்வதியும். இன்றிலிருந்து ஒரு வாரம் கழித்து ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு வரும்போது, நமக்குள்ளே ஒரு பலவீனன்கூட இருக்காதிருப்பானாக. அதைத் தந்தருளும், ஆண்டவரே. உம்முடைய குமாரனாகிய இயேசுவின் நாமத்தில், நான் இதைக் கேட்கிறேன். ஆமென்.

நல்லது. சகோதரர் போஸ்வொர்த், நீங்கள் வந்து மேடையை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். தேவன் உங்களை ஆசீர்வதிப்பாராக.